

Den Europæiske Unions Tidende

L 121

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

15. maj 2009

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 371/2009 af 27. november 2008 om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse

1

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Rådet

2009/370/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 6. april 2009 om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001 3
- Konvention om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr 8
- Protokol til konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr om specifikke forhold for flyudstyr 25

-
- III Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

2009/371/RIA:

- ★ Rådets afgørelse af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) 37

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 371/2009

af 27. november 2008

om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 291,

under henvisning til protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, særlig artikel 16,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 6 i Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) ⁽⁴⁾ kan Europol-personale deltage i en støttefunktion i fælles efterforskningshold, der er oprettet af og på foranledning af to eller flere medlemsstater, forudsat at efterforskningen vedrører strafbare handlinger henhørende under Europol's kompetence. Disse fælles efterforskningshold ledes af en repræsentant for den

kompetente myndighed, der deltager i den strafferetlige efterforskning, og som er hjemmehørende i den medlemsstat, hvor efterforskningsholdet indsættes. Hvad angår strafbare handlinger, der begås over for eller af Europol-personale, er efterforskningsholdet under sin indsats underlagt national ret gældende for personer med tilsvarende opgaver i den medlemsstat, hvor det opererer.

- (2) Da der med protokollen om ændring af Europol-konventionen ⁽⁵⁾ blev åbnet mulighed for, at Europol-personale kunne deltage i fælles efterforskningshold, blev det på grund af de særlige forhold i forbindelse med Europol-personales deltagelse i fælles efterforskningshold, der er oprettet af medlemsstaterne som led i strafferetlig efterforskning inden for rammerne af Europol's kompetence, vurderet, at Europol-personale ikke bør kunne nyde immunitet over for retsforfølgelse i forbindelse med officielle handlinger, der gennemføres som led i deltagelsen i efterforskningsholdene.

- (3) De privilegier og immuniteter, som protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter udelukkende i Fællesskabernes interesse indrømmer deres tjenestemænd og øvrige ansatte, har en rent funktionel karakter, idet de har til formål at undgå, at der opstilles hindringer for Fællesskabernes funktion og uafhængighed. Eftersom afgørelse 2009/371/RIA ikke ændrer ved de særlige forhold ved Europol-personalets deltagelse i fælles efterforskningshold, bør dens vedtagelse ikke indebære, at immunitet over for retsforfølgelse udvides til at omfatte Europol-personale, der deltager i arbejdet i sådanne hold. Forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 ⁽⁶⁾ bør derfor ændres for i forbindelse med nævnte afgørelse, og udelukkende med henblik på dens anvendelse, at tydeliggøre rækkevidden af immunitet for Europol-personale, der er stillet til rådighed for et fælles efterforskningshold —

⁽¹⁾ Udtalelse af 23.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 11.6.2008.

⁽³⁾ Udtalelse af 17.7.2008.

⁽⁴⁾ Se side 37 i denne EUT.

⁽⁵⁾ EFT C 312 af 16.12.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 74 af 27.3.1969, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 indsættes følgende artikel:

»Artikel 1a

Artikel 12, litra a), i De Europæiske Fællesskabers protokol vedrørende privilegier og immuniteter anvendes ikke på Europol-personale, der er stillet til rådighed for fælles efterforskningshold, i forbindelser med officielle handlinger, der

udføres som led i de opgaver, der er fastsat i artikel 6 i Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (*).

(*) EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2008.

På Rådets vegne

M. ALLIOT-MARIE

Formand

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 6. april 2009

om Det Europæiske Fællesskabs tiltrædelse af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel, vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001

(2009/370/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Fællesskab ønsker at skabe et fælles rets-område baseret på princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser.
- (2) Konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr (i det følgende benævnt »Cape Town-konventionen«) og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel (i det følgende benævnt »flymaterielprotokollen«) vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001 udgør et nyttigt bidrag til regulering internationalt inden for deres respektive områder. Det er derfor ønskeligt, at bestemmelserne i de to instrumenter, som vedrører områder henhørende under Fællesskabets enekompetence, bringes i anvendelse så snart som muligt.

- (3) Kommissionen har ført forhandlingerne om Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen på Fællesskabets vegne for de dele, som henhører under Fællesskabets enekompetence.

- (4) Organisationer for regional økonomisk integration, der har kompetence på visse af de områder, der reguleres af Cape Town-konventionen eller flymaterielprotokollen, kan tiltræde nævnte konvention og nævnte protokol efter deres ikrafttræden.

- (5) Nogle af de anliggender, der reguleres ved Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽²⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽⁴⁾, omhandles også i Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.

- (6) Fællesskabet har enekompetence på visse af de områder, der er omhandlet i Cape Town-konventionen og i flymaterielprotokollen, hvorimod medlemsstaterne har kompetence på andre af de i de to instrumenter omhandlede områder.

- (7) Fællesskabet bør derfor tiltræde Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.

⁽²⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

⁽¹⁾ Udtalelse af 18.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (8) In artikel 48 i Cape Town-konventionen og artikel XXVII i flymaterielprotokollen fastsættes, at organisationer for regional økonomisk integration på tidspunktet for tiltrædelsen skal afgive en erklæring om, for hvilke områder, der reguleres af konventionen og protokollen, organisationens medlemsstater har overdraget kompetence til organisationen. Fællesskabet bør derfor afgive en sådan erklæring på tidspunktet for tiltrædelsen af de to instrumenter.
- (9) Konventionens artikel 55 giver de kontraherende stater mulighed for at erklære, at de enten helt eller delvis ikke vil anvende artikel 13 eller artikel 43 eller begge. Fællesskabet bør på tidspunktet for tiltrædelsen af konventionen afgive en sådan erklæring.
- (10) Flymaterielprotokollens artikel X, XI og XII finder kun anvendelse, når den kontraherende stat har afgivet en erklæring med dette for øje i medfør af protokollens artikel XXX og på de betingelser, der er fastlagt i denne erklæring. Fællesskabet bør på tidspunktet for tiltrædelsen af flymaterielprotokollen erklære, at det ikke agter at anvende artikel XII, og at det ikke agter at afgive nogen erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 2 og 3. Medlemsstaternes kompetence, hvad angår materielle retsregler på konkursområdet, berøres ikke.
- (11) Anvendelsen af artikel VIII i flymaterielprotokollen vedrørende lovvalg afhænger ligeledes af en erklæring, som alle kontraherende stater kan afgive i medfør af artikel XXX, stk. 1. Fællesskabet bør på tidspunktet for tiltrædelsen erklære, at det ikke agter at anvende artikel VIII.
- (12) Det Forenede Kongerige forbliver bundet af Romkonventionen af 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser⁽¹⁾, indtil det eventuelt bliver bundet af forordning (EF) nr. 593/2008. Det antages, at Det Forenede Kongerige, hvis det inden da tiltræder flymaterielprotokollen, på tidspunktet for tiltrædelsen vil afgive en erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1, som ikke påvirker anvendelsen af bestemmelserne i nævnte forordning.
- (13) Det Forenede Kongerige og Irland deltager i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (14) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den

Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr (i det følgende benævnt »Cape Town-konventionen«) og protokollen til nævnte konvention om specifikke forhold for flymateriel (i det følgende benævnt »flymaterielprotokollen«), vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001, godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen er knyttet til denne afgørelse.

2. I denne afgørelse forstås ved »medlemsstat« alle medlemsstater med undtagelse af Danmark.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den (de) person(er), der er beføjet til på Fællesskabets vegne at deponere de instrumenter, der er omhandlet i artikel 47, stk. 4, i Cape Town-konventionen og i artikel XXVI, stk. 4, i flymaterielprotokollen.

Artikel 3

1. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af Cape Town-konventionen de erklæringer, der er angivet i punkt I i bilag I og II.

2. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af flymaterielprotokollen de erklæringer, der er angivet i punkt II i bilag I og II.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. april 2009.

På Rådets vegne

J. POSPÍŠIL

Formand

⁽¹⁾ EFT L 266 af 9.10.1980, s. 1.

BILAG I

Generelle erklæringer om Det Europæiske Fællesskabs kompetence, som Fællesskabet skal afgive på tidspunktet for tiltrædelsen af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr (»Cape Town-konventionen«) og protokollen om specifikke forhold for flymateriel (»flymaterielprotokollen«), som blev vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001

I. Erklæring i medfør af artikel 48, stk. 2, om Det Europæiske Fællesskabs kompetence, for så vidt angår de områder, der reguleres af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr (»Cape Town-konventionen«), og for hvilke medlemsstaterne har overdraget kompetence til Fællesskabet

1. I Cape Town-konventionens artikel 48 fastlægges, at konventionen kan tiltrædes af organisationer for regional økonomisk integration bestående af suveræne stater, når sådanne organisationer har kompetence på nogle af de områder, der reguleres af konventionen, forudsat at der afgives en erklæring som omhandlet i samme artikels stk. 2. Fællesskabet har vedtaget at tiltræde konventionen og afgiver således nævnte erklæring.
2. Fællesskabets nuværende medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
3. Denne erklæring gælder dog ikke for Kongeriget Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ikke finder anvendelse, og berører ikke foranstaltninger eller beslutninger, som medlemsstaterne vedtager i henhold til Cape Town-konventionen på disse områders vegne eller i deres interesse.
5. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater har overdraget kompetence til Fællesskabet, for så vidt angår anliggender, der berører Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽³⁾.
6. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af Cape Town-konventionen ingen af de erklæringer, som tillades i henhold til de i konventionens artikel 56 omhandlede artikler, med undtagelse af en erklæring vedrørende artikel 55. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence vedrørende de materielle retsregler på konkursområdet.
7. Udøvelsen af kompetence, som medlemsstaterne har overdraget til Fællesskabet i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er i sagens natur i stadig udvikling. Inden for traktatens rammer kan de kompetente institutioner træffe afgørelse om rækkevidden af Fællesskabets kompetence. Fællesskabet forbeholder sig således ret til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at det udgør en forudsætning for udøvelsen af Fællesskabets kompetence for så vidt angår de emner, der reguleres af Cape Town-konventionen.

II. Erklæring i medfør af artikel XXVII, stk. 2, om Det Europæiske Fællesskabs kompetence, for så vidt angår de områder, der reguleres af protokollen om specifikke forhold for flymateriel (»flymaterielprotokollen«), og for hvilke medlemsstaterne har overdraget kompetence til Fællesskabet

1. Flymaterielprotokollens artikel XXVII fastlægger, at protokollen kan tiltrædes af organisationer for regional økonomisk integration bestående af suveræne stater, når sådanne organisationer har kompetence på nogle af de områder, der reguleres af protokollen, forudsat at der afgives en erklæring som omhandlet i samme artikels stk. 2. Fællesskabet har vedtaget at tiltræde flymaterielprotokollen og afgiver således nævnte erklæring.

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

2. Det Europæiske Fællesskabs nuværende medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypren, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
3. Denne erklæring gælder dog ikke for Kongeriget Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ikke finder anvendelse, og berører ikke foranstaltninger eller beslutninger, som medlemsstaterne vedtager i henhold til flymaterielprotokollen på disse områders vegne eller i deres interesse.
5. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater har overdraget kompetence til Fællesskabet, for så vidt angår anliggender, der berører Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) ⁽³⁾.
6. Fællesskabet afgiver på tidspunktet for tiltrædelsen af flymaterielprotokollen ingen erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1, vedrørende anvendelsen af artikel VIII, ej heller vil det afgive nogen af de erklæringer, som tillades i henhold til artikel XXX, stk. 2 og 3. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence vedrørende de materielle retsregler på konkursområdet.
7. Udøvelsen af kompetence, som medlemsstaterne har overdraget til Fællesskabet i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er i sagens natur i stadig udvikling. Inden for traktatens rammer kan de kompetente institutioner træffe afgørelse om rækkevidden af Fællesskabets kompetence. Fællesskabet forbeholder sig således ret til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at det udgør en forudsætning for udøvelsen af Fællesskabets kompetence for så vidt angår de emner, der reguleres af flymaterielprotokollen.

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

BILAG II

Det Europæiske Fællesskabs erklæringer på tidspunktet for tiltrædelsen af konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr («Cape Town-konventionen») og protokollen om specifikke forhold for flymateriel («flymaterielprotokollen»), vedtaget samlet i Cape Town den 16. november 2001 vedrørende visse af konventionens og protokollens bestemmelser og foranstaltninger

- I. Erklæring fra Det Europæiske Fællesskab i medfør af artikel 55 i konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr («Cape Town-konventionen»)

Medlemsstaterne er bundet af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, hvorfor de i medfør af Cape Town-konventionens artikel 55 i tilfælde, hvor debitor har sin bopæl på en EF-medlemsstats område, kun vil anvende Cape Town-konventionens artikel 13 og 43 vedrørende afgørelser om foreløbige retsmidler i overensstemmelse med artikel 31 i forordning (EF) nr. 44/2001 som fortolket af De Europæiske Fællesskabs Domstol inden for rammerne af artikel 24 i Bruxelleskonventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager ⁽²⁾.

- II. Erklæring fra Det Europæiske Fællesskab i medfør af artikel XXX i protokollen om specifikke forhold for flymateriel («flymaterielprotokollen»)

I overensstemmelse med flymaterielprotokollens artikel XXX, stk. 5, vil bestemmelserne i protokollens artikel XXI ikke blive anvendt i Fællesskabet, og Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽³⁾ finder anvendelse på området, for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nævnte forordning eller enhver anden aftale, der har til formål at udbrede virkningerne heraf.

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 299 af 31.12.1972, s. 32.

⁽³⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

OVERSÆTTELSE

KONVENTION

om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr

PARTERNE I DENNE KONVENTION,

SOM ER BEVIDSTE OM de behov, der knytter sig til erhvervelse og anvendelse af mobilt udstyr af høj værdi eller af særlig økonomisk betydning, og om nødvendigheden af at lette finansieringen af erhvervelse og anvendelse af sådant udstyr på en effektiv måde,

SOM ERKENDER fordelene ved leje og finansiering sikret ved et aktiv, og som ønsker at lette sådanne transaktioner ved at udarbejde klare regler herfor,

SOM ER BEVIDSTE OM behovet for at sikre, at sikkerhedsrettigheder i sådant udstyr anerkendes og beskyttes universelt,

SOM ØNSKER at skaffe alle de berørte parter store gensidige økonomiske fordele,

SOM ER OVERBEVISTE OM, at sådanne regler nødvendigvis må tage hensyn til de principper, som leje og finansiering sikret ved et aktiv er baseret på, og respektere den partsautonomi, der er nødvendig for sådanne transaktioner,

SOM ER SIG BEVIDST, at det er nødvendigt at etablere en særlig retlig ordning for internationale sikkerhedsrettigheder i sådant udstyr og i dette øjemed at indføre et internationalt registreringssystem til beskyttelse af disse rettigheder,

SOM TAGER HENSYN TIL de mål og principper, der er fastsat i eksisterende konventioner om sådant udstyr,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne konvention anvendes følgende udtryk i den anførte betydning, medmindre konteksten taler imod:

a) »aftale«: en sikkerhedsstillelsesaftale, en aftale med et ejendomsforbehold eller en lejeaftale b) »overdragelse«: en aftale, som giver cessionaren accessoriske rettigheder i form af sikkerhed eller lignende med eller uden overførsel af den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed c) »accessoriske rettigheder«: alle sådanne rettigheder til betaling eller anden form for opfyldelse fra debtors side i henhold til en aftale, som er sikret ved formuegenstanden eller knyttet til denne d) »indledning af insolvensbehandling«: det tidspunkt, hvor en insolvensbehandling anses for at begynde i henhold til den insolvenslov, der finder anvendelse	e) »køber med forbehold«: en køber i henhold til en aftale, der indebærer et ejendomsforbehold f) »sælger med forbehold«: en sælger i henhold til en aftale, der indebærer et ejendomsforbehold g) »købsaftale«: en aftale om en sælgers salg af en formuegenstand til en køber, der ikke er en aftale som defineret i litra a) h) »domstol«: en retslig instans, et administrativt organ eller en voldgiftsret, der er etableret af en kontraherende stat i) »kreditor«: en kreditor, der er sikret ved en sikkerhedsstillelsesaftale, en sælger med forbehold i henhold til en aftale, der indebærer et ejendomsforbehold, eller en udlejer i henhold til en lejeaftale j) »debitor«: en rettighedsstifter i henhold til en sikkerhedsstillelsesaftale, en køber med forbehold i henhold til en aftale, der indebærer et ejendomsforbehold, en lejer i henhold til en lejeaftale eller en person, hvis ret til en formuegenstand er behæftet med en ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed, der kan registreres

- k) »kurator«: en person, som har bemyndigelse til, herunder foreløbigt, at forestå rekonstruktion eller likvidation, og som kan være en debitor, der er i besiddelse af formuegenstanden, hvis dette er hjemlet i den insolvenslov, der finder anvendelse
- l) »insolvensbehandling«: konkurs, likvidation eller anden retslig eller administrativ kollektiv bobehandling, herunder foreløbige behandlinger, som led i hvilke debtors formuegenstande og forretninger sættes under en domstols kontrol eller tilsyn med henblik på rekonstruktion eller likvidation
- m) »berørte personer«:
- i) debitor
 - ii) enhver person, som med henblik på at sikre opfyldelsen af en vilkårlig forpligtelse til fordel for kreditor har stillet kaution, givet eller udstedt en anfordringsgaranti eller en stand by-rembours eller enhver anden form for kreditforsikring
 - iii) enhver anden person, der har rettigheder over formuegenstanden
- n) »intern transaktion«: en transaktion af den type, som er nævnt i artikel 2, stk. 2, litra a)-c), når centret for alle de i transaktionen involverede parter hovedinteresser og formuegenstanden (hvis lokaliseringssted bestemmes i overensstemmelse med protokollen) befinder sig i samme kontraherende stat på tidspunktet for aftalens indgåelse, og når den sikkerhedsrettighed, der stiftes ved transaktionen, er registreret i det nationale register i denne kontraherende stat, hvis denne har afgivet en erklæring i medfør af artikel 50, stk. 1
- o) »international sikkerhedsrettighed«: en sikkerhedsrettighed, som indehaves af en kreditor, der er omfattet af artikel 2
- p) »internationalt register«: den internationale registrering, der etableres med henblik på anvendelsen af denne konvention eller protokollen
- q) »lejeaftale«: en aftale, hvorved en person (udlejer) overdrager en besiddelses- eller råderet over en formuegenstand (med eller uden køberet) til en anden person (lejer) mod leje eller anden form for betaling
- r) »national sikkerhedsrettighed«: en kreditors sikkerhedsrettighed i en formuegenstand stiftet ved en intern transaktion, der er omfattet af en erklæring i medfør af artikel 50, stk. 1
- s) »ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed«: en rettighed eller sikkerhedsrettighed, der er indrømmet i medfør af loven i en kontraherende stat, som har afgivet en erklæring i medfør af artikel 39, med henblik på at stille sikkerhed for opfyldelsen af en forpligtelse, herunder en forpligtelse over for en stat, en statslig enhed eller en mellemstatslig eller privat organisation
- t) »meddelelse om en national sikkerhedsrettighed«: en meddelelse, der er registreret eller skal registreres i det internationale register, hvoraf det fremgår, at der er stiftet en national sikkerhedsrettighed
- u) »formuegenstand«: en formuegenstand, som henhører under en af de kategorier, der er omfattet af artikel 2
- v) »gammel rettighed eller sikkerhed«: enhver form for rettighed eller sikkerhedsrettighed i en formuegenstand, der er opstået eller stiftet inden datoen for denne konventions ikrafttræden som defineret i artikel 60, stk. 2, litra a)
- w) »erstatningsprovenu«: pengeerstatning eller anden form for erstatning for en formuegenstand som følge af hel eller delvis tab eller fysisk ødelæggelse, konfiskation, rekvisition eller ekspropriation af denne genstand
- x) »fremtidig overdragelse«: en overdragelse, som agtes foretaget i fremtiden, når en nærmere bestemt begivenhed indtræffer, uanset om denne indtræffer med sikkerhed eller ej
- y) »fremtidig international sikkerhedsrettighed«: en sikkerhedsrettighed, som agtes stiftet i fremtiden eller agtes knyttet til en formuegenstand som international sikkerhedsrettighed, når en nærmere bestemt begivenhed (bl.a. debtors erhvervelse af en rettighed i formuegenstanden) indtræffer, uanset om denne indtræffer med sikkerhed eller ej
- z) »fremtidigt salg«: et salg, som agtes foretaget i fremtiden, når en nærmere bestemt begivenhed indtræffer, uanset om denne indtræffer med sikkerhed eller ej
- aa) »protokol«: for de forskellige kategorier af formuegenstande og accessoriske rettigheder, som er omfattet af denne konvention, protokollen for den pågældende kategori af formuegenstande og accessoriske rettigheder
- bb) »registreret«: registreret i det internationale register i medfør af kapitel V
- cc) »registreret sikkerhedsrettighed«: en international sikkerhedsrettighed, en ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed, der kan registreres, eller en national sikkerhedsrettighed angivet i en meddelelse om en national sikkerhedsrettighed, der er registreret i medfør af kapitel V
- dd) »ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed, der kan registreres«: en ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed, der kan registreres i medfør af en erklæring afgivet i overensstemmelse med artikel 40

- ee) »rettighedsregistrerende myndighed«: i forbindelse med protokollen den person eller det organ, der er angivet i protokollen eller udpeget i medfør af artikel 17, stk. 2, litra b)
- ff) »reglement«: det reglement, der udarbejdes eller godkendes af tilsynsmyndigheden i medfør af protokollen
- gg) »salg«: overførelse af ejendomsretten til en formuegenstand i medfør af en købsaftale
- hh) »sikret forpligtelse«: en forpligtelse, for hvilken der er stillet sikkerhed
- ii) »sikkerhedsstillelsesaftale«: en aftale, hvorved en rettighedsstifter indrømmer eller forpligter sig til at indrømme en sikret kreditor en rettighed (herunder ejendomsret) i en formuegenstand med henblik på at sikre opfyldelsen af enhver faktisk eller fremtidig forpligtelse, som påhviler rettighedsstifteren selv eller en anden person
- jj) »sikkerhed«: en sikkerhedsrettighed, der er stiftet ved en sikkerhedsstillelsesaftale
- kk) »tilsynsmyndighed«: i forbindelse med protokollen, den tilsynsmyndighed, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1
- ll) »aftale, der viderefører et ejendomsforbehold«: en købsaftale om en formuegenstand, i henhold til hvilken ejendomsretten først overgår, når aftalevilkårene er opfyldt
- mm) »uregistreret sikkerhedsrettighed«: en aftalemæssig eller ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed (bortset fra en rettighed eller sikkerhedsrettighed, der er omfattet af artikel 39), som ikke er registreret, uanset om en sådan i henhold til denne konvention kan registreres eller ej, og
- nn) »skriftlig«: oplysninger (også meddelt ved teletransmission), som foreligger på en materiel bærer eller på en anden form for bærer, der tillader gengivelse senere på en materiel bærer, idet denne bærer på en acceptabel måde angiver, at oplysningerne er blevet godkendt af en person.

Artikel 2

Den internationale sikkerhedsrettighed

- Ved denne konvention indføres en ordning for stiftelse af en international sikkerhedsrettighed og for en sådan rettigheds retsvirkninger i forbindelse med visse kategorier af mobilt udstyr og accessoriske rettigheder.
- I denne konvention forstås ved en international sikkerhedsrettighed i mobilt udstyr en sikkerhedsrettighed stiftet i overensstemmelse med artikel 7 vedrørende en formuegenstand, der henhører under en af de i stk. 3 nævnte og i protokollen

angivne kategorier af formuegenstande, hvoraf hver enkelt kan individualiseres

- som indrømmes af rettighedsstifteren i medfør af en sikkerhedsstillelsesaftale
- som indehaves af en person, der er sælger med forbehold i medfør af en aftale, der indebærer et ejendomsforbehold, eller
- som indehaves af en person, der er udlejer i medfør af en lejeaftale. En sikkerhedsrettighed, der henhører under litra a), kan ikke samtidig henhøre under litra b) eller c).

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede kategorier er

- flyskrog, flymotorer og helikoptere
- rullende jernbanemateriel, og
- rumudstyr.

4. Spørgsmålet om, hvorvidt en i stk. 2 omhandlet sikkerhedsrettighed henhører under litra a), b) eller c), afgøres efter den lov, der finder anvendelse.

5. En international sikkerhedsrettighed i en formuegenstand vedrører erstatningsprovenuet for denne formuegenstand.

Artikel 3

Anvendelsesområde

- Denne konvention finder anvendelse, når debitor på tidspunktet for indgåelsen af den aftale, som stifter eller forudser den internationale sikkerhedsrettighed, befinder sig i en kontraherende stat.
- Det forhold, at kreditor befinder sig i en ikke-kontraerende stat, er uden betydning for denne konventions anvendelighed.

Artikel 4

Debitors lokalisering

- Med henblik på anvendelsen af artikel 3, stk. 1, befinder debitor sig i den kontraherende stat,
 - i henhold til hvis lov vedkommende er stiftet
 - hvor vedkommende har vedtægtsmæssigt hjemsted
 - hvor vedkommende har hovedkontor, eller
 - hvor vedkommende har forretningssted.

2. Det forretningssted, der henvises til i stk. 1, litra d), er, hvis debitor har mere end et forretningssted, vedkommendes hovedforretningssted eller, hvis vedkommende ikke har noget forretningssted, debtors sædvanlige opholdssted.

Artikel 5

Fortolkning og anvendelig lov

1. Ved fortolkningen af denne konvention vil der blive taget hensyn til dens mål, således som de er angivet i præamblen, til dens internationale karakter og til nødvendigheden af at fremme en ensartet og forudsigelig anvendelse.

2. Spørgsmål vedrørende de i denne konvention regulerede områder, som ikke udtrykkeligt afgøres heri, afgøres efter de generelle principper, der ligger til grund for konventionen, eller subsidiært i overensstemmelse med den ret eller lov, der finder anvendelse.

3. Henvisningerne til den ret eller lov, der finder anvendelse, tager sigte på den interne ret eller lov, som finder anvendelse i medfør af de international-privatretnlige regler i den stat, hvor den berørte domstol er beliggende.

4. Når en stat består af flere territoriale enheder med hver deres retsregler for det spørgsmål, der skal afgøres, er det, hvis den relevante territoriale enhed ikke er angivet, statens lov, der bestemmer, hvilken territorial enheds regler der skal finde anvendelse. Findes der ikke sådanne regler, anvendes loven i den territoriale enhed, som sagen har den nærmeste tilknytning til.

Artikel 6

Forbindelserne mellem denne konvention og protokollen

1. Denne konvention og protokollen skal læses og fortolkes samlet som ét enkelt instrument.

2. Er der uoverensstemmelse mellem denne konvention og protokollen, har protokollen forrang.

KAPITEL II

STIFTELSE AF EN INTERNATIONAL SIKKERHEDSRETTIGHED

Artikel 7

Formelle krav

En sikkerhedsrettighed er stiftet som en international sikkerhedsrettighed efter denne konvention, hvis den aftale, der stifter eller forudser rettigheden,

a) er indgået skriftligt

b) vedrører en formuegenstand, som rettighedsstifter, sælger med forbehold eller udlejer har beføjelse til at disponere over

c) gør det muligt at identificere formuegenstanden i overensstemmelse med protokollen, og

d) gør det muligt, for så vidt der er tale om en sikkerhedsstillelsesaftale, at bestemme de sikrede forpligtelser, uden at det er nødvendigt at fastsætte et beløb eller et garanteret maksimumsbeløb.

KAPITEL III

FORANSTALTNINGER I TILFÆLDE AF MISLIGHOLDELSE AF FORPLIGTELSE

Artikel 8

Foranstaltninger, der står til den sikrede kreditors rådighed

1. I tilfælde af misligholdelse som omhandlet i artikel 11 kan den sikrede kreditor, for så vidt rettighedsstifteren har givet sit samtykke dertil, hvilket han kan gøre til enhver tid, og med forbehold af enhver erklæring, som en kontraherende stat måtte afgive i medfør af artikel 54, iværksætte en eller flere af følgende foranstaltninger:

a) tage enhver formuegenstand, der er behæftet til hans fordel, i besiddelse eller overtage rådigheden derover

b) sælge eller udleje en sådan formuegenstand

c) oppebære enhver indtægt eller fortjeneste fra forvaltningen eller anvendelsen af en sådan formuegenstand.

2. Den sikrede kreditor kan ligeledes anmode om en domstolsafgørelse, der tillader eller anordner en af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger.

3. Enhver foranstaltning fastsat i stk. 1, litra a), b) eller c), eller i artikel 13 skal iværksættes på en kommercielt rimelig måde. En foranstaltning anses for at være iværksat på en kommercielt rimelig måde, når den er iværksat i overensstemmelse med en bestemmelse i sikkerhedsstillelsesaftalen, medmindre en sådan bestemmelse er åbenbart urimelig.

4. Enhver sikret kreditor, som agter at sælge eller udleje en formuegenstand i medfør af stk. 1, skal skriftligt med rimeligt varsel underrette:

a) de berørte personer som defineret i artikel 1, litra m), nr. i) og ii), og

b) de berørte personer som defineret i artikel 1, litra m), nr. iii), som har underrettet den sikrede kreditor om deres rettigheder med rimeligt varsel inden salg eller udlejning.

5. Ethvert beløb, som den sikrede kreditor har oppebåret som følge af iværksættelsen af en af de i stk. 1 eller 2 nævnte foranstaltninger, modregnes i beløbet for de sikrede forpligtelser.

6. Når de beløb, som den sikrede kreditor har opkrævet som følge af iværksættelsen af en af de i stk. 1 eller 2 nævnte foranstaltninger, overstiger det beløb, som er sikret ved sikkerheden, og sådanne rimelige udgifter, som er pådraget i forbindelse med en af disse foranstaltninger, skal den sikrede kreditor fordele overskuddet i prioriteret orden blandt indehaverne af lavere prioriterede sikkerhedsrettigheder, som er registreret, eller som den sikrede kreditor er blevet underrettet om, og udbetale det eventuelle restbeløb til rettighedsstifteren.

Artikel 9

Overførsel af ejendomsret som fyldestgørelse; frigørelse

1. Den sikrede kreditor og alle berørte personer kan på ethvert tidspunkt efter misligholdelse som omhandlet i artikel 11 aftale, at ejendomsretten til enhver behæftet formuegenstand (eller enhver anden rettighed, som rettighedsstifteren har i denne formuegenstand) skal overføres til denne kreditor som fyldestgørelse af alle eller en del af de sikrede forpligtelser.

2. Domstolen kan på anmodning af den sikrede kreditor ved kendelse bestemme, at ejendomsretten til enhver behæftet formuegenstand (eller enhver anden rettighed, som rettighedsstifteren har til denne formuegenstand) skal overføres til den sikrede kreditor som fyldestgørelse af alle eller en del af de sikrede forpligtelser.

3. Domstolen tager kun den i stk. 2 omhandlede anmodning fra den sikrede kreditor til følge, hvis beløbet for de sikrede forpligtelser, der fyldestgøres ved denne overførsel, svarer til formuegenstandens værdi, under hensyn til enhver betaling, som den sikrede kreditor skal foretage til en af de berørte personer.

4. Rettighedsstifteren eller enhver berørt person kan på ethvert tidspunkt efter misligholdelse som omhandlet i artikel 11 og inden salget af den behæftede formuegenstand eller inden afsigelsen af den i stk. 2 omhandlede kendelse få frigiort sikkerheden ved fuldt ud at betale de sikrede beløb, med forbehold af en lejeaftale, som den sikrede kreditor måtte have indgået i medfør af artikel 8, stk. 1, litra b), eller som en domstol har anordnet i medfør af artikel 8, stk. 2. Når efter en sådan misligholdelse betalingen af det sikrede beløb foretages fuldt ud af en anden berørt person end debitor, indtræder denne person i den sikrede kreditors rettigheder.

5. Rettighedsstifterens ejendomsret eller enhver anden af dennes rettigheder, som overføres ved et salg i medfør af artikel 8, stk. 1, litra b), eller efter stk. 1 eller 2 i nærværende artikel, frigøres for enhver anden rettighed eller sikkerhedsrettighed, som den sikrede kreditors sikkerhed fortrænger i medfør af artikel 29.

Artikel 10

Foranstaltninger, der står til rådighed for en sælger med forbehold eller en udlejer

I tilfælde af misligholdelse af en aftale, der indebærer et ejendomsforbehold, eller en lejeaftale som omhandlet i artikel 11 kan en sælger med forbehold eller en udlejer:

a) med forbehold af enhver erklæring, som en kontraherende stat måtte afgive i medfør af artikel 54, opsigse aftalen og

tage enhver formuegenstand, der er omfattet af aftalen, i besiddelse eller overtage rådigheden derover, eller

b) anmode om en domstolsafgørelse, der tillader eller anordner en af de i litra a) nævnte foranstaltninger.

Artikel 11

Rækkevidden af misligholdelse

1. Kreditor og debitor kan til enhver tid skriftligt aftale, hvilke omstændigheder der udgør misligholdelse, eller hvilke andre omstændigheder, der gør det muligt at udøve de rettigheder og iværksætte de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 8-10 og artikel 13.

2. Foreligger der ikke en sådan aftale, betyder udtrykket »misligholdelse« med henblik på anvendelsen af artikel 8-10 og artikel 13 en misligholdelse, som i væsentlig grad berører kreditor det, som han har ret til at forvente af den indgåede aftale.

Artikel 12

Supplerende foranstaltninger

Alle de supplerende foranstaltninger, der er tilladt i henhold til den lov, der finder anvendelse, herunder alle de foranstaltninger, som parterne har aftalt, kan iværksættes, for så vidt de ikke er uforenelige med de ufravigelige bestemmelser i dette kapitel omhandlet i artikel 15.

Artikel 13

Foreløbige retsmidler

1. Med forbehold af enhver erklæring, som måtte blive afgivet i medfør af artikel 55, sørger enhver kontraherende stat for, at en kreditor, som godtgør, at debitor har misligholdt sine forpligtelser, inden afgørelsen af tvistens realitet, og for så vidt debitor har givet sit samtykke dertil, hvilket han kan gøre til enhver tid, hurtigt af domstolen kan opnå et eller flere af følgende retsmidler, som han har anmodet om:

a) sikring af formuegenstanden og dens værdi

b) besiddelse af formuegenstanden, rådighed derover eller opbevaring deraf

c) beslaglæggelse af formuegenstanden, og

d) leje eller, med undtagelse af de i litra a)-c) omhandlede tilfælde, forvaltning af formuegenstanden og indtægterne heraf.

2. Når domstolen anordner et af de i stk. 1 nævnte retsmidler, kan den stille de betingelser, som den finder nødvendige for at beskytte de berørte personer i tilfælde, hvor

a) kreditor i forbindelse med iværksættelsen af det pågældende retsmiddel ikke opfylder en af sine forpligtelser over for debitor i medfør af denne konvention eller protokollen, eller

b) kreditors krav helt eller delvist afvises i forbindelse med afgørelsen af tvistens realitet.

3. Før domstolen anordner et retsmiddel i medfør af stk. 1, kan den kræve, at enhver berørt person underrettes om anmodningen.

4. Intet i denne artikel berører hverken anvendelsen af artikel 8, stk. 3, eller domstolens beføjelse til at anordne andre foreløbige retsmidler end de i stk. 1 nævnte.

Artikel 14

Processuelle betingelser

Med forbehold af artikel 54, stk. 2, iværksættes foranstaltningerne i dette kapitel efter de processuelle regler, der foreskrives af loven på det sted, hvor de iværksættes.

Artikel 15

Fravigelse

I deres indbyrdes forbindelser kan to eller flere af de parter, der er omhandlet i dette kapitel, til enhver tid ved skriftlig aftale fravige en hvilken som helst af de foregående bestemmelser i dette kapitel eller ændre disses virkninger, med undtagelse af artikel 8, stk. 3-6, artikel 9, stk. 3 og 4, artikel 13, stk. 2, og artikel 14.

KAPITEL IV

DET INTERNATIONALE REGISTRERINGSSYSTEM

Artikel 16

Det internationale register

1. Der oprettes et internationalt register til registrering af:
 - a) internationale sikkerhedsrettigheder, fremtidige internationale sikkerhedsrettigheder og ikke-aftalemæssige rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der kan registreres
 - b) overdragelse og fremtidig overdragelse af internationale sikkerhedsrettigheder
 - c) erhvervelse af internationale sikkerhedsrettigheder gennem lovbestemt eller aftalemæssig subrogation i medfør af den lov, der finder anvendelse
 - d) meddelelser om national sikkerhedsrettigheder, og
 - e) prioritetsordenen for de sikkerhedsrettigheder, der er nævnt i foregående litraer.
2. Der kan oprettes særskilte internationale registre for de forskellige kategorier af formuegenstande og accessoriske rettigheder.
3. I dette kapitel og i kapitel V forstås ved »registrering«, alt efter det enkelte tilfælde, ændring, gyldighedsforlængelse eller ophævelse af en registrering.

Artikel 17

Tilsynsmyndigheden og den rettighedsregistrerende myndighed

1. Der udpeges en tilsynsmyndighed i henhold til protokollen.
2. Tilsynsmyndigheden skal:
 - a) oprette eller sørge for oprettelse af det internationale register
 - b) med forbehold af protokollens bestemmelser udpege den rettighedsregistrerende myndighed og bringe dens virke til ophør
 - c) hvis den rettighedsregistrerende myndighed udskiftes, sørge for, at de rettigheder, der er nødvendige for, at det internationale register fortsat kan fungere effektivt, bliver overført eller vil kunne overdrages til den nye rettighedsregistrerende myndighed
 - d) efter høring af de kontraherende stater udarbejde eller godkende et reglement i medfør af protokollen for det internationale registers virke og sørge for offentliggørelse heraf
 - e) indføre administrative procedurer, hvorefter klager i forbindelse med det internationale registers virke kan indbringes for tilsynsmyndigheden
 - f) føre tilsyn med den rettighedsregistrerende myndigheds aktiviteter og det internationale registers virke
 - g) på anmodning fra den rettighedsregistrerende myndighed give denne sådanne instrukser, som den finder hensigtsmæssige
 - h) fastsætte og regelmæssigt revidere takststrukturen for det internationale registers tjenester
 - i) foretage det nødvendige for at sikre, at der findes et effektivt elektronisk registreringssystem med henblik på virkeliggørelsen af målene i denne konvention og i protokollen, og
 - j) regelmæssigt aflægge rapport til de kontraherende stater om gennemførelsen af de forpligtelser, der påhviler den i medfør af denne konvention og protokollen.
3. Tilsynsmyndigheden kan indgå de aftaler, der er nødvendige for, at den kan varetage sine opgaver, herunder navnlig den aftale, der er omhandlet i artikel 27, stk. 3.

4. Tilsynsmyndigheden har alle ejendomsrettigheder til det internationale registers databaser og arkiver.

5. Den rettighedsregistrerende myndighed sikrer, at det internationale register fungerer effektivt og varetager de opgaver, det er betroet i medfør af denne konvention, protokollen og reglementet.

KAPITEL V

ANDRE FORHOLD I FORBINDELSE MED REGISTRERINGEN

Artikel 18

Betingelser for registrering

1. Protokollen og reglementet fastsætter, hvilke betingelser, herunder kriterier for identificering af formuegenstanden, der skal være opfyldt for at:

- a) foretage en registrering (idet det forudsættes, at det samtykke, der kræves i artikel 20, kan gives på forhånd elektronisk)
- b) foretage søgninger og udstede søgningsattester og, med forbehold heraf
- c) sikre fortroligheden af oplysningerne og dokumenterne i det internationale register, bortset fra oplysninger og dokumenter vedrørende en registrering.

2. Den rettighedsregistrerende myndighed har ikke pligt til at kontrollere, om et samtykke til registrering som omhandlet i artikel 20 faktisk er blevet givet eller er gyldigt.

3. Når en sikkerhedsrettighed, der er registreret som en fremtidig international sikkerhedsrettighed, overgår til at blive en international sikkerhedsrettighed, kræves der ingen anden registrering, forudsat at oplysningerne vedrørende registreringen er tilstrækkelige til registrering af en international sikkerhedsrettighed.

4. Den rettighedsregistrerende myndighed sikrer sig, at registreringerne indføres i det internationale registers database med mulighed for kronologisk søgning efter modtagelsestidspunkt, og at basen registrerer dato og klokkeslæt for modtagelsen.

5. Det kan i protokollen bestemmes, at en kontraherende stat på sit område kan udpege et eller flere organer, der skal fungere som kontaktorgan med eventuelt udelukkende den opgave at sørge for at videregive de oplysninger, der kræves for registrering, til det internationale register. En kontraherende stat, der foretager en sådan udpegning, kan fastsætte, hvilke betingelser der i givet fald skal være opfyldt, før oplysningerne kan videregives til det internationale register.

Artikel 19

Gyldigheden af en registrering og registreringstidspunkt

1. En registrering er kun gyldig, hvis den er foretaget i overensstemmelse med artikel 20.

2. En registrering er, hvis den er gyldig, fuldstændig, når de krævede oplysninger er indført i det internationale registers database på en sådan måde, at der kan foretages en søgning efter den.

3. Med henblik på anvendelsen af stk. 2 kan der foretages søgning efter en registrering, så snart

- a) det internationale register har tildelt den et løbenummer, og
- b) oplysningerne vedrørende registreringen, herunder løbenummeret, opbevares på en varig bærer og kan indhentes ved henvendelse til det internationale register.

4. Når en sikkerhedsrettighed, der oprindeligt blev registreret som en fremtidig international sikkerhedsrettighed, overgår til at blive en international sikkerhedsrettighed, anses den for registreret på tidspunktet for registreringen af den fremtidige internationale sikkerhedsrettighed, forudsat at denne registrering stadig eksisterede, umiddelbart før den internationale sikkerhedsrettighed blev stiftet i medfør af artikel 7.

5. Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse på registrering af en fremtidig overdragelse af en international sikkerhedsrettighed.

6. Der kan foretages søgning efter en registrering i det internationale registers database efter de kriterier, der er fastsat i protokollen.

Artikel 20

Samtykke til registrering

1. En international sikkerhedsrettighed, en fremtidig international sikkerhedsrettighed, en overdragelse af en international sikkerhedsrettighed eller en fremtidig overdragelse af en international sikkerhedsrettighed kan registreres, og denne registrering kan ændres eller forlænges, inden den udløber, af en af de to parter med den anden parts skriftlige samtykke.

2. Rykker en international sikkerhedsrettighed for en anden international sikkerhedsrettighed, kan en sådan rykning registreres af den person, hvis sikkerhedsrettighed rykker, eller med dennes skriftlige samtykke, der kan gives til enhver tid.

3. En registrering kan ophæves af den, til hvis fordel den er foretaget, eller med dennes skriftlige samtykke.

4. Erhvervelse af en international sikkerhedsrettighed gennem lovbestemt eller aftalemæssig subrogation kan registreres af den, der indtræder i rettigheden.

5. En ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed, der kan registreres, kan registreres af indehaveren.

6. En meddelelse om en national sikkerhedsrettighed kan registreres af indehaveren af sikkerhedsrettigheden.

Artikel 21

Registreringens gyldighedsperiode

Registrering af en international sikkerhedsrettighed forbliver i kraft, indtil den ophæves, eller indtil den gyldighedsperiode, der er fastsat i registreringen, udløber.

Artikel 22

Søgninger

1. Enhver kan på de vilkår, der er fastsat i protokollen og reglementet, elektronisk foretage en søgning i det internationale register eller anmode om at få foretaget en søgning for så vidt angår alle de sikkerhedsrettigheder eller fremtidige internationale sikkerhedsrettigheder, der er registreret heri.

2. Når den rettighedsregistrerende myndighed modtager en anmodning om søgning vedrørende en formuegenstand, udsteder den på de vilkår, der er fastsat i protokollen og reglementet, elektronisk en attest om søgning i registeret:

- a) som gengiver alle de oplysninger, der er registreret om den pågældende formuegenstand, samt angiver dato og klokkeslæt for registreringen af disse oplysninger, eller
- b) som konstaterer, at der ikke findes nogen oplysninger om den pågældende formuegenstand i det internationale register.

3. En søgningsattest, der er udstedt i medfør af stk. 2, angiver, at den kreditor, hvis navn fremgår af oplysningerne vedrørende registreringen, har erhvervet eller agter at erhverve en international sikkerhedsrettighed vedrørende formuegenstanden, men angiver ikke, om registreringen vedrører en international sikkerhedsrettighed eller en fremtidig international sikkerhedsrettighed, selv om dette kan fastslås på basis af de relevante oplysninger vedrørende registreringen.

Artikel 23

Liste over erklæringer og ikke-aftalemæssige rettigheder eller sikkerhedsrettigheder

Den rettighedsregistrerende myndighed udarbejder på grundlag af oplysninger fra depositaren en liste over de erklæringer, tilbagetrækninger af erklæringer og kategorier af ikke-aftalemæssige rettigheder eller sikkerhedsrettigheder, som de kontraherende stater har anmeldt i medfør af artikel 39 og 40, med angivelse af dato for hver erklæring eller tilbagetrækning af erklæring. Denne liste skal registreres, og der skal kunne foretages søgninger i den efter navnet på den stat, der har afgivet erklæringen, ligesom den skal stilles til rådighed for alle, der anmoder derom, på de vilkår, der er fastsat i protokollen og reglementet.

Artikel 24

Attesternes bevisværdi

Et dokument, der opfylder formkravene i reglementet og fremtræder som en attest, der er udstedt af det internationale register, udgør et simpelt formodningsbevis:

a) for, at det er udstedt af det internationale register, og

b) for de oplysninger, der er angivet i dokumentet, herunder dato og klokkeslæt for registreringen.

Artikel 25

Ophævelse af registrering

1. Når forpligtelser, der er sikret ved en registreret sikkerhed, eller forpligtelser, der er omfattet af en registreret ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed, er indfriet, eller når betingelserne for overførelse af en ejendomsret i medfør af en registreret aftale, der indebærer et ejendomsforbehold, er opfyldt, ophæver indehaveren af en sådan sikkerhedsrettighed uden ophold registreringen på skriftlig anmodning fra debitor leveret eller modtaget på den i registreringen angivne adresse.

2. Når en fremtidig international sikkerhedsrettighed eller en fremtidig overdragelse af en international sikkerhedsrettighed er registreret, ophæver den fremtidige kreditor eller cessionar uden ophold registreringen på skriftlig anmodning fra den fremtidige debitor eller cedent, leveret eller modtaget på den i registreringen angivne adresse, inden den fremtidige kreditor eller cessionar erlægger et forskud eller forpligter sig til at gøre det.

3. Når forpligtelser sikret ved en national sikkerhedsrettighed, der er nærmere angivet i en registreret meddelelse om en national sikkerhedsrettighed, er indfriet, ophæver indehaveren af denne sikkerhedsrettighed uden ophold registreringen på skriftlig anmodning fra debitor leveret eller modtaget på den i registreringen angivne adresse.

4. Når en registrering ikke burde være foretaget, eller når en registrering er ukorrekt, ophæver eller korrigerer den, til hvis fordel registreringen er foretaget, uden ophold denne på skriftlig anmodning fra debitor leveret eller modtaget på den i registreringen angivne adresse.

Artikel 26

Adgang til international registrering

En person kan kun nægtes adgang til registrering eller søgning i det internationale register, hvis den pågældende ikke følger de procedurer, der er fastsat i dette kapitel.

KAPITEL VI

TILSYNSMYNDIGHEDENS OG DEN RETTIGHEDSREGISTERENDE MYNDIGHEDS PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

Artikel 27

Status som juridisk person; immunitet

1. Tilsynsmyndigheden skal have status som international juridisk person, hvis dette ikke allerede er tilfældet.

2. Tilsynsmyndigheden samt dennes ledelse og ansatte nyder immunitet over for ethvert retsligt eller administrativt skridt i overensstemmelse med protokollens bestemmelser.

3. a) Tilsynsmyndigheden indrømmes fritagelse for skatter samt sådanne andre privilegier, som er fastsat i aftalen indgået med værtslandet.

b) I dette stykke forstås ved »værtsland« den stat, hvor tilsynsmyndigheden har sæde.

4. Det internationale registers ejendom, dokumenter, databaser og arkiver er ukrænkelige og kan ikke gøres til genstand for beslaglæggelse eller andre retslige eller administrative skridt.

5. Med henblik på enhver sag, der anlægges mod den rettig-hedsregistrerende myndighed i medfør af artikel 28, stk. 1, eller artikel 44, har sagsøgeren ret til aktindsigt i de oplysninger og dokumenter, som måtte være nødvendige for at føre sagen.

6. Tilsynsmyndigheden kan ophæve den ved stk. 4 indrømmede ukrænkelighed og immunitet.

KAPITEL VII

DEN RETTIGHEDSREGISTRERENDE MYNDIGHEDS ANSVAR

Artikel 28

Erstatningsansvar og erhvervsansvarsforsikring

1. Den rettig-hedsregistrerende myndighed er erstatningsansvarlig for tab, som en person lider, når skaden er en direkte følge af den rettig-hedsregistrerende myndigheds eller dennes ledelses eller ansattes fejl eller undladelse eller af driftsforstyrrelser i det internationale registreringssystem, dog med undtagelse af driftsforstyrrelser forårsaget af begivenheder af uundgåelig og uafværgelig art, som ikke ville have kunnet forebygges gennem anvendelse af bedste normalt anvendte praksis for udformning og drift af elektroniske registre, herunder sådan praksis, som vedrører sikkerhedskopiering samt sikkerheds- og netopbygningssystemer.

2. Den rettig-hedsregistrerende myndighed er ikke i medfør af stk. 1 ansvarlig for faktuelle unøjagtigheder i de oplysninger vedrørende registreringen, som den har modtaget, eller som den har videregivet i samme form, som de blev modtaget; den rettig-hedsregistrerende myndighed er heller ikke ansvarlig for handlinger og forhold, som hverken sorterer under den, dens ledelse eller dens ansatte, og som ligger forud for modtagelsen af oplysningerne vedrørende registreringen i det internationale register.

3. Den i stk. 1 omhandlede erstatning kan nedsættes, for så vidt skadelidte har forårsaget eller bidraget til skaden.

4. Den rettig-hedsregistrerende myndighed tegner en forsikring eller skaffer sig en finansiel garanti, der dækker det i denne artikel omhandlede erstatningsansvar i et omfang, der

fastsættes af tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med protokollens bestemmelser.

KAPITEL VIII

EN INTERNATIONAL SIKKERHEDSRETTIGHEDS RETSVIRK- NINGER OVER FOR TREDJEMAND

Artikel 29

Konkurrerende sikkerhedsrettigheders prioritetsorden

1. En registreret sikkerhedsrettighed står foran enhver senere registreret sikkerhedsrettighed og enhver uregistreret sikkerhedsrettighed.

2. Den foranstående plads i prioritetsordenen, som i medfør af stk. 1 tilkommer den først registrerede sikkerhedsrettighed, gælder:

a) selv om den anden sikkerhedsrettighed allerede var kendt på det tidspunkt, hvor den først registrerede sikkerhedsrettighed blev stiftet eller registreret, og

b) selv for ethvert forskud, som indehaveren af den først registrerede sikkerhed med fuldt kendskab til den anden sikkerhedsrettighed måtte erlægge.

3. Køber erhverver rettigheder i formuegenstanden:

a) med forbehold af enhver sikkerhedsrettighed, der er registreret på erhvervelsestidspunktet, og

b) frigjort for enhver uregistreret sikkerhedsrettighed, også selv om køber havde kendskab til en sådan rettighed.

4. En køber med forbehold eller en lejer erhverver rettigheder i formuegenstanden:

a) med forbehold af enhver sikkerhedsrettighed, der er registreret inden registreringen af den internationale sikkerhedsrettighed, som indehaves af sælgeren med forbehold eller udlejer, og

b) frigjort fra enhver på dette tidspunkt uregistreret sikkerhedsrettighed, også selv om køberen eller lejer var vidende om en sådan sikkerhedsrettighed.

5. Indehaverne af konkurrerende sikkerhedsrettigheder eller rettigheder kan aftale at ændre prioritetsordenen for deres respektive rettigheder, således som den fremkommer ved denne artikel. En efterstående sikkerhedsrettigheds cessionar er dog ikke bundet af en aftale om rykning, medmindre den rykning, der følger af en sådan aftale, blev registreret ved overdragelsen.

6. En sikkerhedsrettigheds plads i prioritetsordenen, således som den fremkommer ved denne artikel, gælder tilsvarende for erstatningsprovenuer.

7. Denne konvention:

- a) berører ikke rettigheder, som en person havde i et andet gode end en formuegenstand inden dettes montering på en formuegenstand, hvis disse rettigheder i medfør af den lov, der finder anvendelse, fortsat eksisterer efter monteringen, og
- b) hindrer ikke stiftelse af rettigheder i et andet gode end en formuegenstand, som forinden er blevet monteret på en formuegenstand, når i medfør af den lov, der finder anvendelse, sådanne rettigheder stiftes.

Artikel 30

Følger af insolvens

1. En international sikkerhedsrettighed kan gøres gældende under en debtors insolvensbehandling, når en sådan sikkerhedsrettighed er blevet registreret i overensstemmelse med denne konvention inden indledningen af insolvensbehandlingen.
2. Intet i denne artikel berører muligheden for at gøre en international sikkerhedsrettighed gældende i en insolvensbehandling, når denne kan gøres gældende i medfør af den lov, der finder anvendelse.
3. Intet i denne artikel berører:
 - a) nogen retsregel, der finder anvendelse på insolvensbehandling, vedrørende omstødelse af en transaktion, enten fordi denne begunstiger en kreditor, eller fordi den udgør en forringende disposition, eller
 - b) nogen procedureforskrift om udøvelse af ejendomsrettigheder, der er underlagt kurators kontrol eller tilsyn.

KAPITEL IX

OVERDRAGELSE AF ACCESSORISKE RETTIGHEDER OG INTERNATIONALE SIKKERHEDSRETTIGHEDER; SUBROGATIONSRETTIGHEDER

Artikel 31

Overdragelsens virkninger

1. Medmindre parterne aftaler andet, overføres der ved en overdragelse af accessoriske rettigheder, der foretages i overensstemmelse med artikel 32, endvidere følgende til cessionar:
 - a) den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed, og
 - b) alle cedentens rettigheder samt dennes plads i prioritetsordenen i medfør af denne konvention.
2. Intet i denne konvention er til hinder for en delvis overdragelse af cedentens accessoriske rettigheder. Ved en sådan delvis overdragelse kan cedent og cessionar aftale deres respektive rettigheder, for så vidt angår den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed, som er overdraget i medfør af stk. 1, uden dog at forringe debtors stilling uden dennes samtykke.

3. Med forbehold af stk. 4 er det den lov, der finder anvendelse, som er bestemmende for, hvilke indsigelses- og modregningsmuligheder debitor råder over i forhold til cessionar.

4. Debitor kan til enhver tid skriftligt give afkald på alle eller en del af de i stk. 3 omhandlede indsigelses- eller modregningsmuligheder, med undtagelse af indsigelser, der vedrører svigagtige handlinger fra cessionars side.

5. Overdrages accessoriske rettigheder som sikkerhed, tilbageføres de til cedenten, for så vidt de stadig består, når de forpligtelser, der er sikret ved overdragelsen, er indfriet.

Artikel 32

Formkrav for overdragelse

1. Overdragelsen af accessoriske rettigheder overfører kun den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed, hvis
 - a) den er aftalt skriftligt
 - b) den gør det muligt at identificere den aftale, som har afstedkommet de accessoriske rettigheder, og
 - c) den i tilfælde af overdragelse som sikkerhed gør det muligt i overensstemmelse med protokollen at bestemme de forpligtelser, der sikres ved overdragelsen, uden at det er nødvendigt at fastsætte et beløb eller et garanteret maksimumsbeløb.
2. Overdragelsen af en international sikkerhedsrettighed, der er stiftet eller forudset i en sikkerhedsstillelsesaftale, er kun gyldig, hvis alle de accessoriske rettigheder eller nogle af dem ligeledes overdrages.
3. Denne konvention finder ikke anvendelse på overdragelse af accessoriske rettigheder, som ikke har til virkning, at den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed overføres.

Artikel 33

Debtors forpligtelser over for cessionar

1. Når der er sket overdragelse af accessoriske rettigheder og af den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed i overensstemmelse med artikel 31 og 32 og i forhold til omfanget af denne overdragelse, er debitor for de accessoriske rettigheder og for den forpligtelse, som er dækket af denne sikkerhed, kun bundet af overdragelsen og kun forpligtet til at betale cessionaren eller opfylde enhver anden forpligtelse, hvis
 - a) debitor af cedenten eller med dennes godkendelse ved en skriftlig meddelelse er blevet underrettet om overdragelsen, og
 - b) meddelelsen identificerer de accessoriske rettigheder.

2. Debitors betaling eller opfyldelse har frigørende virkning, hvis den sker i overensstemmelse med stk. 1, uden at dette berører enhver anden form for betaling eller opfyldelse, der ligeledes har frigørende virkning.

3. Intet i denne artikel berører konkurrerende overdragelsers plads i prioritetsordenen.

Artikel 34

Foranstaltninger i tilfælde af misligholdelse i forbindelse med en overdragelse som sikkerhed

Hvis cedenten ikke opfylder sine forpligtelser i forbindelse med overdragelsen af de accessoriske rettigheder og af den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed som sikkerhed, finder artikel 8 og 9 samt artikel 11-14 anvendelse på forholdet mellem cedent og cessionar (og finder for de accessoriske rettigheders vedkommende anvendelse, for så vidt disse artikler kan anvendes på immaterielle formuegenstande), som om

- a) henvisningerne til den sikrede forpligtelse og til sikkerheden var henvisninger til den forpligtelse, der sikres ved overdragelsen af de accessoriske rettigheder og af den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed, og til den sikkerhed, der stiftes ved denne overdragelse
- b) henvisningerne til den sikrede kreditor eller kreditor og til rettighedsstifteren eller debitor var henvisninger til cessionaren og cedenten
- c) henvisningerne til indehaveren af den internationale sikkerhedsrettighed var henvisninger til cessionaren, og
- d) henvisningerne til formuegenstanden var henvisninger til de overdragede accessoriske rettigheder og den overdragede tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed.

Artikel 35

Konkurrerende overdragelsers prioritetsorden

1. I tilfælde af konkurrerende overdragelser af accessoriske rettigheder, hvoraf mindst én omfatter den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed og er registreret, finder artikel 29 anvendelse, som om henvisningerne til en registreret sikkerhedsrettighed var henvisninger til en overdragelse af accessoriske rettigheder og af den tilsvarende registrerede sikkerhedsrettighed, og som om henvisningerne til en registreret eller uregistreret sikkerhedsrettighed var henvisninger til en registreret eller uregistreret overdragelse.

2. Artikel 30 finder anvendelse på en overdragelse af accessoriske rettigheder, som om henvisningerne til en international sikkerhedsrettighed var henvisninger til en overdragelse af accessoriske rettigheder og af den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed.

Artikel 36

Cessionarens plads i prioritetsordenen med hensyn til accessoriske rettigheder

1. Cessionaren af accessoriske rettigheder og den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed, hvis overdragelse er registreret, har kun foranstående prioritet i medfør af artikel 35, stk. 1, i forhold til en anden cessionar af accessoriske rettigheder,

a) hvis den aftale, som har afstedkommet de accessoriske rettigheder, bestemmer, at de er sikret ved formuegenstanden eller knyttet til denne, og

b) hvis de accessoriske rettigheder vedrører en formuegenstand.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra b), vedrører de accessoriske rettigheder kun en formuegenstand, hvis der er tale om rettigheder til betaling eller opfyldelse vedrørende

a) et beløb, der er udbetalt som forskud og anvendt til køb af formuegenstanden

b) et beløb, der er udbetalt som forskud og anvendt til køb af en anden formuegenstand, i hvilken cedenten havde en anden international sikkerhedsrettighed, hvis cedenten har overført denne sikkerhedsrettighed til cessionaren, og hvis overdragelsen er registreret

c) den aftalte pris for formuegenstanden

d) den aftalte leje for formuegenstanden, eller

e) andre forpligtelser, der følger af en transaktion omhandlet i et af de foregående litraer.

3. I alle andre tilfælde fastsættes prioritetsordenen for konkurrerende overdragelser af accessoriske rettigheder efter den lov, der finder anvendelse.

Artikel 37

Virkninger af cedentens insolvens

Artikel 30 finder anvendelse på en cedents insolvensbehandling, som om henvisningerne til debitor var henvisninger til cedenten.

Artikel 38

Subrogation

1. Med forbehold af stk. 2 berører intet i denne konvention erhvervelsen af accessoriske rettigheder og den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed gennem lovbestemt eller aftalemæssig subrogation i medfør af den lov, der finder anvendelse.

2. Indehaverne af en rettighed som omhandlet i stk. 1 og af en konkurrerende rettighed kan skriftligt aftale at ændre prioritetssordenen for deres respektive rettigheder, men en efterstående sikkerhedsrettigheds cessionar er ikke bundet af en aftale om rykning, medmindre den rykning, der følger af aftalen, blev registreret ved overdragelsen.

KAPITEL X

RETTIGHEDER ELLER SIKKERHEDSRETTIGHEDER, DER KAN OMFATTES AF ERKLÆRINGER FRA DE KONTRAHERENDE STATER

Artikel 39

Rettigheder, der har foranstående prioritet uden registrering

1. I en erklæring, der deponeres hos depositaren for protokollen, kan en kontraherende stat til enhver tid generelt eller specifikt angive,

- a) hvilke kategorier af ikke-aftalemæssige rettigheder eller sikkerhedsrettigheder (bortset fra en rettighed eller sikkerhedsrettighed, der falder ind under artikel 40), der i medfør af denne stats lov har foranstående prioritet i forhold til en sikkerhedsrettighed i en formuegenstand svarende til den rettighed, der tilkommer indehaveren af en international sikkerhedsrettighed, og som har foranstående prioritet i forhold til en registreret international sikkerhedsrettighed, det være sig i forbindelse med en insolvensbehandling eller ej
- b) at denne konvention ikke berører en stats, en statslig enheds, en mellemstatslig organisations eller en anden privat udbyder af offentlige tjenesters ret til at beslaglægge eller tilbageholde en formuegenstand i medfør af denne stats lov med henblik på betaling af afgifter, som denne enhed, organisation eller udbyder har til gode, og som er direkte knyttet til de tjenester, der er ydet vedrørende denne eller en anden formuegenstand.

2. En erklæring afgivet i medfør af stk. 1 kan indeholde en angivelse af kategorier, der oprettes efter deponeringen af erklæringen.

3. En ikke-aftalemæssig rettighed eller sikkerhedsrettighed har foranstående prioritet i forhold til en international sikkerhedsrettighed, hvis og kun hvis den ikke-aftalemæssige rettighed eller sikkerhedsrettighed hører under en kategori, som er omfattet af en erklæring, der er deponeret inden registreringen af den internationale sikkerhedsrettighed.

4. Uanset stk. 3 kan en kontraherende stat ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af protokollen erklære, at en rettighed eller sikkerhedsrettighed i en kategori, der er omfattet af en erklæring afgivet i medfør af stk. 1, litra a), har foranstående prioritet i forhold til en international sikkerhedsrettighed, der er registreret inden datoen for ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen.

Artikel 40

Ikke-aftalemæssige rettigheder eller sikkerhedsrettigheder, der kan registreres

I en erklæring, der deponeres hos depositaren for protokollen, kan en kontraherende stat til enhver tid for alle kategorier af

formuegenstande udarbejde en liste over kategorier af ikke-aftalemæssige rettigheder eller sikkerhedsrettigheder, der kan registreres i medfør af denne konvention, som om disse rettigheder eller sikkerhedsrettigheder var internationale sikkerhedsrettigheder, og disse vil følgelig blive behandlet som sådanne. En sådan erklæring kan ændres til enhver tid.

KAPITEL XI

KONVENTIONENS ANVENDELSE PÅ SALG

Artikel 41

Salg og fremtidigt salg

Denne konvention finder anvendelse på salg eller fremtidigt salg af en formuegenstand i overensstemmelse med protokollens bestemmelser med de ændringer, der måtte blive foretaget heri.

KAPITEL XII

KOMPETENCE

Artikel 42

Valg af værneting

1. Med forbehold af artikel 43 og 44 er de domstole i en kontraherende stat, som parterne i en transaktion vælger, kompetente til at behandle alle krav, der støttes på denne konventions bestemmelser, uanset om det valgte værneting har en tilknytning til parterne eller til transaktionen eller ej. Denne kompetence er en enekompetence, medmindre parterne bestemmer andet.

2. En sådan aftale om værneting indgås skriftligt eller i de former, der foreskrives af det valgte værnetings lov.

Artikel 43

Kompetence i medfør af artikel 13

1. De domstole i en kontraherende stat, som parterne har valgt, og domstolene i en kontraherende stat, på hvis område formuegenstanden er lokaliseret, er kompetente til at anordne de retsmidler, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra a), b) eller c), og artikel 13, stk. 4, vedrørende denne formuegenstand.

2. Kompetence til at anordne de retsmidler, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, litra d), eller andre foreløbige retsmidler i medfør af artikel 13, stk. 4, har

- a) de domstole, som parterne har valgt, eller
- b) domstolene i en kontraherende stat, på hvis område debitor befinder sig, idet retsmidlet ifølge de vilkår, der fastsættes i den anordnende kendelse, kun kan iværksættes på denne kontraherende stats område.

3. En domstol er kompetent i medfør af stk. 1 og 2, selv om tvistens realitet som omhandlet i artikel 13, stk. 1, indbringes eller kan indbringes for domstolen i en anden kontraherende stat eller løses ved voldgift.

Artikel 44

Kompetence til at iværksætte retsmidler over for den rettighedsregistrerende myndighed

1. Domstolene i den stat, på hvis område den rettighedsregistrerende myndighed har sit hovedkontor, har enekompetence til at behandle erstatningssager, der anlægges mod den rettighedsregistrerende myndighed, eller til at anordne retsmidler over for denne.

2. Når en person ikke reagerer på en anmodning i medfør af artikel 25, og denne person ikke længere eksisterer eller ikke kan findes, således at det ikke er muligt at påbyde vedkommende at ophæve registreringen, har de domstole, der er omhandlet i stk. 1, enekompetence til efter anmodning fra debitor eller den fremtidige debitor at påbyde den rettighedsregistrerende myndighed at ophæve registreringen.

3. Når en person ikke efterkommer afgørelsen fra en domstol, der er kompetent i medfør af denne konvention, eller for så vidt angår en national sikkerhedsrettighed afgørelsen fra en kompetent domstol med påbud om at ændre registreringen eller ophæve den, kan de domstole, der er omhandlet i stk. 1, påbyde den rettighedsregistrerende myndighed at træffe de nødvendige foranstaltninger til at effektuere afgørelsen.

4. Med forbehold af stk. 1-3 kan ingen domstol anordne retsmidler, afsige domme eller træffe afgørelser over for den rettighedsregistrerende myndighed.

Artikel 45

Kompetence i forbindelse med insolvensbehandling

Dette kapitels bestemmelser finder ikke anvendelse på insolvensbehandling.

KAPITEL XIII

FORHOLDET TIL ANDRE KONVENTIONER

Artikel 45a

Forholdet til De Forende Nationers konvention om overdragelse af fordringer inden for international handel

Denne konvention har forrang for De Forenede Nationers konvention om overdragelse af fordringer inden for international handel, der blev åbnet for undertegnelse i New York den 12. december 2001, i det omfang denne finder anvendelse på overdragelse af fordringer, der udgør accessoriske rettigheder vedrørende internationale sikkerhedsrettigheder i flyudstyr, rullende jernbanemateriel og rumudstyr.

Artikel 46

Forholdet til UNIDROIT-konventionen vedrørende international finansiel leasing

Protokollen kan indeholde bestemmelser om forholdet mellem denne konvention og UNIDROIT-konventionen vedrørende international finansiel leasing, der blev undertegnet i Ottawa den 28. maj 1988.

KAPITEL XIV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 47

Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse

1. Denne konvention blev åbnet for undertegnelse den 16. november 2001 i Cape Town for de stater, der deltog i den diplomatiske konference om vedtagelse af en konvention om mobilt udstyr og en protokol om flyudstyr, der fandt sted i Cape Town fra den 29. oktober til den 16. november 2001. Efter den 16. november 2001 vil konventionen være åben for undertegnelse af alle stater i hovedsædet for Det Internationale Institut for Ensartet Privatret (UNIDROIT) i Rom, indtil den træder i kraft i overensstemmelse med artikel 49.

2. Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes af signatarstaterne.

3. En stat, der ikke undertegner denne konvention, kan senere tiltræde den.

4. Ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen sker ved deponering af et behørigt instrument hos depositaren.

Artikel 48

Organisationer for regional økonomisk integration

1. En organisation for regional økonomisk integration, som består af suveræne stater, og som har kompetence på nogle af de områder, der er omfattet af denne konvention, kan også undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde denne konvention. I så fald har organisationen for regional økonomisk integration samme rettigheder og forpligtelser som en kontraherende stat, i det omfang organisationen har kompetence på de områder, der er omfattet af denne konvention. Når antallet af kontraherende stater er relevant i denne konvention, medregnes organisationen for regional økonomisk integration ikke som en kontraherende stat ud over de af dens medlemsstater, der er kontraherende stater.

2. Ved undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen afgiver organisationen for regional økonomisk integration en erklæring til depositaren, hvori den præciserer, på hvilke af de områder, der er omfattet af denne konvention, organisationens medlemsstater har delegeret deres kompetence til organisationen. Organisationens for regional økonomisk integration skal straks underrette depositaren om alle ændringer i kompetencedelegation, der er præciseret i den i medfør af dette stykke afgivne erklæring, herunder ny kompetencedelegation.

3. Alle henvisninger til »kontraherende stat«, »kontraherende stater«, »part« eller »parter« i denne konvention gælder ligeledes en organisation for regional økonomisk integration, når konteksten tilsiger det.

Artikel 49

Ikrafttræden

1. Denne konvention træder i kraft den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder regnet fra datoen for den tredje stats deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, men for en kategori af formuegenstande, der er omfattet af en protokol, kun:

- a) fra protokollens ikrafttræden
- b) med forbehold af protokollens bestemmelser, og
- c) mellem de stater, der er parter i denne konvention og i protokollen.

2. For de andre stater træder denne konvention i kraft den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder regnet fra datoen for deponeringen af deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, men kun for en kategori af formuegenstande, der er omfattet af en protokol, og med forbehold af betingelserne i stk. 1, litra a), b) og c), vedrørende en sådan protokol.

Artikel 50

Interne transaktioner

1. En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af protokollen erklære, at denne konvention i forhold til denne stat ikke finder anvendelse på interne transaktioner vedrørende alle typer formuegenstande eller nogle af dem.

2. Uanset stk. 1 finder artikel 8, stk. 4, artikel 9, stk. 1, artikel 16, kapitel V, artikel 29 og alle denne konventions bestemmelser om registrerede sikkerhedsrettigheder anvendelse på interne transaktioner.

3. Når en meddelelse om en national sikkerhedsrettighed er registreret i det internationale register, berøres denne rettighedsindehavers plads i prioritetsordenen i medfør af artikel 29 ikke af, at denne sikkerhedsrettighed indehaves af en anden person efter overdragelse eller subrogation i medfør af den lov, der finder anvendelse.

Artikel 51

Fremtidige protokoller

1. Depositaren kan i samarbejde med sådanne ikke-statslige organisationer, som depositaren finder relevante, nedsætte arbejdsgrupper til at undersøge, om denne konventions anvendelsesområde gennem en eller flere protokoller kan udvides til at omfatte formuegenstande i alle kategorier af mobilt udstyr af høj værdi ud over en kategori omhandlet i artikel 2, stk. 3,

hvoraf hver enkelt kan individualiseres, og til at omfatte de accessoriske rettigheder vedrørende disse formuegenstande.

2. Depositaren sender et foreløbigt udkast til protokol vedrørende en kategori af formuegenstande, som en sådan arbejdsgruppe har udarbejdet, til alle de stater, der er parter i denne konvention, til alle depositarens medlemsstater, til de FN-medlemmer, der ikke er medlemmer af depositaren, og til de relevante mellemstatslige organisationer og indbyder disse stater og organisationer til at deltage i mellemstatslige forhandlinger om udarbejdelse af et udkast til protokol på grundlag af et sådant foreløbigt udkast.

3. Depositaren sender også et sådant foreløbigt udkast til protokol fra en arbejdsgruppe til ikke-statslige organisationer, som depositaren finder relevante. Disse ikke-statslige organisationer opfordres til uden ophold at sende depositaren deres bemærkninger til det foreløbige udkast til protokol og deltage som observatører i udarbejdelsen af et udkast til protokol.

4. Når depositarens kompetente organer konkluderer, at et sådant udkast til protokol er klar til at blive vedtaget, indkalder depositaren til en diplomatisk konference med henblik på vedtagelse.

5. Når en sådan protokol er vedtaget, finder denne konvention med forbehold af stk. 6 anvendelse på den kategori af formuegenstande, der er omhandlet i protokollen.

6. Artikel 45a i denne konvention finder kun anvendelse på en sådan protokol, hvis det udtrykkeligt er fastsat deri.

Artikel 52

Territoriale enheder

1. Hvis en kontraherende stat består af territoriale enheder, i hvilke forskellige retsordener finder anvendelse på de områder, der er omfattet af denne konvention, kan den ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen erklære, at denne konvention finder anvendelse på alle dens territoriale enheder eller kun på en eller flere af dem, og den kan til enhver tid ændre denne erklæring ved at afgive en ny.

2. I en sådan erklæring skal det udtrykkeligt angives, hvilke territoriale enheder denne konvention finder anvendelse på.

3. Hvis en kontraherende stat ikke har afgivet en erklæring i medfør af stk. 1, finder denne konvention anvendelse på alle statens territoriale enheder.

4. Når en kontraherende stat udvider anvendelsen af denne konvention til en eller flere af sine territoriale enheder, kan de erklæringer, som denne konvention giver mulighed for, afgives for hver af de pågældende territoriale enheder, og erklæringer for én enhed kan være forskellige fra erklæringer for en anden.

5. Hvis denne konvention ifølge en erklæring afgivet i medfør af stk. 1 finder anvendelse på en eller flere af en kontraherende stats territoriale enheder,

- a) anses debitor kun for at befinde sig i en kontraherende stat, hvis vedkommende er stiftet i medfør af en lov, der er gældende i en territorial enhed, som denne konvention finder anvendelse på, eller hvis vedkommende har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor, sit forretningssted eller sit sædvanlige opholdssted i en territorial enhed, som denne konvention finder anvendelse på
- b) forstås alle henvisninger til en formuegenstands lokalisering i en kontraherende stat som henvisninger til de kompetente administrative myndigheder i en territorial enhed, som denne konvention finder anvendelse på
- c) forstås alle henvisninger til de administrative myndigheder i denne kontraherende stat som henvisninger til de kompetente administrative myndigheder i en territorial enhed, som denne konvention finder anvendelse på.

Artikel 53

Udpegelse af domstole

En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af protokollen erklære, hvilken eller hvilke domstole der er relevante i forbindelse med anvendelsen af denne konventions artikel 1 og kapitel XII.

Artikel 54

Erklæringer om foranstaltninger

1. En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af protokollen erklære, at en sikret kreditor ikke på dens område må udleje en behæftet formuegenstand, der er lokaliseret på dette område, eller kontrolleres derfra.
2. En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af protokollen erklære, at en foranstaltning, der står til kreditors rådighed i medfør af en bestemmelse i denne konvention, og hvis iværksættelse ikke i henhold til disse bestemmelser er betinget af, at der skal rettes anmodning herom til en domstol, kun kan udøves med en domstols samtykke.

Artikel 55

Erklæringer om foreløbige retsmidler inden afgørelse af tvistens realitet

En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af protokollen erklære, at den vil undlade at anvende alle eller nogle af bestemmelserne i henholdsvis artikel 13 eller artikel 43 eller i begge. I erklæringen angives det, på hvilke betingelser den pågældende artikel skal

anvendes, hvis den kun anvendes delvis, eller hvilke andre foreløbige retsmidler der vil blive anvendt.

Artikel 56

Forbehold og erklæringer

1. Der kan ikke tages forbehold med hensyn til denne konvention, men de erklæringer, der er omhandlet i artikel 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 og 60, kan afgives i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

2. Enhver erklæring eller senere erklæring og enhver tilbagetrækning af en erklæring afgivet i medfør af denne konvention meddeles skriftligt til depositaren.

Artikel 57

Senere erklæringer

1. En part kan afgive en senere erklæring, bortset fra en erklæring i medfør af artikel 60, til enhver tid efter datoen for denne konventions ikrafttræden i forhold til denne stat ved at meddele dette til depositaren.

2. En senere erklæring får virkning fra den første dag i måneden efter udløbet af en periode på seks måneder regnet fra datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen. Hvis det i meddelelsen er anført, at erklæringen først skal have virkning efter en længere periode, får erklæringen virkning ved udløbet af den anførte periode regnet fra depositarens modtagelse af meddelelsen.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder denne konvention fortsat anvendelse, som om den senere erklæring ikke var afgivet, for så vidt angår alle de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der er opstået, inden den senere erklæring fik virkning.

Artikel 58

Tilbagetrækning af erklæringer

1. En part, der har afgivet en erklæring i medfør af denne konvention, bortset fra en erklæring i medfør af artikel 60, kan til enhver tid trække erklæringen tilbage ved en meddelelse herom til depositaren. Tilbagetrækningen får virkning fra den første dag i måneden efter udløbet af en periode på seks måneder regnet fra datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

2. Uanset stk. 1 finder denne konvention fortsat anvendelse, som om erklæringen ikke var trukket tilbage, for så vidt angår alle de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der er opstået, inden tilbagetrækningen fik virkning.

Artikel 59

Opsigelse

1. En part kan opsig denne konvention ved skriftlig meddelelse til depositaren.

2. En opsigelse får virkning fra den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tolv måneder regnet fra datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder denne konvention fortsat anvendelse, som om opsigelsen ikke var foretaget, for så vidt angår alle de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der er opstået, inden opsigelsen fik virkning.

Artikel 60

Overgangsbestemmelser

1. Medmindre en kontraherende stat erklærer andet til enhver tid, finder denne konvention ikke anvendelse på en gammel rettighed eller sikkerhedsrettighed, der fortsat har den plads i prioritetsordenen, som den havde i medfør af den lov, der fandt anvendelse inden datoen for denne konventions ikrafttræden.

2. Med henblik på anvendelsen af artikel 1, litra v), og fastsættelsen af prioritetsordenen i medfør af denne konvention

a) forstås ved »datoen for denne konventions ikrafttræden« i forhold til en debitor enten det tidspunkt, hvor denne konvention træder i kraft, eller det tidspunkt, hvor den stat, som debitor befinder sig i, bliver en kontraherende stat, idet den seneste dato er den gældende

og

b) anses debitor for at befinde sig i en stat, hvor vedkommende har sit hovedkontor, eller hvis han ikke har noget hovedkontor, sit forretningssted, eller hvis han har mere end ét forretningssted, sit hovedforretningssted, eller hvis han ikke har noget forretningssted, sit sædvanlige opholdssted.

3. I den erklæring, der afgives i medfør af stk. 1, kan en kontraherende stat angive en dato, der ligger mindst tre år efter den dato, hvor erklæringen får virkning, hvorfra denne konvention og protokollen for så vidt angår fastsættelsen af prioritetsordenen, herunder beskyttelse af alle gældende prioriteter, skal finde anvendelse på gamle rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der er opstået i medfør af en aftale, som blev indgået, medens debitor befandt sig i en stat som omhandlet i stk. 2, litra b), men kun i det omfang og på den måde, der er anført i erklæringen.

Artikel 61

Evalueringskonferencer, ændringer og relaterede spørgsmål

1. Depositaren udarbejder hvert år eller med andet passende mellemrum rapporter til parterne om, hvordan den internationale ordning, der fastsættes i denne konvention, fungerer i praksis. Ved udarbejdelsen af sådanne rapporter tager depositaren hensyn til tilsynsmyndighedens rapporter om, hvordan det internationale registreringssystem fungerer.

2. Efter anmodning fra mindst 25 % af parterne organiserer depositaren fra tid til anden i samråd med tilsynsmyndigheden evalueringskonferencer for parterne for at behandle

a) den praktiske anvendelse af denne konvention, og hvorvidt den faktisk letter finansiering sikret ved et aktiv og leje af formuegenstande, der falder ind under dens anvendelsesområde

b) den retlige fortolkning og anvendelsen af denne konventions og reglementets bestemmelser

c) det internationale registreringssystems virkemåde, den rettighedsregistrerende myndigheds virksomhed og tilsynsmyndighedens overvågning af denne på grundlag af tilsynsmyndighedens rapporter, og

d) det hensigtsmæssige i at foretage ændringer i denne konvention eller i bestemmelserne vedrørende det internationale register.

3. Med forbehold af stk. 4 skal alle ændringer i denne konvention godkendes med et flertal på mindst to tredjedele af de parter, der deltager i den i stk. 2 nævnte konference, hvorefter de træder i kraft i forhold til de stater, der har ratificeret, accepteret eller godkendt dem, når de er ratificeret, accepteret eller godkendt af tre stater i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 49 om denne konventions ikrafttræden.

4. Når den foreslåede ændring i denne konvention skal anvendes på mere end én kategori af udstyr, skal den også godkendes af et flertal på mindst to tredjedele af de parter i den enkelte protokol, der deltager i den i stk. 2 nævnte konference.

Artikel 62

Depositaren og dennes opgaver

1. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos Det Internationale Institut for Ensartet Privatret (UNIDROIT), i det følgende benævnt »depositaren«.

2. Depositaren

a) underretter alle de kontraherende stater

i) om enhver ny undertegnelse eller enhver deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og datoen herfor

ii) om denne konventions ikrafttrædelsesdato

iii) om enhver erklæring, der afgives i medfør af denne konvention, og datoen herfor

- iv) om tilbagetrækninger eller ændringer af erklæringer og datoen herfor, og
- v) om meddelelser om opsigelser af denne konvention og datoen herfor samt den dato, hvor de får virkning
- b) sender en bekræftet genpart af denne konvention til alle de kontraherende stater
- c) giver tilsynsmyndigheden og den rettighedsregistrerende myndighed en genpart af alle ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter, underretter dem om datoen for deponeringen, om enhver erklæring eller tilbagetrækning eller ændring af en erklæring og enhver meddelelse om opsigelse og underretter dem om datoen for denne opsigelse, således at oplysningerne deri bliver let og fuldt tilgængelige, og

d) udfører depositarers andre sædvanlige opgaver.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, som er behørigt bemyndiget dertil, undertegnet denne konvention.

UDFÆRDIGET i Cape Town den sekstende november to tusind og et i ét eksemplar, idet den engelske, den franske, den spanske, den arabiske, den kinesiske og den russiske tekst har samme gyldighed, efter at konferencens fællessekretariat under konferencens formands myndighed inden halvfems dage efter denne akts dato har kontrolleret de seks teksters indbyrdes overensstemmelse.

PROTOKOL

til konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr om specifikke forhold for flyudstyr

PARTERNE I DENNE PROTOKOL,

SOM FINDER det nødvendigt at gennemføre konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr (i det følgende benævnt »konventionen») for så vidt den finder anvendelse på flyudstyr, på baggrund af de mål, der er angivet i konventionens præambel,

SOM ER SIG BEVIDST, at det er nødvendigt at tilpasse konventionen for at tilgodese de særlige krav i forbindelse med finansiering af flyudstyr og at udvide konventionens anvendelsesområde til at omfatte købsaftaler vedrørende flyudstyr,

SOM HENVISER TIL principperne og målene i konventionen angående international luftfart, undertegnet i Chicago den 7. december 1944,

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser om flyudstyr:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel I***Definitioner**

1. I denne protokol anvendes de udtryk, der forekommer i teksten, medmindre konteksten taler imod, i den betydning, der er anført i konventionen.

2. I denne protokol anvendes følgende udtryk i den nedenfor angivne betydning:

a) »luftfartøj«: et luftfartøj som defineret med henblik på anvendelsen af Chicago-konventionen, dvs. enten et flyskrog med påmonterede flymotorer eller en helikopter

b) »flymotorer«: flymotorer (bortset fra dem, der anvendes af militæret, toldmyndighederne eller politiet), som enten er jetmotorer, turbinemotorer eller stempelmotorer, og som:

i) for jetmotorers vedkommende har en trykkraft på mindst 1 750 pund eller tilsvarende værdi, og

ii) for turbine- eller stempelmotorers vedkommende har en nominel effekt på propelakslen på mindst 550 hk eller tilsvarende værdi, samt alle moduler og andet tilbehør, enkeltdele og udstyr, der er monteret på, integreret i eller fastgjort til motorerne, sammen med alle manualer, data og registre i relation hertil

c) »flygenstand«: flyskrog, flymotorer og helikoptere

d) »luftfartøjsregister«: ethvert register, der føres af en stat eller en fælles registreringsmyndighed med henblik på anvendelsen af Chicago-konventionen

e) »flyskrog«: flyskrog (bortset fra dem, der anvendes af militæret, toldmyndighederne eller politiet), som med installation af de rette flymotorer er typegodkendt af den kompetente luftfartsmyndighed til at kunne transportere:

i) mindst otte (8) personer, inkl. besætningen, eller

ii) gods med en vægt på over 2 750 kg, og endvidere alt tilbehør, enkeltdele og udstyr (bortset fra flymotorerne), der er monteret på, integreret i eller fastgjort til flyskroget, sammen med alle manualer, data og registre i relation hertil

f) »den bemyndigede part«: den part, der er omhandlet i artikel XIII, stk. 3

g) »Chicago-konventionen«: konventionen angående international civil luftfart, undertegnet i Chicago den 7. december 1944, med ændringer og bilag

h) »fælles registreringsmyndighed«: den myndighed, der har til opgave at føre et register i overensstemmelse med artikel 77 i Chicago-konventionen som gennemført ved resolution vedtaget af Rådet for Organisationen for International Civil Luftfart den 14. december 1967 vedrørende nationalitet og registrering af luftfartøjer, der drives af internationale driftsforetagender

i) »sletning af registreringen af et luftfartøj«: sletning eller ophævelse af registreringen af et luftfartøj i luftfartøjsregistret i overensstemmelse med Chicago-konventionen

j) »kautionsaftale«: en aftale, hvorved en person forpligter sig som kautionist

- k) »kautionist«: en person, der med henblik på opfyldelse af alle forpligtelser til fordel for en kreditor, der er sikret ved en sikkerhedsstillelsesaftale eller i kraft af en aftale, stiller kaution eller giver eller udsteder en anfordringsgaranti eller en stand by-remburs eller enhver anden form for kreditforsikring
- l) »helikopter«: et luftfartøj tungere end luft (bortset fra dem, der anvendes af militæret, toldmyndighederne eller politiet), som under flyvningen fortrinsvis holdes oppe af den opdrift, der skabes af en eller flere rotorers monteret på overvejende vertikale aksler, og som er typegodkendt af den kompetente luftfartsmyndighed til at kunne transportere:
- i) mindst fem (5) personer, inkl. besætningen, eller
 - ii) gods med en vægt på over 450 kg, og endvidere alt tilbehør, enkeltdele og udstyr (herunder rotorerne), der er monteret på, integreret i eller fastgjort til helikopteren, sammen med alle manualer, data og registre i relation hertil
- m) »insolvenssituation«:
- i) indledning af en insolvensbehandling, eller
 - ii) situation, hvor debitor har erklæret, at han agter at anmelde betalingsstandsning eller faktisk er gået i betalingsstandsning, når loven eller en handling fra statens side udelukker eller suspenderer kreditors ret til at anmode om insolvensbehandling mod debitor eller iværksætte foranstaltninger i medfør af konventionen
- n) »den jurisdiktion, der har kompetence med hensyn til hovedinsolvensbehandlingen«: den kontraherende stat, hvor centret for debitorens hovedinteresser befinder sig, hvilket, medmindre andet godtgøres, anses for at være det sted, hvor debitor har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller i mangel af et sådant det sted, hvor vedkommende er stiftet
- o) »registermyndighed«: den nationale myndighed eller den fælles registreringsmyndighed, der har til opgave at føre et luftfartøjsregister i en kontraherende stat og er ansvarlig for registrering og sletning af registreringer af luftfartøjer i overensstemmelse med Chicago-konventionen, og
- p) »registreringsstat«: for luftfartøjers vedkommende den stat, hvis nationale luftfartøjsregister anvendes til registreringen af et luftfartøj, eller den stat, hvor den fælles registreringsmyndighed, som har til opgave at føre luftfartøjsregistret, har hjemme.

Artikel II

Konventionens anvendelse for så vidt angår flygenstande

1. Konventionen finder anvendelse på flygenstande efter bestemmelserne i denne protokol.

2. Konventionen og denne protokol betegnes som konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr som anvendt på flygenstande.

Artikel III

Konventions anvendelse på køb

Følgende bestemmelser i konventionen finder anvendelse, som om henvisningerne til en aftale, der stifter eller forudser en international sikkerhedsrettighed, var henvisninger til en købsaftale, og som om henvisningerne til en international sikkerhedsrettighed, en fremtidig international sikkerhedsrettighed, debitor og kreditor var henvisninger til henholdsvis et køb, et fremtidigt køb, sælger og køber:

— artikel 3 og 4

— artikel 16, stk. 1, litra a)

— artikel 19, stk. 4

— artikel 20, stk. 1 (for så vidt angår registrering af en købsaftale eller et fremtidigt køb)

— artikel 25, stk. 2 (for så vidt angår et fremtidigt køb), og

— artikel 30.

Desuden finder de almindelige bestemmelser i artikel 1, artikel 5, kapitel IV-VII, artikel 29 (med undtagelse af stk. 3, som erstattes af artikel XIV, stk. 1 og 2), kapitel X, kapitel XII (med undtagelse af artikel 43), kapitel XIII og kapitel XIV (med undtagelse af artikel 60) anvendelse på købsaftaler og fremtidige køb.

Artikel IV

Anvendelsesområde

1. Med forbehold af artikel 3, stk. 1, i konventionen, finder konventionen også anvendelse på en helikopter eller et flyskrog til et luftfartøj, som er registreret i et luftfartøjsregister i en kontraherende stat, som er registreringsstaten, og når en sådan registrering er foretaget i overensstemmelse med en aftale om registrering af luftfartøjet, anses den for at være foretaget på tidspunktet for denne aftale.

2. Med henblik på definitionen af »intern transaktion« i artikel 1 i konventionen

a) befinder et flyskrog sig i registreringsstaten for det luftfartøj, som det tilhører

b) befinder en flymotor sig i registreringsstaten for det luftfartøj, som den er monteret på, eller, hvis den ikke er monteret på et luftfartøj, i den stat, hvor den fysisk befinder sig, og

c) befinder en helikopter sig i den stat, hvor den er registreret på tidspunktet for indgåelsen af den aftale, der stifter eller forudser sikkerhedsrettigheden.

3. Parterne kan i deres gensidige forbindelser i en skriftlig aftale fravige bestemmelserne i denne protokol eller ændre disses virkninger med undtagelse af artikel IX, stk. 2-4. Parterne kan i en skriftlig aftale udelukke anvendelsen af artikel XI.

Artikel V

Formkrav, retsvirkninger og registrering for så vidt angår købsaftaler

1. I denne protokol forstås ved en købsaftale en aftale, som

a) er indgået skriftligt

b) vedrører flygenstande, som sælger har beføjelse til at disponere over, og

c) gør det muligt at identificere flygenstandene i overensstemmelse med denne protokol.

2. En købsaftale overfører sælgers rettigheder i flygenstandene til køber i overensstemmelse med aftalens bestemmelser.

3. Registreringen af en købsaftale forbliver i kraft på ubestemt tid. Registreringen af et fremtidigt køb forbliver i kraft, medmindre den ophæves, eller indtil den gyldighedsperiode, der måtte være fastsat i registreringen, udløber.

Artikel VI

Repræsentanters beføjelser

En person kan indgå en aftale eller afslutte et køb og registrere en international sikkerhedsrettighed eller et køb vedrørende flygenstande som fuldmægtig, kommissionær eller repræsentant i enhver anden kapacitet. I så fald er denne part beføjet til at gøre de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der følger af konventionen, gældende.

Artikel VII

Beskrivelse af flygenstandene

En beskrivelse af en flygenstand, som omfatter det af fabrikanten tildelte serienummer, fabrikantens navn og modellens betegnelse, er nødvendig og tilstrækkelig til at identificere genstanden med henblik på anvendelsen af artikel 7, litra c), i konventionen og artikel V, stk. 1, litra c), i denne protokol.

Artikel VIII

Lovvalg

1. Denne artikel finder kun anvendelse, når en kontraherende stat har afgivet en erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1.

2. Parterne i en aftale, en købsaftale, en aftale, der indrømmer en sikkerhedsrettighed, eller en aftale om rykning kan indbyrdes aftale, hvilken lov der skal gælde for alle eller en del af deres aftalemæssige rettigheder og forpligtelser.

3. Medmindre andet er fastsat, går henvisningen i stk. 2 til den af parterne valgte lov på de nationale retsregler i den udpegede stat, eller hvis denne stat består af flere territoriale enheder, på loven i den udpegede territoriale enhed.

KAPITEL II

FORANSTALTNINGER I TILFÆLDE AF MISLIGHOLDELSE I FORBINDELSE MED FORPLIGTELSE, PRIORITETSORDEN OG OVERDRAGELSER

Artikel IX

Ændring af bestemmelserne om foranstaltninger i tilfælde af misligholdelse af forpligtelser

1. Ud over de foranstaltninger, der er fastsat i kapitel III i konventionen, og for så vidt debitor har givet sit samtykke dertil, hvilket han kan gøre til enhver tid, kan kreditor i de i kapitel III nævnte tilfælde:

a) få luftfartøjets registrering slettet, og

b) få flygenstanden eksporteret og fysisk overført fra det område, hvor den befinder sig.

2. Kreditor kan ikke iværksætte foranstaltningerne i stk. 1 uden et skriftligt og forudgående samtykke fra indehaveren af enhver registreret sikkerhedsrettighed, der står foran kreditors.

3. Artikel 8, stk. 3, i konventionen finder ikke anvendelse på flygenstande. Enhver foranstaltning fastsat i konventionen i forhold til en flygenstand skal iværksættes på en kommercielt rimelig måde. En foranstaltning anses for at være iværksat på en kommercielt rimelig måde, når den er iværksat i overensstemmelse med en bestemmelse i aftalen, medmindre en sådan bestemmelse er åbenbart urimelig.

4. En sikret kreditor, der giver de berørte personer et skriftligt varsel på mindst ti hverdage om et påtænkt salg eller en påtænkt udlejning, anses for at have opfyldt det krav om »rimeligt varsel«, der er fastsat i artikel 8, stk. 4, i konventionen. Nærværende stykke er dog ikke til hinder for, at en sikret kreditor og en rettighedsstifter eller en kautionist ved aftale kan fastsætte et længere varsel.

5. Med forbehold af enhver lov og forskrift, der finder anvendelse med hensyn til luftfartssikkerhed, tager registermyndigheden i en kontraherende stat en anmodning om sletning af registreringen og tilladelse til eksport til følge, hvis

- a) anmodningen er indgivet af den bemyndigede part i behørig form i medfør af en registreret uigenkaldelig bemyndigelse til at anmode om sletning af registreringen og tilladelse til eksport, og hvis
- b) den bemyndigede part over for registermyndigheden, hvis denne kræver det, attesterer, at alle registrerede sikkerhedsrettigheder med foranstående prioritet i forhold til den rettighed, som indehaves af den kreditor, til hvis fordel bemyndigelsen er givet, er blevet ophævet, eller at indehaverne af sådanne sikkerhedsrettigheder har givet deres samtykke til sletning og eksport.

6. En sikret kreditor, der i medfør af stk. 1 foreslår at slette registreringen af et luftfartøj og at eksportere dette på anden vis end ved fuldbyrdelse af en domstolsafgørelse, skal skriftligt med rimeligt varsel give underretning om den foreslåede sletning af registreringen og eksport til:

- a) de berørte personer som defineret i artikel 1, litra m), nr. i) og ii), i konventionen og
- b) de berørte personer som defineret i artikel 1, litra m), nr. iii), i konventionen, som har underrettet den sikrede kreditor om deres rettigheder med rimeligt varsel inden sletningen af registreringen og eksporten.

Artikel X

Ændring af bestemmelserne om foreløbige retsmidler

1. Denne artikel finder kun anvendelse, når en kontraherende stat har afgivet en erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 2, og i det omfang, der er fastsat i denne erklæring.

2. Med henblik på anvendelsen af artikel 13, stk. 1, i konventionen skal ordet »hurtigt« i forbindelse med opnåelse af retsmidler forstås som det antal hverdage regnet fra datoen for indgivelsen af anmodningen, som er angivet i erklæringen fra den kontraherende stat, hvor anmodningen er indgivet.

3. Artikel 13, stk. 1, i konventionen finder anvendelse, idet der indsættes følgende bestemmelse umiddelbart efter litra d):

»e) salg og fordeling af salgsprovenuet, hvis debitor og kreditor på et givet tidspunkt udtrykkeligt bliver enige herom«, og artikel 43, stk. 2, finder anvendelse, idet »litra d)« ændres til »litra d) og e)«.

4. Debtors ejendomsret eller enhver anden af hans rettigheder, der overføres ved det i stk. 3 omhandlede salg, frigøres

for enhver anden sikkerhedsrettighed eller rettighed, som kreditors internationale sikkerhedsrettighed står foran i medfør af artikel 29 i konventionen.

5. Kreditor og debitor eller enhver anden berørt person kan skriftligt aftale, at artikel 13, stk. 2, i konventionen ikke skal finde anvendelse.

6. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel IX, stk. 1,

a) skal tilvejebringes i en kontraherende stat af registermyndigheden og i givet fald de øvrige kompetente administrative myndigheder inden for fem hverdage efter den dato, hvor kreditor har meddelt disse myndigheder, at den i artikel IX, stk. 1, omhandlede foranstaltning er blevet indrømmet, eller såfremt foranstaltningen er blevet indrømmet af en udenlandsk domstol, er blevet anerkendt af en domstol i denne kontraherende stat, og at han har ret til at opnå disse foranstaltninger i overensstemmelse med konventionen, og

b) de kompetente myndigheder skal hurtigt samarbejde med kreditor og bistå denne med at iværksætte foranstaltningerne i overensstemmelse med de love og forskrifter, der finder anvendelse med hensyn til luftfartssikkerhed.

7. Stk. 2 og 6 berører ikke love og forskrifter, som måtte finde anvendelse med hensyn til luftfartssikkerhed.

Artikel XI

Foranstaltninger i tilfælde af insolvens

1. Denne artikel finder kun anvendelse, når en kontraherende stat, som er den jurisdiktion, der har kompetence med hensyn til hovedinsolvensbehandlingen, har afgivet en erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 3.

Alternativ A

2. Når der indtræder en insolvenssituation, dog med forbehold af stk. 7, udleverer kurator eller i givet fald debitor flygenstanden til kreditor senest på den tidligste af følgende to datoer:

a) ved udløbet af karenstiden, eller

b) på den dato, hvor kreditor ville have ret til at tage flygenstanden i besiddelse, hvis denne artikel ikke fandt anvendelse.

3. I denne artikel forstås ved »karenstid« den periode, som er angivet i erklæringen fra den kontraherende stat, som er den jurisdiktion, der har kompetence med hensyn til hovedinsolvensbehandlingen.

4. Henvisningerne i denne artikel til »kurator« vedrører denne person i hans officielle kapacitet, ikke hans personlige.

5. Så længe kreditor ikke har fået mulighed for at tage genstanden i besiddelse i medfør af stk. 2

- a) bevarer og vedligeholder kurator eller i givet fald debitor flygenstanden og opretholder dens værdi i overensstemmelse med aftalen, og
- b) har kreditor ret til at anmode om ethvert andet foreløbigt retsmiddel, der er til rådighed i medfør af den lov, der finder anvendelse.

6. Stk. 5, litra a), udelukker ikke, at flygenstanden anvendes i medfør af aftaler, der er indgået med henblik på at bevare og vedligeholde flygenstanden og opretholde dens værdi.

7. Kurator eller i givet fald debitor kan beholde flygenstanden i deres besiddelse, hvis de senest på den dato, som er fastsat i stk. 2, har afhjulpeth andre misligholdelser end dem, der skyldes indledningen af insolvensbehandlingen, og har indvilliget i at opfylde alle fremtidige forpligtelser i overensstemmelse med aftalen. Der gælder ikke en ny karenstid i tilfælde af misligholdelse af disse fremtidige forpligtelser.

8. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel IX, stk. 1,

- a) skal tilvejebringes i en kontraherende stat af registermyndigheden og i givet fald de øvrige kompetente administrative myndigheder inden for fem hverdage efter den dato, hvor kreditor har meddelt disse myndigheder, at han har ret til at opnå disse foranstaltninger i overensstemmelse med konventionen, og
- b) de kompetente myndigheder skal hurtigt samarbejde med kreditor og bistå denne med at iværksætte foranstaltningerne i overensstemmelse med de love og forskrifter, der finder anvendelse med hensyn til luftfartssikkerhed.

9. Det er forbudt at hindre eller sinke iværksættelsen af de foranstaltninger, der er tilladt i henhold til konventionen eller denne protokol, efter den dato, der er fastsat i stk. 2.

10. Ingen af debtors forpligtelser i medfør af aftalen kan ændres uden kreditors samtykke.

11. Stk. 10 kan ikke fortolkes således, at den berører kurators eventuelle beføjelse til at ophæve aftalen i medfør af den lov, der finder anvendelse.

12. Ingen rettighed og ingen sikkerhedsrettighed, med undtagelse af ikke-aftalemæssige rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der tilhører en kategori, som er omfattet af en erklæring afgivet i medfør af artikel 39, stk. 1, i konventionen, står foran registrerede sikkerhedsrettigheder i forbindelse med insolvensbehandling.

13. Konventionen som ændret ved artikel IX i denne protokol finder anvendelse på iværksættelsen af foranstaltningerne i medfør af denne artikel.

Alternativ B

2. Når der indtræder en insolvenssituation, skal kurator eller i givet fald debitor på kreditors anmodning inden for den frist, der er angivet i en erklæring fra en kontraherende stat afgivet i medfør af artikel XXX, stk. 3, meddele kreditor, om

- a) de vil afhjælpe andre misligholdelser end dem, der skyldes indledningen af insolvensbehandlingen, og indvillige i at opfylde alle fremtidige forpligtelser i overensstemmelse med aftalen og dokumenterne i relation hertil, eller om
- b) de vil give kreditor mulighed for at tage flygenstanden i besiddelse i overensstemmelse med den lov, der finder anvendelse.

3. Den i stk. 2, litra b), omhandlede lov, der finder anvendelse, kan tillade domstolen at kræve, at der træffes supplerende foranstaltninger eller stilles yderligere sikkerhed.

4. Kreditor skal kunne godtgøre sin fordring og skal kunne påvise, at hans internationale sikkerhedsrettighed er registreret.

5. Underretter kurator eller i givet fald debitor ikke kreditor i overensstemmelse med stk. 2, eller har kurator eller debitor erklæret, at de vil give kreditor mulighed for at tage flygenstanden i besiddelse, men undlader at gøre det, kan retten tillade kreditor at tage flygenstanden i besiddelse på de betingelser, som retten fastsætter, ligesom retten kan kræve, at der træffes yderligere foranstaltninger eller stilles yderligere sikkerhed.

6. Flygenstanden kan ikke sælges, så længe en domstol ikke har truffet afgørelse om fordringen og den internationale sikkerhedsrettighed.

Artikel XII

Bistand i tilfælde af insolvens

1. Denne artikel finder kun anvendelse, når en kontraherende stat har afgivet en erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1.

2. Domstolene i en kontraherende stat, hvor en flygenstand befinder sig, samarbejder i overensstemmelse med den pågældende kontraherende stats lov i videst mulig udstrækning med de udenlandske domstole og kuratorer med henblik på anvendelsen af artikel XI.

*Artikel XIII***Bemyndigelse til at anmode om sletning af registreringen og tilladelse til eksport**

1. Denne artikel finder kun anvendelse, når en kontraherende stat har afgivet en erklæring i medfør af artikel XXX, stk. 1.

2. Når debitor har givet en uigenkaldelig bemyndigelse til at anmode om sletning af registreringen og tilladelse til eksport, der i det væsentlige følger formularen i bilaget til denne protokol, og har forelagt denne bemyndigelse for registermyndigheden til registrering, skal denne registreres i denne form.

3. Modtageren af bemyndigelsen (»den bemyndigede part«) eller den person, som denne attesterer er udpeget hertil, er den eneste person, der er beføjet til at iværksætte foranstaltningerne fastsat i artikel IX, stk. 1; vedkommende kan kun iværksætte disse foranstaltninger i overensstemmelse med bemyndigelsen og de love og forskrifter, der finder anvendelse med hensyn til luftfartssikkerhed. Debitor kan ikke tilbagekalde denne bemyndigelse uden den bemyndigede parts skriftlige samtykke. Registermyndigheden sletter en bemyndigelse, der er optaget i registret, på den bemyndigede parts anmodning.

4. Registermyndigheden og de øvrige administrative myndigheder i de kontraherende stater skal omgående yde den bemyndigede part støtte og bistand i forbindelse med iværksættelsen af foranstaltningerne fastsat i artikel IX.

*Artikel XIV***Ændring af bestemmelserne om prioritetsorden**

1. En person, som køber en flygenstand ved et registreret køb, erhverver sin rettighed i denne genstand frigjort for enhver senere registreret rettighed og enhver uregistreret sikkerhedsrettighed, selv om han har kendskab til den uregistrerede rettighed.

2. Køberen af en flygenstand erhverver sin rettighed i denne genstand med forbehold af en rettighed, der er registreret på tidspunktet for erhvervelsen.

3. Ejendomsretten eller enhver anden rettighed eller sikkerhedsrettighed i en flymotor berøres ikke af det forhold, at motoren er monteret på et luftfartøj, eller at den er blevet afmonteret.

4. Artikel 29, stk. 7, i konventionen finder anvendelse på et andet gode end en flygenstand, der er monteret på et flyskrog, en flymotor eller en helikopter.

*Artikel XV***Ændring af bestemmelserne om overdragelser**

Artikel 33, stk. 1, i konventionen finder anvendelse, idet der indsættes følgende bestemmelse umiddelbart efter litra b):

»og c) debitor skriftligt har givet sit samtykke, uanset om dette samtykke er givet inden overdragelsen eller ej, og uanset om det identificerer cessionaren eller ej.«

*Artikel XVI***Bestemmelser om debitor**

1. Medmindre der foreligger misligholdelse som omhandlet i artikel 11 i konventionen, har debitor i overensstemmelse med aftalevilkårene uforstyrret rådighedsret over og brugsret til flygenstanden i forhold til:

- a) kreditor og indehaveren af enhver sikkerhedsrettighed, af hvem debitor erhverver rettigheder, der er frigjort for enhver sikkerhedsrettighed i medfør af artikel 29, stk. 4, i konventionen eller, som køber, i medfør af artikel XIV, stk. 1, i denne protokol, medmindre og i det omfang debitor har givet samtykke til noget andet, og
- b) indehaveren af enhver sikkerhedsrettighed, som står foran debitors rettighed i medfør af artikel 29, stk. 4, i konventionen eller, som køber, i medfør af artikel XIV, stk. 2, i denne protokol, men kun i det omfang denne indehaver har givet samtykke hertil.

2. Intet i konventionen eller denne protokol berører en kreditors erstatningsansvar i tilfælde af misligholdelse af aftalen i henhold til den lov, der finder anvendelse, for så vidt denne aftale vedrører en flygenstand.

KAPITEL III

BESTEMMELSER VEDRØRENDE SYSTEMET TIL REGISTRERING AF INTERNATIONALE SIKKERHEDSRETTIGHEDER I FLYGENSTANDE*Artikel XVII***Tilsynsmyndighed og rettighedsregistrerende myndighed**

1. Tilsynsmyndigheden er den internationale enhed, som er udpeget ved en beslutning vedtaget af den diplomatiske konference om vedtagelse af en konvention om mobilt udstyr og en protokol om flyudstyr.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede internationale enhed hverken er i stand til eller indstillet på at fungere som tilsynsmyndighed, indkaldes der til en konference af signatarstater og kontraherende stater for at udpege en tilsynsmyndighed.

3. Tilsynsmyndigheden samt dennes ledelse og ansatte nyder immunitet over for ethvert retsligt eller administrativt skridt i overensstemmelse med de regler, som finder anvendelse på dem som international enhed eller på anden måde.

4. Tilsynsmyndigheden kan nedsætte et ekspertudvalg, hvis medlemmer vælges blandt personer med de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring, som foreslås af signatarstaterne og de kontraherende stater, og give dette udvalg til opgave at bistå tilsynsmyndigheden i dens opgaver.

5. Den første rettighedsregistrerende myndighed fører det internationale register i en periode på fem år fra denne protokols ikrafttræden. Derefter udpeges den rettighedsregistrerende myndighed eller får sit mandat forlænget af tilsynsmyndigheden hvert femte år.

Artikel XVIII

Første reglement

Det første reglement udarbejdes af tilsynsmyndigheden, så det kan få virkning straks fra denne protokols ikrafttræden.

Artikel XIX

Udpegning af kontaktorganer

1. Med forbehold af stk. 2 kan en kontraherende stat til enhver tid på sit område udpege et eller flere organer, der skal fungere som kontaktorgan med eventuelt udelukkende den opgave at sørge for at videregive de oplysninger, der kræves for registrering, til det internationale register med undtagelse af registrering af en meddelelse om en national sikkerhedsrettighed eller en rettighed eller sikkerhedsrettighed omhandlet i artikel 40, som er stiftet i henhold til en anden stats lov.

2. En udpegning i medfør af stk. 1 kan tillade, men pålægger ikke, brug af et eller flere udpegede kontaktorganer til de oplysninger, der kræves for registrering i forbindelse med flymotorer.

Artikel XX

Supplerende ændringer til bestemmelserne om registret

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 19, stk. 6, i konventionen er søgekriterierne for en flygenstand fabrikantens navn, fabrikantens serienummer samt modelbetegnelsen ledsaget af de yderligere oplysninger, som måtte være nødvendige for at individualisere genstanden. Disse oplysninger fastsættes i reglementet.

2. Med henblik på anvendelsen af artikel 25, stk. 2, i konventionen og under de heri beskrevne omstændigheder skal indehaveren af en registreret fremtidig international sikkerhedsrettighed eller en registreret fremtidig overdragelse af en international sikkerhedsrettighed eller den person, til hvis fordel et fremtidigt køb er blevet registreret, træffe alle til rådighed stående foranstaltninger til at ophæve registreringen inden fem hverdage efter modtagelsen af den i nævnte stykke omhandlede anmodning.

3. De takster, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra h), i konventionen skal fastsættes således, at de dækker rimelige omkostninger i det internationale registers drift og regulering samt rimelige omkostninger forbundet med tilsynsmyndighedens udøvelse af de opgaver, beføjelser og forpligtelser, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i konventionen.

4. Den rettighedsregistrerende myndighed varetager og administrerer det internationale registers centraliserede opgaver i

døgndrift. De forskellige kontaktorganer er mindst åbne i de respektive områders normale åbningstid.

5. Det forsikrings- eller garantibeløb, der er omhandlet i artikel 28, stk. 4, i konventionen må for hver enkelt hændelse ikke være lavere end flygenstandens maksimumsværdi som fastsat af tilsynsmyndigheden.

6. Intet i konventionen er til hinder for, at den rettighedsregistrerende myndighed tegner en forsikring eller skaffer sig en finansiell garanti til dækning af hændelser, som den rettighedsregistrerende myndighed ikke er ansvarlig for i henhold til artikel 28 i konventionen.

KAPITEL IV

KOMPETENCE

Artikel XXI

Ændring af bestemmelserne om kompetence

Med henblik på anvendelsen af artikel 43 i konventionen og med forbehold af dennes artikel 42, har en domstol i en kontraherende stat ligeledes kompetence, når formuegenstanden er en helikopter eller et flyskrog tilhørende et luftfartøj, som er registreret i denne stat.

Artikel XXII

Afkald på suveræn immunitet

1. Med forbehold af stk. 2 er afkald på suveræn immunitet i forhold til de domstole, der er omhandlet i artikel 42 eller 43 i konventionen, eller med hensyn til midler til fuldbyrdelse af rettigheder eller sikkerhedsrettigheder i en flygenstand i medfør af konventionen bindende og har, såfremt de andre betingelser for tildeling af kompetence eller fuldbyrdelsesbeføjelser er opfyldt, alt efter tilfældet kompetencetildelende og fuldbyrdelsesudløsende virkning.

2. Afkald i medfør af stk. 1 sker skriftligt og indeholder en beskrivelse af flygenstanden.

KAPITEL V

FORHOLDET TIL ANDRE KONVENTIONER

Artikel XXIII

Forholdet til konventionen om international anerkendelse af rettigheder over luftfartøjer

For alle kontraherende stater, der er parter i konventionen om international anerkendelse af rettigheder over luftfartøjer, der blev undertegnet i Genève den 19. juni 1948, har denne konvention forrang for nævnte konvention, i det omfang denne finder anvendelse på luftfartøjer som defineret i denne protokol og på flygenstande. For så vidt angår de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der ikke er omfattet af eller ikke berøres af denne konvention, har denne ikke forrang for Genèvekonventionen.

*Artikel XXIV***Forholdet til konventionen angående indførsel af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer**

1. For alle kontraherende stater, der er parter i konventionen angående indførsel af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer, der blev undertegnet i Rom den 29. maj 1933, har konventionen forrang for denne konvention, i det omfang denne finder anvendelse på luftfartøjer som defineret i denne protokol.

2. En kontraherende stat, der er part i ovennævnte konvention, kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af denne protokol erklære, at den ikke vil anvende denne artikel.

*Artikel XXV***Forholdet til UNIDROIT-konventionen vedrørende international finansiel leasing**

Konventionen har forrang for UNIDROIT-konventionen vedrørende international finansiel leasing, der blev undertegnet i Ottawa den 28. maj 1988, i det omfang denne finder anvendelse på flygenstande.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel XXVI***Undertegnelse, ratifikation, accept, godkendelse eller tiltrædelse**

1. Denne protokol blev åbnet for undertegnelse den 16. november 2001 i Cape Town for de stater, der deltog i den diplomatiske konference om vedtagelse af en konvention om mobilt udstyr og en protokol om flyudstyr, der fandt sted i Cape Town fra den 29. oktober til den 16. november 2001. Efter den 16. november 2001 vil denne protokol være åben for undertegnelse af alle stater i hovedsædet for Det Internationale Institut for Ensartet Privatret (UNIDROIT) i Rom, indtil den træder i kraft i overensstemmelse med artikel XXVIII.

2. Denne protokol skal ratificeres, accepteres eller godkendes af signatarstaterne.

3. En stat, der ikke undertegner denne protokol, kan senere tiltræde den.

4. Ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen sker ved deponering af et behørigt instrument hos depositaren.

5. En stat kan kun blive part i denne protokol, hvis den også er eller bliver part i konventionen.

*Artikel XXVII***Organisationer for regional økonomisk integration**

1. En organisation for regional økonomisk integration, som består af suveræne stater, og som har kompetence på nogle af de områder, der er omfattet af denne protokol, kan også undertegne, acceptere, godkende eller tiltræde denne protokol. I så fald har organisationen for regional økonomisk integration

samme rettigheder og forpligtelser som en kontraherende stat, i det omfang organisationen har kompetence på de områder, der er omfattet af denne protokol. Når antallet af kontraherende stater er relevant i denne protokol, medregnes organisationen for regional økonomisk integration ikke som en kontraherende stat ud over de af dens medlemsstater, der er kontraherende stater.

2. Ved undertegnelsen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen afgiver organisationen for regional økonomisk integration en erklæring til depositaren, hvori den præciserer, på hvilke af de områder, der er omfattet af denne protokol, organisationens medlemsstater har delegeret deres kompetence til organisationen. Organisationen for regional økonomisk integration skal straks underrette depositaren om alle ændringer i den kompetencedelegation, der er præciseret i den i medfør af dette stykke afgivne erklæring, herunder ny kompetencedelegation.

3. Alle henvisninger til »kontraherende stat«, »kontraherende stater«, »part« eller »parter« i denne protokol gælder ligeledes en organisation for regional økonomisk integration, når konteksten tilsiger det.

*Artikel XXVIII***Ikrafttræden**

1. Denne protokol træder i kraft den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder regnet fra datoen for den ottende stats deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, mellem de stater, der har deponeret disse instrumenter.

2. For de andre stater træder denne protokol i kraft den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder regnet fra datoen for deponeringen af deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

*Artikel XXIX***Territoriale enheder**

1. Hvis en kontraherende stat består af territoriale enheder, i hvilke forskellige retsordener finder anvendelse på de områder, der er omfattet af denne protokol, kan den ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen erklære, at denne protokol finder anvendelse på alle dens territoriale enheder eller kun på en eller flere af dem, og den kan til enhver tid ændre denne erklæring ved at afgive en ny.

2. I en sådan erklæring skal det udtrykkeligt angives, hvilke territoriale enheder denne protokol finder anvendelse på.

3. Hvis en kontraherende stat ikke har afgivet en erklæring i medfør af stk. 1, finder denne protokol anvendelse på alle statens territoriale enheder.

4. Når en kontraherende stat udvider anvendelsen af denne protokol til en eller flere af sine territoriale enheder, kan de erklæringer, som denne protokol giver mulighed for, afgives for hver af de pågældende territoriale enheder, og erklæringer for én enhed kan være forskellige fra erklæringer for en anden.

5. Hvis denne protokol ifølge en erklæring afgivet i medfør af stk. 1 finder anvendelse på en eller flere af en kontraherende stats territoriale enheder,

a) anses debitor kun for at befinde sig i en kontraherende stat, hvis vedkommende er stiftet i medfør af den lov, der er gældende i en territorial enhed, som konventionen og denne protokol finder anvendelse på, eller hvis vedkommende har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor, sit forretningssted eller sit sædvanlige opholdssted i en territorial enhed, som konventionen og denne protokol finder anvendelse på

b) forstås alle henvisninger til en genstands lokalisering i en kontraherende stat som henvisninger til en genstands lokalisering i en territorial enhed, som konventionen og denne protokol finder anvendelse på

c) forstås alle henvisninger til de administrative myndigheder i denne kontraherende stat som henvisninger til de kompetente administrative myndigheder i en territorial enhed, som konventionen og denne protokol finder anvendelse på, og alle henvisninger til det nationale register eller til registermyndigheden i denne kontraherende stat forstås som henvisninger til det relevante luftfartøjsregister eller den kompetente registermyndighed i den eller de territoriale enheder, som konventionen og denne protokol finder anvendelse på.

Artikel XXX

Erklæringer om visse bestemmelser

1. En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af denne protokol erklære, at den vil anvende en eller flere af artiklerne VIII, XII og XIII i denne protokol.

2. En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af denne protokol erklære, at den vil anvende hele eller en del af artikel X i denne protokol. Hvis den afgiver en sådan erklæring vedrørende artikel X, stk. 2, skal den angive det antal hverdage, der er omhandlet i nævnte artikel.

3. En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af denne protokol erklære, at den vil anvende alternativ A eller alternativ B i artikel XI som helhed, og skal i så fald angive, på hvilke typer insolvensbehandling alternativ A eller alternativ B eventuelt finder anvendelse. En kontraherende stat, der afgiver en erklæring i medfør af dette stykke, skal angive den periode, der er omhandlet i artikel XI.

4. Domstolene i de kontraherende stater anvender artikel XI i overensstemmelse med den erklæring, der er afgivet af den

kontraherende stat, som er den jurisdiktion, der har kompetence med hensyn til hovedinsolvensbehandlingen.

5. En kontraherende stat kan ved ratifikationen, accepten, godkendelsen eller tiltrædelsen af denne protokol erklære, at den ikke vil anvende hele eller en del af artikel XXI. Det skal i erklæringen angives, på hvilke betingelser den relevante artikel vil blive anvendt, hvis den kun vil blive anvendt delvis, eller hvilke andre foreløbige retsmidler der vil blive anvendt.

Artikel XXXI

Erklæringer i medfør af konventionen

Erklæringer afgivet i medfør af konventionen, herunder dem, der afgives i medfør af artikel 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 og 60, anses for også at være afgivet i medfør af denne protokol, medmindre andet er angivet.

Artikel XXXII

Forbehold og erklæringer

1. Der kan ikke tages forbehold med hensyn til denne protokol, men de erklæringer, der er omhandlet i artikel XXIV, XXIX, XXX, XXXI, XXXIII og XXXIV, kan afgives i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser.

2. Enhver erklæring eller senere erklæringer og enhver tilbagetrækning af en erklæring afgivet i medfør af denne protokol meddeles skriftligt til depositaren.

Artikel XXXIII

Senere erklæringer

1. En part kan afgive en senere erklæring, bortset fra en erklæring i overensstemmelse med artikel XXXI i medfør af artikel 60 i konventionen, til enhver tid efter denne protokols ikrafttræden i forhold til denne stat ved at meddele dette til depositaren.

2. En senere erklæring får virkning fra den første dag i måneden efter udløbet af en periode på seks måneder regnet fra datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

Hvis det i meddelelsen er anført, at erklæringen først skal have virkning efter en længere periode, får erklæringen virkning ved udløbet af den anførte periode regnet fra depositarens modtagelse af meddelelsen.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder denne protokol fortsat anvendelse, som om den senere erklæring ikke var afgivet, for så vidt angår alle de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der er opstået, inden den senere erklæring fik virkning.

*Artikel XXXIV***Tilbagetrækning af erklæringer**

1. En part, der har afgivet en erklæring i medfør af denne protokol, bortset fra en erklæring i overensstemmelse med artikel XXXI i medfør af artikel 60 i konventionen, kan til enhver tid trække erklæringen tilbage ved en meddelelse herom til depositaren. Tilbagetrækningen får virkning fra den første dag i måneden efter udløbet af en periode på seks måneder regnet fra datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

2. Uanset stk. 1 finder denne protokol fortsat anvendelse, som om erklæringen ikke var trukket tilbage, for så vidt angår alle de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der er opstået, inden tilbagetrækningen fik virkning.

*Artikel XXXV***Opsigelse**

1. En part kan opsigse denne protokol ved en skriftlig meddelelse til depositaren.

2. En opsigelse får virkning fra den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tolv måneder regnet fra datoen for depositarens modtagelse af meddelelsen.

3. Uanset stk. 1 og 2 finder denne protokol fortsat anvendelse, som om opsigelsen ikke var foretaget, for så vidt angår alle de rettigheder og sikkerhedsrettigheder, der er opstået, inden opsigelsen fik virkning.

*Artikel XXXVI***Evalueringskonferencer, ændringer og relaterede spørgsmål**

1. Depositaren udarbejder hvert år eller med andet passende mellemrum i samråd med tilsynsmyndigheden rapporter til parterne om, hvordan den internationale ordning, der er fastsat i konventionen som ændret ved denne protokol, fungerer i praksis. Ved udarbejdelsen af sådanne rapporter tager depositaren hensyn til tilsynsmyndighedens rapporter om, hvordan det internationale registreringssystem fungerer.

2. Efter anmodning fra mindst 25 % af parterne organiserer depositaren fra tid til anden i samråd med tilsynsmyndigheden evalueringskonferencer for parterne for at behandle

a) den praktiske anvendelse af konventionen som ændret ved denne protokol, og hvorvidt den faktisk letter finansiering

sikret ved et aktiv og leje af formuegenstande, der falder ind under dens anvendelsesområde

b) den retlige fortolkning og anvendelsen af denne protokols og reglementets bestemmelser

c) det internationale registreringssystems virkemåde, den rettighedsregistrerende myndigheds virksomhed og tilsynsmyndighedens overvågning af denne på grundlag af tilsynsmyndighedens rapporter, og

d) det hensigtsmæssige i at foretage ændringer i denne protokol eller i bestemmelserne vedrørende det internationale register.

3. Alle ændringer i denne protokol skal godkendes med et flertal på mindst to tredjedele af de parter, der deltager i den i stk. 2 nævnte konference, hvorefter de træder i kraft i forhold til de stater, der har ratificeret, accepteret eller godkendt dem, når de er ratificeret, accepteret eller godkendt af otte stater i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel XXVIII om denne protokols ikrafttræden.

*Artikel XXXVII***Depositaren og dennes opgaver**

1. Ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos Det Internationale Institut for Ensartet Privatret (UNIDROIT), i det følgende benævnt »depositaren«.

2. Depositaren

a) underretter alle de kontraherende stater

i) om enhver ny undertegnelse eller enhver deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og datoen herfor

ii) om denne protokols ikrafttrædelsesdato

iii) om enhver erklæring, der afgives i medfør af denne protokol, og datoen herfor

iv) om tilbagetrækninger eller ændringer af erklæringer og datoen herfor, og

v) om meddelelser om opsigelser af denne protokol og datoen herfor samt den dato, hvor de får virkning

- b) sender en bekræftet genpart af denne protokol til alle de kontraherende stater
- c) giver tilsynsmyndigheden og den rettighedsregistrerende myndighed en genpart af alle ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter, underretter dem om datoen for deponeringen, om enhver erklæring eller tilbage-trækning eller ændring af en erklæring og enhver meddelelse om opsigelse og underretter dem om datoen for denne opsigelse, således at oplysningerne deri bliver let og fuldt tilgængelige, og
- d) udfører depositarers andre sædvanlige opgaver.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, som er behørigt bemyndiget dertil, undertegnet denne protokol.

UDFÆRDIGET i Cape Town den sekstende november to tusind og et i ét eksemplar, idet den engelske, den franske, den spanske, den arabiske, den kinesiske og den russiske tekst har samme gyldighed, efter at konferencens fællessekretariat under konferencens formands myndighed inden halvfems dage efter denne akts dato har kontrolleret de seks teksters indbyrdes overensstemmelse.

BILAG

FORMULAR TIL UIGENKALDELIG BEMYNDIGELSE TIL AT ANMODE OM SLETNING AF REGISTRERINGEN OG TILLADELSE TIL EKSPORT

[indsæt dato]

Adressat: [indsæt navnet på registermyndigheden]

Vedr.: Uigenkaldelig bemyndigelse til at anmode om sletning af registreringen og tilladelse til eksport

Undertegnede er den registrerede (*) [operator] [ejer] af [angiv navnet på fabrikanten og flyskrogs-/helikoptermodellen], der bærer fabrikantens serienummer [angiv nummeret] og er registreret som [registreringsnummer] [kendingsmærke] [angiv registreringsnummer/kendingsmærke] (og tilbehør, enkeltdele og udstyr, der er monteret på, integreret i eller fastgjort til genstanden, i det følgende benævnt »luftfartøjet«).

Dette dokument udgør en uigenkaldelig bemyndigelse til at anmode om sletning af registreringen og tilladelse til eksport udstedt af undertegnede til [angiv kreditors navn] (i det følgende benævnt »den bemyndigede part«) i overensstemmelse med artikel XIII i protokollen om specifikke forhold for flyudstyr til konventionen om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr. Undertegnede anmoder i overensstemmelse med nævnte artikel om,

- i) at den bemyndigede part eller den person, som denne attesterer er udpeget hertil, anerkendes som den eneste person, der er beføjet til
 - a) at få slettet luftfartøjets registrering i [angiv navnet på luftfartøjsregistret], der føres af [angiv navnet på registermyndigheden] med henblik på anvendelsen af kapitel III i konventionen angående international civil luftfart, der blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944, og
 - b) at få luftfartøjet eksporteret og fysisk overført [fra] [angiv landet]
- ii) at det bekræftes, at den bemyndigede part eller den person, som denne attesterer er udpeget hertil, kan iværksætte de foranstaltninger, der er omhandlet i nr. i), på skriftlig anmodning og uden undertegnedes samtykke, og at myndighederne i [angiv landet] ved modtagelsen af anmodningen samarbejder med den bemyndigede part med henblik på en hurtig iværksættelse af de pågældende foranstaltninger.

De rettigheder, som dette dokument giver den bemyndigede part, kan ikke tilbagekaldes af undertegnede uden den bemyndigede parts skriftlige samtykke.

De bedes tilkendegive Deres accept af denne anmodning ved at udfylde den dertil indrettede rubrik nedenfor og deponere dokumentet hos [angiv navnet på registermyndigheden].

[operatorens/ejerens navn]

Accepteret og deponeret den [indsæt dato]

af: [underskriverens navn og titel]

[indsæt de sædvanlige bemærkninger]

(*) Der anvendes det udtryk, der svarer til det relevante nationale registreringskriterium.

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

RÅDETS AFGØRELSE

af 6. april 2009

om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol)

(2009/371/RIA)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra b), artikel 30, stk. 2, samt artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Oprettelsen af Den Europæiske Politienhed (Europol) blev bestemt i traktaten om Den Europæiske Union af 7. februar 1992 og reguleret i en konvention udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen) ⁽²⁾.
- (2) Europolkonventionen har været genstand for en række ændringer, der er fastlagt i tre protokoller, der er trådt i kraft efter en langvarig ratificeringsproces. Det vil derfor, hvis konventionen erstattes af en afgørelse, blive lettere at gennemføre yderligere ændringer.
- (3) En forenkling og forbedring af Europol's retlige rammer kan delvis ske ved at oprette Europol som en EU-enhed finansieret over Den Europæiske Unions almindelige budget, idet de generelle regler og procedurer derefter skal finde anvendelse.
- (4) De seneste retlige instrumenter om oprettelse af tilsvarende EU-enheder på de områder, der er omfattet af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union (Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet ⁽³⁾) og Rådets afgørelse 2005/681/RIA af 20. september 2005 om oprettelse af Det Europæiske

Politiakademi (Cepol) ⁽⁴⁾ har været rådsafgørelser, da sådanne afgørelser lettere kan tilpasses ændrede omstændigheder og nye politiske prioriteter.

- (5) Når Europol oprettes som en EU-enhed finansieret over Den Europæiske Unions almindelige budget, vil det styrke Europa-Parlamentets kontrol med Europol, da Europa-Parlamentet bliver involveret i vedtagelsen af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen og dechargeproceduren.
- (6) Når Europol underlægges de samme generelle regler og procedurer som tilsvarende EU-enheder, vil det medføre en administrativ forenkling, således at Europol kan anvende flere af sine ressourcer på de væsentligste opgaver.
- (7) Der kan opnås en yderligere forenkling og forbedring af Europol's drift gennem foranstaltninger, der tager sigte på at give Europol øgede muligheder for at støtte og bistå medlemsstaternes kompetente judicielle myndigheder uden derved at tillægge Europol's personale udøvende beføjelser.
- (8) En af disse forbedringer er at sikre, at Europol kan bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder med at bekæmpe særlige former for grov kriminalitet uden den nuværende begrænsning om, at der skal være konkrete indicier for, at der foreligger en kriminel organisation.
- (9) Der bør tilskyndes til oprettelse af fælles efterforskningshold, og det er vigtigt, at Europol's personale kan deltage i dem. For at sikre, at denne deltagelse er mulig i samtlige medlemsstater, bør der skabes sikkerhed for, at Europol's personale ikke er omfattet af immuniteter, når det deltager som støttefunktion i fælles efterforskningshold. Dette bliver muligt efter vedtagelsen af en forordning med henblik herpå på grundlag af artikel 16 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter.
- (10) Europol's nationale enheder bør have direkte adgang til alle oplysninger i Europol's informationssystem for at undgå unødvendige procedurer.

⁽¹⁾ Udtalelse af 17.1.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 256 af 1.10.2005, s. 63.

- (11) Med henblik på at nå sine mål behandler Europol personoplysninger ved hjælp af elektronisk databehandling eller ved hjælp af strukturerede manuelle registre. Det er derfor nødvendigt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at beskyttelsesniveauet for personoplysninger mindst svarer til det, som kræves i henhold til Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, undertegnet den 28. januar 1981 i Strasbourg, og de senere ændringer heraf, så snart disse ændringer er gældende i forholdet mellem medlemsstaterne.
- (12) En rådsrammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager vil finde anvendelse på medlemsstaternes videregivelse af personoplysninger til Europol. Den relevante række af databeskyttelsesbestemmelser i nærværende afgørelse berøres ikke af nævnte rammeafgørelse, og nærværende afgørelse bør indeholde specifikke bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, som regulerer disse forhold mere detaljeret på baggrund af Europol's særlige karakter, funktioner og kompetence.
- (13) Der bør udpeges en databeskyttelsesansvarlig, der på uafhængig vis bør sikre, at behandlingen af personoplysninger er lovlig, og at bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger overholdes, herunder også behandling af personoplysninger om Europol's personale, som er beskyttet af artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.
- (14) Europol's eksisterende muligheder for at indføre og administrere informationsbehandlingssystemer, som støtter Europol's opgaver, bør styrkes. Sådanne supplerende informationsbehandlingssystemer bør indføres og administreres i overensstemmelse med de generelle principper for databeskyttelse, der er fastlagt i Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og anbefaling R(87)15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité, ved hjælp af en beslutning truffet af Styrelsesrådet og godkendt af Rådet.
- (15) Denne afgørelse bør give mulighed for at tage hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter.
- (16) Med henblik på at opfylde sin funktion, bør Europol samarbejde med EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, herunder Eurojust, og derved sikre en passende databeskyttelse.
- (17) Europol bør også kunne indgå aftaler og samarbejdsordninger med EU's eller Fællesskabets institutioner, organer, kontorer og agenturer for sammen mere effektivt at kunne bekæmpe grov kriminalitet, der falder ind under begge parter's respektive kompetence, og undgå dobbeltarbejde.
- (18) Europol's muligheder for at samarbejde med tredjelande og organisationer bør rationaliseres for at sikre overensstemmelse med EU's generelle politik i den henseende, og der bør fastsættes nye bestemmelser om, hvordan et sådant samarbejde bør finde sted i fremtiden.
- (19) Forvaltningen af Europol bør forbedres gennem forenklede procedurer og en mere generel beskrivelse af Styrelsesrådets opgaver og indførelse af en fælles regel om, at alle beslutninger træffes med to tredjedele's flertal.
- (20) Det er også ønskeligt at indføre bestemmelser om øget kontrol med Europol gennem Europa-Parlamentet for at sikre, at Europol forbliver en fuldt ud ansvarlig og gennemsigtig organisation, dog under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre fortrolighed for operative oplysninger.
- (21) Den retlige kontrol med Europol udøves i overensstemmelse med artikel 35 i traktaten om Den Europæiske Union.
- (22) For at sætte Europol i stand til fortsat at udføre sine opgaver så effektivt som muligt bør der indføres nøje udformede overgangsforanstaltninger.
- (23) Målet for denne afgørelse, nemlig oprettelsen af en enhed med ansvar for samarbejdet om retshåndhævelse på EU-plan, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for nå dette mål.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (24) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG OPGAVER

Artikel 1

Oprettelse

1. Denne afgørelse træder i stedet for bestemmelserne i konventionen udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed («Europolkonventionen»).

Europol har hjemsted i Haag, Nederlandene.

2. Europol som omhandlet i denne afgørelse er retssuccessor for Europol som oprettet ved Europolkonventionen.

3. Europol er i hver medlemsstat forbundet med en national enhed, som oprettes eller udpeges efter artikel 8.

Artikel 2

Retsevne

1. Europol har status som juridisk person.

2. I hver medlemsstat nyder Europol den mest vidtgående rets- og handleevne, som i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning tillægges juridiske personer. Europol kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.

3. Europol har beføjelse til at indgå en hjemstedsaftale med Kongeriget Nederlandene.

Artikel 3

Formål

Formålet med Europol er at støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats og deres gensidige samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater.

Ved »kompetente myndigheder« forstår i denne afgørelse alle eksisterende offentlige instanser i medlemsstaterne, som efter national ret har kompetence med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af strafbare handlinger.

Artikel 4

Kompetence

1. Euopols kompetence omfatter organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet som anført i bilaget, der berører to eller flere medlemsstater på en sådan måde, at en fælles tilgang fra medlemsstaternes side er påkrævet på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger.

2. Efter anbefaling fra Styrelsesrådet fastlægger Rådet sine prioriteter for Europol under særligt hensyn til strategiske analyser og trusselvurderinger udarbejdet af Europol.

3. Euopols kompetence omfatter også relaterede strafbare handlinger. Ved relaterede strafbare handlinger forstås følgende:

- a) strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå handlinger, der henhører under Euopols kompetenceområde
- b) strafbare handlinger, der begås for at lette eller udføre handlinger, der henhører under Euopols kompetenceområde
- c) strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for handlinger, der henhører under Euopols kompetenceområde.

Artikel 5

Opgaver

1. Europol har følgende hovedopgaver:

- a) at indsamle, lagre, behandle, analysere og udveksle oplysninger og efterretninger
- b) via den i artikel 8 omhandlede nationale enhed øjeblikkeligt at underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder om oplysninger af relevans for dem og om eventuelle sammenhænge mellem forskellige strafbare forhold
- c) at være behjælpelig med efterforskningen i medlemsstaterne, navnlig ved at fremsende alle relevante oplysninger til de nationale enheder

d) at anmode de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om i specifikke sager at indlede, udføre eller koordinere efterforskningen og at foreslå, at der oprettes et fælles efterforskningshold

e) at stille efterretninger til rådighed og yde analytisk støtte til medlemsstaterne i forbindelse med større internationale begivenheder

f) at udarbejde trusselsvurderinger, strategiske analyser og generelle situationsrapporter i relation til Europol's formål, herunder trusselsvurderinger af organiseret kriminalitet.

2. De opgaver, der er omhandlet i stk. 1, omfatter støtte til medlemsstaterne i forbindelse med deres indsamling og analyse af oplysninger fra internettet som bidrag til identifikation af kriminelle handlinger, der er blevet gjort lettere eller er udført ved hjælp af internettet.

3. Europol har endvidere følgende opgaver:

a) at uddybe medlemsstaternes kompetente myndigheders specialviden om efterforskningsprocedurer og tilbyde rådgivning i forbindelse med sådan efterforskning

b) at stille strategiske efterretninger til rådighed for at bistå med og fremme en effektiv og rationel anvendelse af de ressourcer, som på nationalt plan og på EU-plan er disponible til operativ indsats og støtte til en sådan indsats.

4. Endvidere kan Europol inden for rammerne af målsætningen i artikel 3 afhængigt af de disponible personale- og budgetmæssige ressourcer og inden for de grænser, Styrelsesrådet sætter, hjælpe medlemsstaterne med bistand, rådgivning og forskning på følgende områder:

a) uddannelse af de kompetente myndigheders personale, eventuelt i samarbejde med Det Europæiske Politiakademi

b) organisering af og udstyr til disse myndigheder ved at gøre det lettere at yde teknisk bistand mellem medlemsstaterne

c) kriminalpræventive metoder

d) tekniske og kriminaltekniske metoder og analyser samt efterforskningsprocedurer.

5. Europol fungerer også som centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/511/RIA af 12. juli 2005 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri ved udpegelse af Europol til centralkontor for bekæmpelse af eurofalskmøntneri⁽¹⁾. Europol kan endvidere

tilskynde til koordinering af foranstaltninger, der gennemføres med henblik på bekæmpelse af eurofalskmøntneri af medlemsstaternes kompetente myndigheder eller som led i fælles efterforskningshold, eventuelt i samarbejde med organer i EU og i tredjelande. Europol kan på anmodning yde økonomisk støtte til efterforskninger af eurofalskmøntneri.

Artikel 6

Deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Europol's personale kan deltage som støttefunktion i fælles efterforskningshold, herunder hold oprettet i overensstemmelse med artikel 1 i Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold⁽²⁾, i overensstemmelse med artikel 13 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater⁽³⁾ eller i overensstemmelse med artikel 24 i konventionen af 18. december 1997 om gensidig bistand mellem toldadministrationerne⁽⁴⁾, forudsat at holdene efterforsker strafbare handlinger henhørende under Europol's kompetence efter nærværende afgørelses artikel 4.

Europol's personale kan inden for rammerne af lovgivningen i de medlemsstater, hvor det fælles efterforskningshold opererer, og i overensstemmelse med de aftaler, der er nævnt i stk. 2, deltage i alle aktiviteter og udveksle oplysninger med alle medlemmer af det fælles efterforskningshold, jf. stk. 4. De må dog ikke deltage i iværksættelsen af nogen tvangsindgreb.

2. Den administrative gennemførelse af Europolpersonalets deltagelse i et fælles efterforskningshold fastsættes i en aftale mellem direktøren og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der deltager i det fælles efterforskningshold, med deltagelse af de nationale enheder. Reglerne for sådanne aftaler fastsættes af Styrelsesrådet.

3. De i stk. 2 nævnte bestemmelser skal præcisere, på hvilke betingelser Europol's personale stilles til rådighed for det fælles efterforskningshold.

4. Europol's personale kan inden for rammerne af den i stk. 2 nævnte aftale kontakte medlemmerne af et fælles efterforskningshold direkte og i overensstemmelse med denne afgørelse stille oplysninger fra enhver komponent af de informationsbehandlingssystemer, der er nævnt i artikel 10, til rådighed for det fælles efterforskningsholds medlemmer og udlånte medlemmer. I tilfælde af sådanne direkte kontakter underretter Europol samtidig de nationale enheder i de medlemsstater, der er repræsenteret i holdet, og de medlemsstater, der har stillet oplysningerne til rådighed.

⁽²⁾ EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT C 24 af 23.1.1998, s. 2.

⁽¹⁾ EUT L 185 af 16.7.2005, s. 35.

5. Oplysninger, som et medlem af Europol's personale er kommet i besiddelse af i forbindelse med sin deltagelse i et fælles efterforskningshold må med samtykke fra den medlemsstat, der stillede oplysningen til rådighed, og på dennes ansvar indgå i enhver komponent af de i artikel 10 omhandlede informationsbehandlingssystemer under de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse.

6. I forbindelse med operationer udført af et fælles efterforskningshold er Europol's personale, hvad angår strafbare handlinger begået mod dem eller af dem, underlagt den nationale ret, der finder anvendelse for personer med lignende funktioner i den medlemsstat, hvor operationerne udføres.

Artikel 7

Anmodninger fra Europol om at indlede strafferetlige efterforskninger

1. Medlemsstaterne behandler enhver anmodning fra Europol om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskninger i specifikke sager og giver sådanne anmodninger den nødvendige opmærksomhed. Medlemsstaterne meddeler Europol, om den pågældende efterforskning vil blive indledt.

2. Inden der fremsættes en anmodning om indledning af strafferetlige efterforskninger, underretter Europol Eurojust herom.

3. Hvis de kompetente myndigheder i medlemsstaten beslutter ikke at efterkomme en anmodning fra Europol, skal de informere Europol om denne beslutning og om begrundelsen herfor, medmindre de ikke kan angive grundene, fordi:

a) det ville skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, eller

b) det ville bringe gennemførelsen af igangværende efterforskninger eller en persons sikkerhed i fare.

4. Svar på anmodninger fra Europol om at indlede, gennemføre eller koordinere efterforskninger i specifikke sager samt information til Europol om resultaterne af efterforskningerne fremsendes via medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i denne afgørelse og den relevante nationale lovgivning.

Artikel 8

Nationale enheder

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en national enhed, som er ansvarlig for at varetage de opgaver, der er

anført i denne artikel. En embedsmand udnævnes i hver medlemsstat som leder af den nationale enhed.

2. Den nationale enhed er det eneste forbindelsesled mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan imidlertid tillade direkte kontakter mellem de udpegede kompetente myndigheder og Europol på betingelser, der fastsættes af den pågældende medlemsstat, herunder forudgående inddragelse af den nationale enhed.

Den nationale enhed modtager samtidig fra Europol de oplysninger, der er udvekslet i løbet af de direkte kontakter mellem Europol og de udpegede kompetente myndigheder. Forbindelserne mellem den nationale enhed og de kompetente myndigheder reguleres af national ret, herunder de relevante forfatningsmæssige bestemmelser.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de nationale enheder kan udføre deres opgaver og bl.a. har adgang til relevante nationale data.

4. De nationale enheder skal:

a) på eget initiativ meddele Europol de oplysninger og efterretninger, der er nødvendige for udførelsen af Europol's opgaver

b) besvare anmodninger fra Europol om oplysninger, efterretninger og rådgivning

c) holde disse oplysninger og efterretninger ajour

d) vurdere oplysninger og efterretninger til brug for de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret og videregive materialet til disse myndigheder

e) anmode Europol om rådgivning, oplysninger, efterretninger og analyser

f) stille oplysninger til rådighed for Europol med henblik på lagring i Europol's databaser

g) sørge for, at enhver udveksling af oplysninger mellem de nationale enheder og Europol overholder lovgivningen.

5. Med forbehold af det ansvar, der påhviler medlemsstaterne med hensyn til opretholdelse af lov og orden og sikring af den interne sikkerhed, er en national enhed ikke forpligtet til i en given sag at videregive oplysninger og efterretninger, hvis dette:

a) skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser

- b) bringer gennemførelsen af en igangværende efterforskning eller personers sikkerhed i fare, eller
- c) afslører oplysninger, der vedrører organisationer eller særlig efterretningsvirksomhed i forbindelse med statens sikkerhed.

6. De nationale enheders udgifter til kommunikationer med Europol afholdes af medlemsstaterne og vil ikke blive pålagt Europol bortset fra tilslutningsudgifterne.

7. Lederne af de nationale enheder mødes regelmæssigt for at bistå Europol med operative anliggender, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra Styrelsesrådet eller direktøren, især for at

- a) overveje og udarbejde forslag, der vil forbedre Europol's operative effektivitet og fremme medlemsstaternes engagement
- b) evaluere rapporter og analyser udarbejdet af Europol i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra f), og udvikle foranstaltninger for at bidrage til at gennemføre resultaterne
- c) yde støtte til oprettelsen af fælles efterforskningshold, der involverer Europol i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra d), og artikel 6.

Artikel 9

Forbindelsesofficerer

1. Hver nationale enhed udstationerer mindst én forbindelsesofficer ved Europol. Medmindre andet er fastsat i specifikke bestemmelser i denne afgørelse, er forbindelsesofficererne underlagt den udsendende medlemsstats nationale ret.

2. Forbindelsesofficererne fungerer som nationale forbindelseskontorer ved Europol og instrueres af deres nationale enhed om at varetage dennes interesser i Europol i overensstemmelse med den udsendende medlemsstats nationale ret og de bestemmelser, der finder anvendelse på forvaltningen af Europol.

3. Uden at det berører artikel 8, stk. 4 og 5, skal forbindelsesofficererne:

- a) stille oplysninger fra de udsendende nationale enheder til rådighed for Europol
- b) fremsende oplysninger fra Europol til den udsendende nationale enhed
- c) samarbejde med Europol's personale ved at stille oplysninger til rådighed og yde rådgivning, og

d) være behjælpelig med udveksling af oplysninger fra deres nationale enheder med andre medlemsstaters forbindelsesofficerer på deres ansvar i overensstemmelse med national ret. Sådanne bilaterale udvekslinger kan også omfatte kriminalitet, der ligger uden for Europol's kompetence, hvis det er tilladt efter national ret.

4. Artikel 35 finder tilsvarende anvendelse på forbindelsesofficerernes virke.

5. Forbindelsesofficerernes rettigheder og forpligtelser i relation til Europol fastsættes af Styrelsesrådet.

6. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med artikel 51, stk. 2.

7. Europol sikrer, at forbindelsesofficererne er fuldt ud informeret om og inddraget i alle Europol's aktiviteter, i det omfang det er foreneligt med deres stilling.

8. Europol stiller vederlagsfrit de nødvendige lokaler til rådighed for medlemsstaterne i Europolbygningen og yder passende støtte med henblik på udførelsen af deres forbindelsesofficerers arbejde. Alle andre udgifter i forbindelse med udstationeringen af forbindelsesofficerer afholdes af de udsendende medlemsstater, herunder også udgifter til forbindelsesofficerernes udstyr, medmindre Styrelsesrådet anbefaler andet i specifikke tilfælde, når det udarbejder Europol's budget.

KAPITEL II

INFORMATIONSBEHANDLINGSSYSTEMER

Artikel 10

Informationsbehandling

1. I det omfang, det er nødvendigt for at Europol kan nå sine mål, behandler enheden oplysninger og efterretninger, herunder personoplysninger, i overensstemmelse med denne afgørelse. Europol opretter og vedligeholder Europol's informationssystem som nævnt i artikel 11, og de analyseregistre, der er nævnt i artikel 14. Europol kan også oprette og vedligeholde andre systemer til behandling af personoplysninger, der oprettes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3.

2. Styrelsesrådet, der handler på forslag af direktøren efter at have taget hensyn til de muligheder, som Europol's nuværende informationsbehandlingssystemer giver, og hørt Den Fælles Kontrolinstans, træffer beslutning om at oprette et nyt system til behandling af personoplysninger. Styrelsesrådets beslutning forelægges Rådet til godkendelse.

3. Denne i stk. 2 omhandlede beslutning truffet af Styrelsesrådet bestemmer betingelserne og begrænsningerne for Europols oprettelse af det nye system til behandling af personoplysninger. Styrelsesrådets beslutning kan tillade behandling af personoplysninger, som vedrører de kategorier af personer, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, men må ikke tillade behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforholdsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold. Beslutningen sikrer, at de foranstaltninger og principper, der henvises til i artikel 18, 19, 20, 27, 29 og 35, gennemføres korrekt. I Styrelsesrådets beslutning fastlægges især formålet med det nye system, adgang til og brug af oplysningerne, samt tidsfrister for lagring og sletning af oplysninger.

4. Europol kan behandle oplysninger med henblik på at fastslå, om oplysningerne er relevante for enhedens opgaver og kan indgå i Europols informationssystem som nævnt i artikel 11 og analyseregistrene som nævnt i artikel 14 eller andre systemer til behandling af personoplysninger, der er oprettet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 og 3. Styrelsesrådet fastsætter på forslag af direktøren og efter at have hørt Den Fælles Kontrolinstans betingelserne for behandlingen af sådanne oplysninger, især med hensyn til adgang til og brug af oplysningerne samt tidsfrister for lagring og sletning af oplysninger, som ikke må være på over seks måneder, idet der tages behørigt hensyn til de i artikel 27 nævnte principper. Styrelsesrådets beslutning forelægges Rådet til godkendelse.

Artikel 11

Europols informationssystem

1. Europol vedligeholder Europols informationssystem.

2. Europol sikrer, at denne afgørelses bestemmelser om informationssystemets drift overholdes. Europol er ansvarlig for, at informationssystemet fungerer teknisk og driftsmæssigt korrekt og træffer navnlig alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 20, 29, 31 og 35 vedrørende Europols informationssystem, gennemføres korrekt.

3. I de enkelte medlemsstater er den nationale enhed ansvarlig for kommunikationen med Europols informationssystem. Den er især ansvarlig for de sikkerhedsforanstaltninger, der er nævnt i artikel 35, vedrørende det databehandlingsudstyr, som anvendes på den pågældende medlemsstats område, for den gennemgang, der er omhandlet i artikel 20 og for så vidt som det kræves i henhold til den pågældende medlemsstats love og bestemmelser, administrative bestemmelser og procedurer for en korrekt gennemførelse af denne afgørelse i enhver anden henseende.

Artikel 12

Indholdet af Europols informationssystem

1. Europols informationssystem må kun anvendes til at behandle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver. De registrerede oplysninger skal vedrøre:

a) personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller have deltaget i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence, eller som er dømt for en sådan strafbar handling

b) personer, om hvem der ifølge den berørte medlemsstats nationale ret er konkrete indicier for eller en rimelig grund til at tro, at de vil begå strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence.

2. Oplysninger vedrørende de personer, der er omhandlet i stk. 1, må kun omfatte følgende:

a) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn

b) fødselsdato og fødested

c) nationalitet

d) køn

e) den berørte persons bopæl, erhverv og opholdssted

f) socialsikringsnummer, kørekort, identifikationsdokumenter og pasoplysninger

g) om nødvendigt, andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen, herunder eventuelle specifikke objektive fysiske kendetegn, der ikke ændrer sig, som f.eks. fingeraftryksoplysninger og dna-profil (fastlagt på grundlag af den ikke-kodende del af dna).

3. Ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger kan Europols informationssystem også anvendes til at behandle følgende oplysninger vedrørende de personer, der er nævnt i stk. 1:

a) strafbare handlinger, formodede strafbare handlinger samt oplysninger om, hvornår, hvor og hvordan de blev begået eller formodes begået

- b) midler, som er blevet anvendt eller måske vil blive anvendt til at begå sådanne strafbare handlinger, herunder oplysninger om juridiske personer
- c) de sagsbehandlende tjenestesteder og deres journalnumre
- d) mistanke om medlemskab af en kriminel organisation
- e) afsagte domme, hvis de vedrører strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence
- f) den part, der har registreret oplysningerne.

Sådanne oplysninger kan også registreres, selv om de endnu ikke indeholder personoplysninger. Hvis Europol selv registrerer oplysninger, samt når journalnummeret tilføjes, skal enheden også angive oplysningernes kilde.

4. Yderligere oplysninger, som Europol eller nationale enheder er i besiddelse af om de personer, der er omhandlet i stk. 1, kan på anmodning videregives til enhver national enhed eller Europol. De nationale enheders videregivelse af oplysninger foregår under overholdelse af national ret.

Hvis sådanne yderligere oplysninger vedrører en eller flere relaterede strafbare handlinger, som defineret i artikel 4, stk. 3, ledsages de oplysninger, der er lagret i Europol's informationssystem, af en bemærkning herom, således at de nationale enheder og Europol har mulighed for at udveksle oplysninger om de relaterede strafbare handlinger.

5. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes endeligt, skal de oplysninger, som denne afgørelse vedrører, slettes.

Artikel 13

Brug af Europol's informationssystem

1. Retten til direkte at registrere oplysninger og foretage søgning i informationssystemet er forbeholdt de nationale enheder, forbindelsesofficererne, Europol's direktør, vicedirektører og bemyndigede medlemmer af personalet. Europol kan søge efter oplysninger, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europol's opgaver i en konkret sag. De nationale enheders og forbindelsesofficerernes søgning sker i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, som gælder for den part, der foretager søgningen, medmindre der i denne afgørelse fastlægges andre bestemmelser.

2. Kun den part, der har registreret de pågældende oplysninger, må ændre, rette eller slette dem. Hvis en anden part har grund til at antage, at oplysninger, som omhandlet i artikel 12, stk. 2, er ukorrekte eller ønsker at supplere dem, meddeler den straks dette til den part, der har foretaget registreringen. Den part, der har foretaget registreringen, skal straks

kontrollere oplysningerne og om nødvendigt straks ændre, supplere, rette eller slette dem.

3. Hvis der er lagret oplysninger vedrørende en person i medfør af artikel 12, stk. 3, kan alle parter registrere yderligere oplysninger som nævnt i samme bestemmelse. Hvis disse registrerede oplysninger klart er indbyrdes modstridende, rådfører de pågældende parter sig med hinanden.

4. Hvis en part har til hensigt at slette alle de oplysninger, der er registreret om en given person i medfør af artikel 12, stk. 2, og hvis andre parter i medfør af artikel 12, stk. 3, har registreret oplysninger om vedkommende person, overgår det databeskyttelsesretlige ansvar jf. artikel 29, stk. 1, og retten til at ændre, supplere, rette og slette disse oplysninger, jf. artikel 12, stk. 2, til den part, der som den anden har registreret oplysninger i medfør af i artikel 12, stk. 3, om vedkommende person. Den part, der ønsker, at oplysningerne slettes, underretter den part, som det databeskyttelsesretlige ansvar overgår til.

5. Den part, der foretager søgning, registrering eller ændringer i Europol's informationssystem, er ansvarlig for, at dette sker på lovlig vis. Den pågældende part skal kunne identificeres. Videregivelsen af oplysninger mellem de nationale enheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne sker i overensstemmelse med national ret.

6. Ud over de nationale enheder og personer, der er nævnt i stk. 1, kan de kompetente myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget i den henseende også søge i Europol's informationssystem. Resultatet af søgningen vil imidlertid kun vise, om de ønskede oplysninger er lagret i Europol's informationssystem. Nærmere oplysninger vil derefter kunne indhentes fra den nationale enhed.

7. Oplysninger om de kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med stk. 6, samt efterfølgende ændringer, skal sendes til Rådets Generalsekretariat, der offentliggør oplysningerne i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14

Analyseregistre

1. Hvis det er nødvendigt for at udføre opgaverne, kan Europol lagre, ændre og anvende oplysninger om strafbare handlinger, der er omfattet af Europol's kompetence, herunder oplysninger om relaterede strafbare handlinger, jf. artikel 4, stk. 3, i analyseregistre. Analyseregistrene kan indeholde oplysninger om følgende personkategorier:

- a) de personer, der er nævnt i artikel 12, stk. 1

- b) personer, der kunne blive indkaldt som vidner i forbindelse med efterforskninger af de pågældende strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager
- c) personer, der har været offer for en af de pågældende strafbare handlinger, eller om hvem visse omstændigheder giver grund til at antage, at de kan blive offer for en sådan strafbar handling
- d) kontakt- og ledsagepersoner, og
- e) personer, som kan skaffe oplysninger om de pågældende strafbare handlinger.

Behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold er kun tilladt, hvis det er strengt nødvendigt af hensyn til det pågældende dataregisters formål, og hvis disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der allerede er indeholdt i samme dataregister. Det er forbudt at udvælge en særlig personkategori udelukkende på grundlag af ovennævnte følsomme oplysninger, og det udgør en overtrædelse af ovennævnte formålsbestemmelser.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet, vedtager gennemførelsesbestemmelser for analyseregistre, som er udarbejdet af Styrelsesrådet, der forud har indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans; registre indeholder yderligere oplysninger, navnlig vedrørende de kategorier personoplysninger, der er nævnt i denne artikel, sikringen af sådanne oplysninger og intern kontrol med anvendelsen af dem.

2. Analyseregistre oprettes med henblik på analyser defineret som indsamling, behandling eller anvendelse af oplysninger med det formål at understøtte strafferetlige efterforskninger. Hvert analyseprojekt medfører oprettelse af en analysegruppe, hvortil følgende deltagere er tæt tilknyttet:

- a) analytikere og andet personale ved Europol, der udpeges af direktøren
- b) forbindelsesofficerer og/eller eksperter fra de medlemsstater, der har leveret oplysningerne, eller som er berørt af analysen, jf. stk. 4.

Kun analytikerne har beføjelse til at registrere oplysninger i det pågældende register og til at ændre disse oplysninger. Alle deltagere i analysegruppen kan søge oplysninger i registret.

3. Efter anmodning fra Europol eller på eget initiativ videregiver de nationale enheder alle de oplysninger til Europol, som er nødvendige for et bestemt analyseregister, jf. dog artikel 8,

stk. 5. Medlemsstaterne videregiver kun sådanne oplysninger, såfremt behandlingen af dem med henblik på forebyggelse, analyse eller bekæmpelse af strafbare handlinger også er tilladt ifølge deres nationale ret. Oplysninger fra de udpegede kompetente myndigheder kan afhængigt af, hvor meget det haster, indlæses direkte i analyseregistrene i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2.

4. Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, skal samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer og/eller eksperter fuldt ud have adgang til resultaterne deraf, bl.a. ved videregivelse af de rapporter, Europol udarbejder.

Hvis analysen drejer sig om specifikke tilfælde, der ikke vedrører samtlige medlemsstater, og har et direkte operativt formål, deltager repræsentanter for følgende medlemsstater:

- a) de medlemsstater, hvorfra de oplysninger, der førte til beslutningen om at oprette analyseregistret, eller som er direkte berørt af oplysningerne, stammer, og de medlemsstater, som analysegruppen på et senere tidspunkt opfordrer til at deltage, fordi de ligeledes bliver berørt
- b) de medlemsstater, der ved søgning i indeksfunktionen, jf. artikel 15, bliver klar over, at de har behov for at blive informeret, og som gør dette gældende på de betingelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 5.

5. De bemyndigede forbindelsesofficerer kan gøre behovet for at blive informeret gældende. Hver medlemsstat udpeger og bemyndiger et begrænset antal forbindelsesofficerer med henblik herpå.

For at dokumentere behovet for at blive informeret, jf. stk. 4, andet afsnit, litra b), udarbejder forbindelsesofficeren en skriftlig begrundelse, som påtegnes af den myndighed, han hører under i sin medlemsstat, og sendes til alle deltagerne i analysen. Vedkommende kan herefter uden videre deltage i den igangværende analyse.

Hvis analysegruppen har indsigelser mod, at forbindelsesofficeren deltager uden videre, udsættes den pågældendes deltagelse i analysearbejdet i det tidsrum, det tager at gennemføre en forligsprocedure, som skal have følgende tre faser:

- a) analysedeltagerne bestræber sig på at nå til enighed med den forbindelsesofficer, der har gjort sit behov for at få kendskab til bestemte oplysninger gældende. De har en frist på højst otte dage
- b) hvis de ikke når til enighed, mødes cheferne for de pågældende nationale enheder samt direktøren inden for de efterfølgende tre dage for at forsøge at nå til enighed

- c) hvis der fortsat er uenighed, skal de berørte parter repræsentanter i Europol's styrelsesråd afholde møde inden otte dage. Hvis den berørte medlemsstat ikke frafalder sit krav om at få adgang til oplysningerne, besluttet det ved konsensus, om den kan deltage.

6. Det er alene den medlemsstat, der videregiver en oplysning til Europol, der bedømmer oplysningens følsomhed og ændringer heri, og som beslutter, hvordan oplysningen skal behandles. Videregivelse eller operativ anvendelse af meddelte oplysninger besluttet af den medlemsstat, der har meddelt oplysningerne til Europol. Hvis det ikke kan afgøres, hvilken medlemsstat der har meddelt oplysningerne til Europol, træffes beslutningen om videregivelse eller operativ anvendelse af deltagerne i analysen. En medlemsstat eller en ekspert, som får adgang til en igangværende analyse, må hverken videregive eller anvende oplysninger uden forudgående samtykke fra de medlemsstater, der først og fremmest er berørt.

7. Uanset stk. 6 skal Europol, hvis det efter tidspunktet for registrering af oplysninger i et analyseregister konstateres, at oplysningerne vedrører en person eller en genstand, om hvilke en anden medlemsstat eller tredjepart har indsendt oplysninger, der allerede findes i dataregistret, straks underrette den berørte medlemsstat og tredjepart om den konstaterede forbindelse, jf. artikel 17.

8. Europol kan opfordre eksperter fra enheder, jf. artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, til at deltage i en analysegruppens aktiviteter, hvis:

- a) der er indgået en sådan aftale eller samarbejdsordning, som omhandlet i artikel 22, stk. 2, og artikel 23, stk. 2, som indeholder de nødvendige bestemmelser om udveksling af oplysninger, herunder videregivelse af personoplysninger, samt om fortrolighed for de udvekslede oplysninger, mellem Europol og enheden
- b) det er i medlemsstaternes interesse, at der deltager eksperter fra enheden
- c) enheden er direkte berørt af analysearbejdet, og
- d) alle deltagerne er enige om at lade enhedens eksperter deltage i analysegruppens aktiviteter.

Europol opfordrer på de betingelser, der er fastlagt i første afsnit, litra b), c) og d), eksperter fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig til at deltage i analysegruppens aktiviteter, hvis analyseprojektet vedrører svig eller andre ulovlige aktiviteter, der påvirker De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser.

Deltagelse af eksperter fra en enhed i en analysegruppens aktiviteter kræver en aftale mellem Europol og enheden. Reglerne for sådanne aftaler fastsættes af Styrelsesrådet.

Oplysninger om aftaler mellem Europol og enheder skal sendes til Den Fælles Kontrolinstans, der kan fremsætte de bemærkninger, den måtte finde nødvendige, til Styrelsesrådet.

Artikel 15

Indeksfunktion

1. Europol udarbejder en indeksfunktion for de oplysninger, der er lagret i analyseregistrene.
2. Europol's direktør, vicedirektører, og bemyndigede medlemmer af personalet, forbindelsesofficerer og bemyndigede medlemmer af de nationale enheder har adgang til indeksfunktionen. Indeksfunktionen skal være udformet således, at den person, der bruger den, på grundlag af oplysningerne tydeligt ser, om et analyseregister indeholder oplysninger, der er relevante for den pågældende persons opgaver.
3. Adgangen til indeksfunktionen defineres således, at det er muligt at fastslå, om en oplysning er lagret i et analyseregister eller ej, men samtidig således at det ikke er muligt at foretage sammenkædninger eller drage yderligere konklusioner med hensyn til registrets indhold.
4. Styrelsesrådet fastsætter de nærmere regler for indeksfunktionens indretning, herunder betingelserne for adgang til indeksfunktionen, efter samråd med Den Fælles Kontrolinstans.

Artikel 16

Instruks om oprettelse af et analyseregister

1. For hvert analyseregister skal direktøren i en instruks om oprettelse af registret fastlægge følgende:
- a) registrets betegnelse
- b) formålet med registret
- c) de persongrupper, man agter at lagre oplysninger om
- d) typen af oplysninger, der skal lagres, personoplysninger om racemæssig eller etnisk oprindelse, politiske holdninger, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold, som er strengt nødvendige

- e) den generelle situation, der har ført til instruksen om at oprette registret
- f) deltagerne i analysegruppen på det tidspunkt, hvor registret blev oprettet
- g) betingelserne for videregivelse af de lagrede personoplysninger, herunder til hvilke modtagere og efter hvilken procedure
- h) en frist for gennemgang af oplysningerne, og hvor længe de må lagres
- i) registreringsmetode (logning).

2. Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans underrettes straks af direktøren om instruksen om at oprette registret eller enhver efterfølgende ændring af de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, og får tilsendt sagsakterne. Den Fælles Kontrolinstans kan over for Styrelsesrådet fremsætte de bemærkninger, den måtte finde nødvendige. Direktøren kan anmode Den Fælles Kontrolinstans om at fremsætte bemærkningerne inden for en given tidsfrist.

3. Analyseregistre må højst bevares i tre år. Før denne treårige periode udløber, skal Europol imidlertid vurdere, om der er behov for at bevare registret. Når det er strengt nødvendigt med henblik på formålet med registret, kan direktøren beslutte at opretholde det i en yderligere ny treårig periode. Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans skal straks underrettes af direktøren om de forhold i sagsakten, der gør en fortsættelse strengt nødvendig. Den Fælles Kontrolinstans fremsætter alle bemærkninger, der skønnes nødvendige, til Styrelsesrådet. Direktøren kan anmode Den Fælles Kontrolinstans om at fremsætte bemærkningerne inden for en given frist.

4. Styrelsesrådet kan når som helst anmode direktøren om at ændre en instruks om at oprette eller lukke et analyseregister. Styrelsesrådet beslutter, hvornår en sådan ændring eller lukning skal have virkning.

KAPITEL III

FÆLLES BESTEMMELSER OM BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 17

Underretningspligt

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 14, stk. 6 og 7, underretter Europol straks de enkelte nationale enheder samt

på disses anmodning deres forbindelsesofficerer om de oplysninger, som vedrører deres medlemsstat, og om de konstaterede sammenhænge mellem strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence i henhold til artikel 4. Oplysninger og efterretninger om anden grov kriminalitet, som Europol får kendskab til under udførelsen af sine opgaver, kan ligeledes videregives.

Artikel 18

Bestemmelser om kontrol med søgninger

Europol indfører i samarbejde med medlemsstaterne passende kontrolmekanismer med henblik på kontrol af lovligheden af søgninger i alle de dataregistre, der anvendes til behandling af personoplysninger, og på at give medlemsstaterne adgang til registreringsmetoderne (logning) efter anmodning. De således indsamlede oplysninger må kun anvendes med henblik på denne kontrol af Europol og af de kontrolinstanser, der er nævnt i artikel 33 og 34, og skal slettes efter atten måneder, medmindre oplysningerne stadig er nødvendige for en igangværende kontrol. Styrelsesrådet fastsætter de nærmere bestemmelser for sådanne kontrolmekanismer efter høring af Den Fælles Kontrolinstans.

Artikel 19

Regler for brug af oplysninger

1. Personoplysninger fra Europol's informationssystem eller fra et hvilket som helst andet relevant kommunikationsmiddel må kun videregives eller anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at forebygge og bekæmpe de former for kriminalitet, der henhører under Europol's kompetence, og på at forebygge og bekæmpe andre former for grov kriminalitet. Europol anvender kun oplysningerne til at udføre sine opgaver.

2. Hvis den medlemsstat eller det tredjeland eller den eksterne organisation, der har videregivet oplysningerne, gør opmærksom på særlige begrænsninger i brugen af bestemte oplysninger i den pågældende medlemsstat, det pågældende tredjeland eller den pågældende eksterne organisation, skal disse begrænsninger også overholdes af brugeren, bortset fra det særlige tilfælde, hvor der i henhold til national ret skal gøres undtagelser fra begrænsninger i brugen af oplysningerne til fordel for de judicielle myndigheder, lovgivningsinstanser eller andre uafhængige instanser, der er oprettet ved lov, og som har til opgave at føre tilsyn med de kompetente nationale myndigheder. I sådanne tilfælde må oplysningerne først anvendes efter høring af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, og der skal i videst muligt omfang tages hensyn til denne stats interesser og synspunkter.

3. Brug af oplysningerne til andre formål eller af andre myndigheder end de nationale kompetente myndigheder kan kun finde sted efter høring af den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, for så vidt som denne medlemsstats nationale ret tillader det.

Artikel 20

Frister for lagring og sletning af oplysninger i dataregistre

1. Europol lagrer kun oplysninger i dataregistre, så længe det er nødvendigt for udførelsen af Europol's opgaver. Senest tre år efter registreringen skal det undersøges, om det er nødvendigt fortsat at opbevare de pågældende oplysninger. Den enhed, der har foretaget registreringen, gennemgår de oplysninger, der er lagret i Europol's informationssystem, og sørger for sletning. Europol gennemgår de oplysninger, som er lagret i Europol's øvrige dataregistre, og sørger for sletning. Senest tre måneder inden udløbet af fristen for gennemgang af de oplysninger, som medlemsstaterne har registreret, underretter Europol automatisk medlemsstaterne om fristens udløb.

2. Ved gennemgangen kan de enheder, der er omhandlet i stk. 1, tredje og fjerde punktum, beslutte fortsat at lagre de pågældende oplysninger indtil næste gennemgang, der finder sted efter en ny treårsperiode, hvis lagringen stadig er nødvendig for udførelsen af Europol's opgaver. Hvis der ikke træffes beslutning om fortsat at lagre de pågældende oplysninger, slettes de automatisk.

3. Hvis en medlemsstat i sine nationale dataregistre sletter oplysninger, der er videregivet til Europol, og som er lagret i andre Europoldataregistre, underretter den Europol derom. Europol skal i så fald slette de pågældende oplysninger, medmindre Europol har en videre interesse i dem, der bygger på efterretninger, som er mere vidtgående end dem, den pågældende medlemsstat er i besiddelse af. Europol underretter medlemsstaten, hvis det besluttet fortsat at lagre de pågældende oplysninger.

4. Oplysningerne slettes dog ikke, hvis dette ville skade væsentlige interesser for den registrerede. I så fald anvendes de udelukkende med den registreredes samtykke.

Artikel 21

Adgang til oplysninger fra andre informationssystemer

Hvis Europol i henhold til EU's, internationale eller nationale retlige instrumenter har ret til at foretage datasøgning i andre nationale eller internationale informationssystemer, kan Europol indhente personoplysninger ad denne vej, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europol's opgaver. Bestemmelserne i EU's, internationale eller nationale retlige instrumenter regulerer Europol's adgang til og brug af disse oplysninger, i det omfang de fastsætter strengere regler for adgang og brug end denne afgørelse.

KAPITEL IV

FORBINDELSER MED PARTNERE

Artikel 22

Forbindelser med EU- eller EF-institutioner, organer, kontorer og agenturer

1. Hvis det er relevant for udførelsen af Europol's opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde samarbejdsforbindelser

med de institutioner, organer, kontorer og agenturer, der er oprettet ved eller på grundlag af traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, herunder:

- a) Eurojust
- b) Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾
- c) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) ⁽²⁾
- d) Det Europæiske Politiakademi (Cepol)
- e) Den Europæiske Centralbank
- f) Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) ⁽³⁾.

2. Europol indgår aftaler eller samarbejdsordninger med de enheder, der er nævnt i stk. 1. Sådanne aftaler eller samarbejdsordninger kan vedrøre udveksling af operative, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede informationer. Sådanne aftaler eller samarbejdsordninger kan kun indgås efter godkendelse af Styrelsesrådet, som forinden har indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans, for så vidt det vedrører udvekslingen af personoplysninger.

3. Inden ikrafttrædelsen af aftalen eller samarbejdsordningen i stk. 2 kan Europol direkte modtage og anvende oplysninger, herunder personoplysninger, fra de enheder, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt det er nødvendigt for den retmæssige udførelse af Europol's opgaver, og kan på betingelserne i artikel 24, stk. 1, direkte videregive oplysninger, herunder personoplysninger, til disse enheder, for så vidt det er nødvendigt for den retmæssige udførelse af modtagerens opgaver.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28.4.1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26.10.2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1920/2006 af 12.12.2006 vedrørende Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (omarbejdning) (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 1).

4. Europol's videregivelse af klassificerede informationer til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, er kun tilladt, hvis der findes en fortrolighedsaftale mellem Europol og modtageren.

Artikel 23

Forbindelser med tredjelande og organisationer

1. Hvis det er relevant for udførelsen af Europol's opgaver, kan Europol oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med

a) tredjelande

b) organisationer såsom:

i) internationale organisationer og de offentligtretlige instanser, der henhører under dem

ii) andre offentligtretlige institutioner, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere lande, og

iii) Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol).

2. Europol indgår aftaler med de enheder, der er omhandlet i stk. 1, og som er opført på den i artikel 26, stk. 1, litra a), omhandlede liste. Sådanne aftaler kan vedrøre udveksling af operative, strategiske eller tekniske oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede informationer, hvis de er videregivet gennem et udpeget kontaktpunkt i den i nærværende artikels stk. 6, litra b), omhandlede aftale. Sådanne aftaler kan kun indgås efter godkendelse af Rådet, efter forudgående høring af Styrelsesrådet og, for så vidt angår udveksling af personoplysninger, efter udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans via Styrelsesrådet.

3. Inden ikrafttrædelsen af de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Europol direkte modtage og anvende oplysninger, herunder personoplysninger og klassificerede informationer, hvis dette er nødvendigt for den retmæssige udførelse af dens opgaver.

4. Inden ikrafttrædelsen af de i stk. 2 omhandlede aftaler kan Europol på betingelserne i artikel 24, stk. 1, direkte videregive oplysninger bortset fra personoplysninger og klassificerede informationer, til de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede enheder, hvis dette er nødvendigt for den retmæssige udførelse af modtagerens opgaver.

5. Europol kan på betingelserne i artikel 24, stk. 1, direkte videregive oplysninger, bortset fra personoplysninger og klassificerede informationer, til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og som ikke er medtaget på den i artikel 26, stk. 1, litra a), omhandlede liste, hvis dette er absolut nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence.

6. Europol kan på betingelserne i artikel 24, stk. 1, til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, videregive:

a) personoplysninger og klassificerede informationer, hvis dette er nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence, og

b) personoplysninger, hvis Europol har indgået en aftale med den pågældende enhed i henhold til nærværende artikels stk. 2, der gør det muligt at videregive sådanne oplysninger på grundlag af en vurdering af, om denne enhed sikrer et passende databeskyttelsesniveau.

7. Europol's videregivelse af klassificerede informationer til de enheder, der er omhandlet i stk. 1, er kun tilladt, hvis der findes en fortrolighedsaftale mellem Europol og modtageren.

8. Som en undtagelse fra stk. 6 og 7, og uden at det berører artikel 24, stk. 1, kan Europol videregive personoplysninger og klassificerede informationer til de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, hvis direktøren mener, at videregivelsen af disse oplysninger er absolut nødvendig for at beskytte de pågældende medlemsstaters væsentlige interesser inden for rammerne af Europol's målsætninger eller af hensyn til forebyggelsen af en nært forestående fare forbundet med kriminalitet eller terrorhandling. Direktøren skal under alle omstændigheder vurdere det databeskyttelsesniveau, der gælder for det pågældende organ, med henblik på at afveje databeskyttelsesniveauet over for disse interesser. Direktøren underretter snarest muligt Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans om sin afgørelse og om grundlaget for vurderingen af, om de pågældende enheder sikrer et tilstrækkeligt højt databeskyttelsesniveau.

9. Før der videregives personoplysninger i medfør af stk. 8, skal direktøren vurdere, om de pågældende enheder sikrer et tilstrækkeligt højt databeskyttelsesniveau, under hensyn til alle de forhold, som er relevante for videregivelsen af personoplysninger, herunder:

a) oplysningernes art

b) formålet med oplysningerne

c) varigheden af den planlagte behandling

d) de generelle eller specifikke databeskyttelsesbestemmelser, der gælder for enheden

e) hvorvidt enheden har aftalt særlige betingelser, som kræves af Europol vedrørende disse oplysninger.

*Artikel 24***Videregivelse af data**

1. Hvis Europol har modtaget de pågældende oplysninger fra en medlemsstat, videregiver Europol dem kun til de enheder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, med denne medlemsstats samtykke. Den pågældende medlemsstat kan forudgående give sit samtykke, der enten kan være generelt eller underkastet specifikke betingelser, til en sådan videregivelse. Et sådant samtykke kan til enhver tid tilbagekaldes.

Hvis oplysningerne ikke stammer fra en medlemsstat, skal Europol sikre sig, at videregivelsen:

- a) ikke vil kunne forhindre den retmæssige udførelse af opgaver, der henhører under en medlemsstats kompetence
- b) ikke bringer en medlemsstats sikkerhed eller offentlige orden i fare eller på anden måde skader almenvellet.

2. Europol er ansvarlig for lovligheden af videregivelsen af oplysninger. Europol skal registrere alle videregivelser af oplysninger i henhold til denne artikel og begrundelserne herfor. Oplysninger må kun videregives, hvis modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er blevet videregivet.

*Artikel 25***Oplysninger fra private parter og privatpersoner**

1. I denne afgørelse forstås ved

- a) »private parter«: enheder og organer oprettet i henhold til en medlemsstats eller et tredjelandets lovgivning, navnlig selskaber og firmaer, erhvervssammenslutninger, nonprofit-organisationer og andre privatretlige juridiske personer, som ikke henhører under artikel 23, stk. 1.

- b) »privatpersoner«: fysiske personer.

2. Europol kan, hvis det er nødvendigt for den retmæssige udførelse af dets opgaver, behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra private parter på de betingelser, der er fastsat i stk. 3.

3. Personoplysninger fra private parter kan behandles af Europol på følgende betingelser:

- a) Personoplysninger fra private parter, der er oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning, kan kun behandles af Europol, hvis de er videregivet via denne medlemsstats nationale enhed i overensstemmelse med national ret. Europol kan ikke direkte tage kontakt med private parter i medlemsstaterne for at hente oplysninger.

- b) Personoplysninger fra private parter, der er oprettet i henhold til lovgivningen i et tredjeland, hvormed Europol i henhold til artikel 23 har indgået en samarbejdsaftale, der gør det muligt at udveksle personoplysninger, kan kun videregives til Europol via denne stats kontaktpunkt, der er fastlagt ved og i overensstemmelse med den gældende samarbejdsaftale.

- c) Personoplysninger videregivet af private parter, der er oprettet i henhold til lovgivningen i et tredjeland, hvormed Europol ikke har nogen samarbejdsaftale, der gør det muligt at udveksle personoplysninger, kan kun behandles af Europol, hvis:

- i) den private part er medtaget på den liste, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, og

- ii) Europol og den pågældende private part har indgået et aftalememorandum om videregivelse af oplysninger, herunder personoplysninger, der bekræfter lovligheden af indsamlingen og videregivelsen af personoplysninger fra private parter, og som bestemmer, at de videregivne personoplysninger kun kan anvendes med henblik på den retmæssige udførelse af Europolis opgaver. Et sådant aftalememorandum kan kun indgås efter godkendelse af Styrelsesrådet, som forinden skal have indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans.

Hvis de videregivne oplysninger berører en medlemsstats interesser, underretter Europol øjeblikkeligt den berørte medlemsstats nationale enhed.

4. Ud over behandlingen af oplysninger fra private parter, jf. stk. 3, kan Europol direkte hente og behandle oplysninger, herunder personoplysninger, fra offentligt tilgængelige kilder såsom oplysninger fra medierne og offentlige oplysninger samt oplysninger fra kommercielle udbydere af efterretninger, i overensstemmelse med databeskyttelsesbestemmelserne i denne afgørelse. I henhold til artikel 17 sender Europol alle relevante oplysninger til de nationale enheder.

5. Oplysninger, herunder personoplysninger, fra privatpersoner kan behandles af Europol, hvis de er modtaget via en national enhed i overensstemmelse med national ret eller via kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i henhold til artikel 23. Hvis Europol modtager oplysninger, herunder personoplysninger, fra en privatperson, der opholder sig i et tredjeland, hvormed Europol ikke har nogen samarbejdsaftale, må Europol kun sende dem til den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale i henhold til artikel 23. Europol kan ikke direkte kontakte privatpersoner for at hente oplysninger.

6. Personoplysninger, der er videregivet til eller hentet af Europol i henhold til nærværende artikels stk. 3, litra c), kan kun behandles med henblik på indlæsning i Europol's informationssystem, jf. artikel 11, og analyseregistre, jf. artikel 14, eller andre systemer til behandling af personoplysninger, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2 og 3, forudsat at disse oplysninger vedrører andre oplysninger, der allerede er indlæst i et af ovennævnte systemer, eller vedrører en tidligere forespørgsel fra en national enhed inden for et af ovennævnte systemer.

Ansvar for oplysninger, der er behandlet af Europol, og som er videregivet på betingelserne i nærværende artikels stk. 3, litra b) og c), og stk. 4, samt oplysninger videregivet via kontaktpunktet i et tredjeland, hvormed Europol har indgået en samarbejdsaftale, jf. artikel 23, ligger hos Europol i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra b).

7. Direktøren forelægger en samlet rapport for Styrelsesrådet om anvendelsen af den nuværende artikel to år efter denne afgørelses anvendelsesdato. Styrelsesrådet kan efter samråd med Den Fælles Kontrolinstans eller på eget initiativ træffe enhver foranstaltning, der skønnes hensigtsmæssig i overensstemmelse med artikel 37, stk. 9, litra b).

Artikel 26

Gennemførelsesbestemmelser for Europol's forbindelser

1. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet:

- a) opstiller en liste over de tredjelande og organisationer, jf. artikel 23, stk. 1, som Europol skal indgå aftaler med. Listen udarbejdes af Styrelsesrådet og revideres efter behov, og
- b) vedtager gennemførelsesbestemmelserne for Europol's forbindelser med de enheder, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, herunder udveksling af personoplysninger og klassificerede informationer. Gennemførelsesbestemmelserne udarbejdes af Styrelsesrådet, der på forhånd skal have indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans.

2. Styrelsesrådet opstiller og reviderer om nødvendigt en liste over private parter, som Europol kan indgå aftalememoranda med i henhold til artikel 25, stk. 3, litra c), nr. ii), og vedtager regler vedrørende indholdet af og proceduren for indgåelsen af sådanne aftalememoranda efter at have indhentet udtalelse fra Den Fælles Kontrolinstans.

KAPITEL V

DATABESKYTTELSE OG DATASIKKERHED

Artikel 27

Databeskyttelsesniveau

Uden at det berører specifikke bestemmelser i denne afgørelse, tager Europol hensyn til principperne i Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 og anbefaling R(87)15 vedtaget den 17. september 1987 af Europarådets Ministerkomité. Europol overholder disse principper i forbindelse med behandling af personoplysninger, bl.a. i forbindelse med automatiserede og ikke-automatiserede oplysninger i form af registre, især strukturerede personoplysninger, der er tilgængelige ifølge specifikke kriterier.

Artikel 28

Databeskyttelsesansvarlig

1. Styrelsesrådet udpeger på forslag af direktøren en databeskyttelsesansvarlig, som skal være medlem af Europol's personale. Den databeskyttelsesansvarlige handler uafhængigt ved udførelsen af sine opgaver.

2. Den databeskyttelsesansvarlige har bl.a. følgende opgaver:

- a) på uafhængig vis at sikre lovligheden og overholdelsen af bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger, herunder behandling af personoplysninger om Europol's personale
- b) at sikre, at der føres en skriftlig fortegnelse over videregivelse og modtagelse af personoplysninger i overensstemmelse med denne afgørelse
- c) at sikre, at de registrerede efter anmodning informeres om deres rettigheder i henhold til denne afgørelse
- d) at samarbejde med de medlemmer af Europol's personale, der har ansvaret for procedurer, uddannelse og rådgivning om databehandling.
- e) at samarbejde med Den Fælles Kontrolinstans
- f) at udarbejde en årsberetning og sende denne til Styrelsesrådet og Den Fælles Kontrolinstans.

3. Den databeskyttelsesansvarlige skal ved udførelsen af sine opgaver have adgang til alle de oplysninger, Europol behandler, og til alle Europol's lokaler.

4. Hvis den databeskyttelsesansvarlige mener, at bestemmelserne i denne afgørelse om behandling af personoplysninger ikke er overholdt, skal denne underrette direktøren og kræve, at vedkommende løser problemet vedrørende den manglende overholdelse inden en fastsat frist.

Hvis direktøren ikke inden for en fastsat tidsfrist har løst problemet med en uregelmæssig behandling, underretter den databeskyttelsesansvarlige Styrelsesrådet og aftaler en bestemt svarfrist med dette.

Hvis Styrelsesrådet ikke inden for den fastsatte tidsfrist har løst problemet med en uregelmæssig behandling, underretter den databeskyttelsesansvarlige Den Fælles Kontrolinstans.

5. Styrelsesrådet vedtager yderligere gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Disse gennemførelsesbestemmelser vedrører navnlig udnævnelse og afskedigelse af den databeskyttelsesansvarlige og dennes hverv, opgaver og beføjelser og beskyttelsesforanstaltninger vedrørende den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed.

Artikel 29

Databeskyttelsesansvar

1. Ansvar for oplysninger behandlet af Europol, navnlig for lovligheden af indsamling, videregivelse til Europol og registrering samt oplysningernes korrekthed og ajourføring og lagringsfristens overholdelse påhviler:

- a) den medlemsstat, der har registreret eller videregivet de pågældende oplysninger
- b) Europol, for så vidt angår oplysninger modtaget fra tredjepart, herunder oplysninger fra private i henhold til artikel 25, stk. 3, litra b) og c), og artikel 25, stk. 4, samt oplysninger modtaget via kontaktpunktet i et tredjeland, som Europol har indgået en samarbejdsaftale med i henhold til artikel 23, eller som er resultatet af Europol's analysearbejde.

2. Oplysninger, som Europol har modtaget, men som endnu ikke er indgået i et af Europol's dataregistre, forbliver under den videregivende parts databeskyttelse. Det er imidlertid Europol's opgave at sørge for datasikkerheden i overensstemmelse med artikel 35, stk. 2, i og med at disse data, indtil de er lagret i et dataregister, kun er tilgængelige for bemyndigede medlemmer af Europol's personale med henblik på at fastslå, om de kan behandles af Europol, eller for bemyndigede ansatte hos den part, der har leveret oplysningerne. Hvis Europol efter en sådan vurdering har grund til at formode, at de leverede oplysninger er ukorrekte eller ikke længere er aktuelle, underretter Europol den part, der har leveret oplysningerne.

3. Med forbehold af andre bestemmelser i denne afgørelse er Europol endvidere ansvarlig for alle oplysninger, som den behandler.

4. Hvis Europol kan bevise, at oplysninger, der er registreret i et af dens systemer som omhandlet i kapitel II, faktisk er ukorrekte eller registreret ulovligt, underretter den den berørte medlemsstat eller anden part herom.

5. Europol lagrer oplysningerne på en sådan måde, at det kan konstateres, hvilken medlemsstat eller tredjepart der har videregivet dem, eller om de er resultatet af Europol's analysearbejde.

Artikel 30

Fysiske personers ret til adgang

1. Enhver person har med rimelige mellemrum ret til at få oplyst, om personoplysninger om vedkommende behandles af Europol, til at blive underrettet om sådanne oplysninger om vedkommende i letforståelig form eller til at få dem kontrolleret, under alle omstændigheder på de betingelser, der er fastlagt i denne artikel.

2. Enhver person, der ønsker at benytte sig af sine rettigheder ifølge denne artikel, kan fremsætte en anmodning herom uden for store udgifter i en medlemsstat efter eget valg til den myndighed, der er udpeget hertil i den pågældende medlemsstat. Denne myndighed skal straks henvende sig til Europol, og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen.

3. Anmodningen besvares af Europol inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder inden tre måneder fra modtagelsen i overensstemmelse med denne artikel.

4. Europol hører de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder, inden den træffer beslutning om at besvare en anmodning efter stk. 1. En beslutning om adgang til oplysninger er betinget af et tæt samarbejde mellem Europol og de medlemsstater, der direkte er berørt af udleveringen. Når en medlemsstat har tilkendegivet sine indsigelser mod Europol's foreslåede svar, underretter den Europol om grundene hertil.

5. Udleveringen af oplysninger som svar på en anmodning efter stk. 1 nægtes, for så vidt dette er nødvendigt for:

- a) at Europol kan udføre sine opgaver behørigt
- b) at beskytte medlemsstaternes sikkerhed og den offentlige orden eller for at forebygge strafbare handlinger
- c) at sikre, at eventuelle nationale efterforskninger ikke bringes i fare
- d) at beskytte tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

Ved vurderingen af, om en undtagelse finder anvendelse, tages der hensyn til den berørte persons interesser.

6. Hvis udleveringen af oplysninger som svar på en anmodning efter stk. 1 nægtes, underretter Europol den pågældende person om, at den har foretaget kontrol uden at anføre oplysninger, som gør det muligt at finde ud af, om Europol behandler personoplysninger om vedkommende.

7. Enhver kan med rimelige mellemrum anmode Den Fælles Kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol har indsamlet, lagret, behandlet og anvendt, er i overensstemmelse med denne afgørelses bestemmelser om behandling af personoplysninger. Den Fælles Kontrolinstans underretter den pågældende om, at der er foretaget kontrol uden at anføre oplysninger, som gør det muligt at finde ud af, om Europol har registreret personoplysninger om vedkommende.

Artikel 31

Den registreredes ret til rettelse og sletning af oplysninger

1. Enhver har ret til at anmode Europol om, at fejlagtige oplysninger vedrørende den pågældende rettes eller slettes. Hvis det enten som følge af udøvelsen af denne ret eller på anden måde viser sig, at oplysninger, som lagres hos Europol, og som er blevet videregivet af eksterne instanser, eller som er resultatet af Europols analysevirksomhed, er ukorrekte, eller at registrering og lagring af dem er i strid med denne afgørelse, skal Europol rette eller slette dem.

2. Hvis oplysninger, som er ukorrekte eller behandlet i strid med denne afgørelse, er videregivet direkte til Europol af en medlemsstat, skal denne rette eller slette dem i samarbejde med Europol.

3. Hvis ukorrekte oplysninger er videregivet på anden passende vis, eller hvis fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl i registreringen eller en registrering, der er i strid med denne afgørelse, eller hvis fejlene skyldes, at Europol har registreret dem, accepteret dem eller lagret dem forkert eller i strid med denne afgørelse, skal Europol rette eller slette oplysningerne i samarbejde med de berørte medlemsstater.

4. I de i stk. 1, 2 og 3 nævnte tilfælde skal medlemsstater eller eksterne instanser, som har modtaget de pågældende oplysninger, straks underrettes. De modtagende medlemsstater skal ligeledes rette eller slette disse oplysninger. Hvis sletning ikke er mulig, skal oplysningerne blokeres for at forhindre fremtidig behandling.

5. Europol underretter inden for en rimelig frist og under alle omstændigheder inden tre måneder skriftligt den pågældende

om, at rettelsen eller sletningen af de oplysninger, der vedrører ham eller hende, er blevet foretaget.

Artikel 32

Klager

1. Europol skal i sit svar på en anmodning om kontrol af eller adgang til oplysninger, eller om rettelse og sletning af oplysninger, underrette ansøgeren om, at vedkommende kan indgive klage til Den Fælles Kontrolinstans, hvis han eller hun ikke er tilfreds med afgørelsen. Ansøgeren kan ligeledes indgive klage til Den Fælles Kontrolinstans, hvis vedkommende ikke har modtaget svar på sin anmodning inden for de tidsfrister, der er fastlagt i artikel 30 og 31.

2. Hvis ansøgeren indgiver klage til Den Fælles Kontrolinstans, behandles den af denne instans.

3. Når en klage vedrører en beslutning som omhandlet i artikel 30 og 31, hører Den Fælles Kontrolinstans de nationale kontrolinstanser eller den kompetente judicielle myndighed i den medlemsstat, oplysningen stammer fra, eller den direkte berørte medlemsstat. Afgørelsen i Den Fælles Kontrolinstans, der kan gå så vidt som til at afslå anmodningen om udlevering, træffes i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans eller den kompetente judicielle myndighed.

4. Hvis en klage vedrører adgang til oplysninger, som Europol har lagret i Europols informationssystem, oplysninger lagret i analyseregistre eller i andre systemer oprettet af Europol med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, og er der fortsat indsigelser fra Europol, kan Den Fælles Kontrolinstans kun tilsidesætte sådanne indsigelser med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer efter at have hørt Europol og den eller de medlemsstat(er), der er omhandlet i artikel 30, stk. 4. Hvis der ikke er et sådant flertal, meddeler Den Fælles Kontrolinstans ansøgeren afslaget uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

5. Når en klage vedrører kontrol af oplysninger, der er registreret i Europols informationssystem af en medlemsstat, oplysninger lagret i analyseregistre eller et andet system, som Europol har oprettet med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, sikrer Den Fælles Kontrolinstans sig, at de nødvendige undersøgelser er foretaget på korrekt vis i tæt samarbejde med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der har registreret oplysningerne. Den Fælles Kontrolinstans meddeler ansøgeren, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

6. Når en klage vedrører kontrol af oplysninger, der er registreret i Europol's informationssystem af Europol, eller oplysninger, der er lagret i analyseregistrene eller et andet system, som Europol har oprettet med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10, sikrer Den Fælles Kontrolinstans sig, at Europol har foretaget de nødvendige undersøgelser på korrekt vis. Den Fælles Kontrolinstans meddeler ansøgeren, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at anføre forhold, som kan afsløre, om der er registreret personoplysninger om ansøgeren.

Artikel 33

Den nationale kontrolinstans

1. Hver medlemsstat udpeger en national kontrolinstans, som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats registrering, søgning samt videregivelse uanset form af personoplysninger til Europol samt at sikre sig, at den registreredes rettigheder ikke krænkes herved. Med henblik herpå har kontrolinstansen via de nationale enheder eller forbindelsesofficererne adgang til de oplysninger, som medlemsstaten har registreret i Europol's informationssystem eller i andre systemer oprettet af Europol med henblik på behandling af personoplysninger i medfør af artikel 10 i overensstemmelse med de gældende nationale procedurer.

For at kunne udføre kontrollen skal de nationale kontrolinstanser have adgang til lokaler og sagsakter hos de respektive forbindelsesofficerer ved Europol.

I overensstemmelse med gældende nationale procedurer kontrollerer den nationale kontrolinstans endvidere de aktiviteter, som den nationale enhed og forbindelsesofficeren udfører, for så vidt disse vedrører beskyttelsen af personoplysninger. Den nationale kontrolinstans skal også holde Den Fælles Kontrolinstans informeret om alle foranstaltninger, der træffes i relation til Europol.

2. Enhver kan anmode den nationale kontrolinstans om at kontrollere, at registreringen hos og videregivelsen til Europol af personoplysninger om vedkommende selv uanset form samt medlemsstaternes søgninger sker lovligt.

Denne ret udøves i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, hvor anmodningen fremsættes.

Artikel 34

Den Fælles Kontrolinstans

1. Der oprettes en uafhængig fælles kontrolinstans, som har til opgave i overensstemmelse med denne afgørelse at overvåge Europol's virksomhed for at sikre, at registrerede personers

rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Den Fælles Kontrolinstans kontrollerer endvidere, at videregivelsen af oplysninger, som stammer fra Europol, er lovlig. Den Fælles Kontrolinstans består af højst to medlemmer eller repræsentanter, som eventuelt bistås af suppleanter, fra hver national kontrolinstans, som har de nødvendige kvalifikationer og udnævnes for fem år af hver medlemsstat. Hver delegation råder over én stemme ved afstemninger.

Den Fælles Kontrolinstans vælger en formand blandt sine medlemmer.

Medlemmerne af Den Fælles Kontrolinstans må ikke modtage instruktioner fra nogen myndighed under udøvelsen af deres hverv.

2. Europol bistår Den Fælles Kontrolinstans med udførelsen af dennes opgaver. Europol skal således især:

a) give Den Fælles Kontrolinstans alle de oplysninger, den anmoder om, indsiget i alle dokumenter og sagsakter samt adgang til oplysninger, der er lagret i registret

b) give Den Fælles Kontrolinstans fri adgang til alle sine lokaler på et hvilket som helst tidspunkt

c) gennemføre Den Fælles Kontrolinstans' afgørelser i klagesager.

3. Den Fælles Kontrolinstans har kompetence til at undersøge anvendelses- og fortolkningsproblemer, der måtte opstå i tilknytning til Europol's arbejde med at behandle og anvende personoplysninger, til at undersøge problemer, der måtte opstå i forbindelse med den uafhængige kontrol, som medlemsstaternes nationale kontrolinstanser har foretaget, eller som vedrører udøvelse af retten til adgang, samt til at udarbejde harmoniserede forslag med henblik på fælles løsninger af de foreliggende problemer.

4. Hvis Den Fælles Kontrolinstans konstaterer, at der ved lagring, behandling eller anvendelse af personoplysninger er handlet i strid med denne afgørelse, fremsætter den de bemærkninger, den finder nødvendige, over for direktøren og anmoder om at få svar inden for en fastsat frist. Direktøren holder Styrelsesrådet underrettet om hele forløbet. Hvis Den Fælles Kontrolinstans ikke er tilfreds med direktørens svar på anmodningen, henviser Den Fælles Kontrolinstans sagen til Styrelsesrådet.

5. Med henblik på udførelsen af sine opgaver og for at bidrage til en mere konsekvent anvendelse af regler og procedurer for databehandling samarbejder Den Fælles Kontrolinstans i det omfang, det er nødvendigt, med andre kontrolinstanser.

6. Den Fælles Kontrolinstans udarbejder regelmæssigt en beretning om sin virksomhed. Beretningen forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet. Styrelsesrådet får forinden lejlighed til at afgive en udtalelse, som vedlægges beretningen.

Den Fælles Kontrolinstans beslutter, om dens beretning skal offentliggøres eller ej, og i givet fald hvordan.

7. Den Fælles Kontrolinstans fastsætter selv sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og forelægger den for Rådet med henblik på godkendelse. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

8. Den Fælles Kontrolinstans opretter af sin midte et udvalg sammensat af et medlem fra hver medlemsstat, som har stemmeret. Udvalget skal med alle passende midler behandle klager, jf. artikel 32. Hvis parterne anmoder om det, høres de af udvalget, eventuelt bistået af deres rådgivere. Afgørelser truffet inden for denne ramme er endelige for alle de berørte parter.

9. Den Fælles Kontrolinstans kan nedsætte en eller flere kommissioner ud over den i stk. 8 omhandlede.

10. Den Fælles Kontrolinstans høres om den del af Europol's budget, som vedrører kontrolinstansen. Dens udtalelse vedlægges det pågældende budgetforslag.

11. Den Fælles Kontrolinstans bistås af et sekretariat, hvis opgaver fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 35

Datasikkerhed

1. Europol træffer de nødvendige tekniske og administrative foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne afgørelse. Foranstaltningerne betragtes som nødvendige, hvis den indsats, der kræves, står i rimeligt forhold til det tilstræbte beskyttelsesniveau.

2. Med henblik på Europol's databehandling træffer hver medlemsstat og Europol foranstaltninger for at:

a) forhindre, at uautoriserede får adgang til det udstyr, der benyttes til databehandling af personoplysninger (fysisk adgangskontrol)

b) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller fjernelse af datamedier (kontrol med datamedier)

c) forhindre uautoriseret registrering af oplysninger samt uautoriseret adgang til, ændring eller sletning af registrerede personoplysninger (kontrol med lagring)

d) forhindre uautoriseret benyttelse af databehandlingssystemerne ved hjælp af datatransmissionsudstyr (brugerkontrol)

e) sikre, at autoriserede personer for så vidt angår brugen af et automatiseret databehandlingssystem kun får adgang til de oplysninger, som henhører under deres kompetence (adgangskontrol)

f) sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives eller er blevet videregivet personoplysninger via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)

g) sikre, at det kan efterprøves og fastslås, hvilke personoplysninger der er blevet registreret i databehandlingssystemerne, hvornår og af hvem (kontrol med registrering)

h) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af oplysninger eller transport af datamedier (kontrol med transport)

i) sikre, at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk forstyrrelse straks kan genetableres (genopretning)

j) sikre, at systemet fungerer fejlfrit, at indtrufne fejl straks meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (integritet).

KAPITEL VI

ORGANISATION

Artikel 36

Europol's organer

Europol har følgende organer:

a) Styrelsesrådet

b) direktøren.

Artikel 37

Styrelsesrådet

1. Styrelsesrådet består af en repræsentant fra hver medlemsstat og en repræsentant fra Kommissionen. Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme. Hvert medlem af Styrelsesrådet kan lade sig repræsentere af en suppleant; suppleanten kan i medlemmets fravær udøve dennes stemmeret.

2. Styrelsesrådets formand og næstformand udvælges af gruppen af de tre medlemsstater, der i fællesskab har udarbejdet Rådets 18-måneders-program, og af dens midte. Deres embedsperiode er på 18 måneder svarende til Rådets program. I denne periode fungerer formanden ikke længere som repræsentant for sin respektive medlemsstat i Styrelsesrådet. Næstformanden afløser uden videre formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

3. Formanden er ansvarlig for Styrelsesrådets effektive drift inden for rammerne af de mål, der er fastsat i stk. 9, og sikrer, at der fokuseres specifikt på strategiske spørgsmål og Europol's principielle opgaver som fastsat i artikel 5, stk. 1.

4. Formanden bistås af Styrelsesrådets sekretariat. Sekretariatet skal navnlig:

a) inddrages nært og kontinuerligt i planlægningen, samordningen og sikringen af sammenhængen i Styrelsesrådets arbejde. Under formandens ansvar og ledelse bistår sekretariatet denne med at finde frem til mulige løsninger

b) yde Styrelsesrådet den administrative støtte, der er nødvendig for, at det kan udføre sine opgaver.

5. Direktøren deltager i Styrelsesrådets møder uden stemmeret.

6. Medlemmer af Styrelsesrådet eller deres suppleanter og direktøren kan lade sig ledsage af eksperter.

7. Styrelsesrådet træder sammen mindst to gange om året.

8. Styrelsesrådet træffer beslutning med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer medmindre andet er fastsat i denne afgørelse.

9. Styrelsesrådet:

a) vedtager en strategi for Europol, der omfatter benchmarks til måling af, om de fastsatte mål er nået

b) fører tilsyn med direktørens embedsførelse, herunder gennemførelsen af Styrelsesrådets afgørelser

c) træffer beslutninger eller gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med denne afgørelse

d) vedtager gennemførelsesbestemmelser for Europol's personale efter forslag fra direktøren og efter Kommissionens godkendelse

e) vedtager finansforordningen og udnævner en regnskabsfører under overholdelse af Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, efter høring af Kommissionen

f) opretter en intern revisionsfunktion og udpeger revisionsmedarbejderne, som skal være medlemmer af Europol's personale. Styrelsesrådet vedtager yderligere gennemførelsesbestemmelser vedrørende den interne revisionsfunktion. Disse gennemførelsesbestemmelser vedrører navnlig udnævnelse og afskedigelse af de pågældende og deres hverv, opgaver og beføjelser og beskyttelsesforanstaltninger vedrørende den interne revisionsfunktions uafhængighed. Den interne revisionsfunktion står udelukkende til regnskab over for Styrelsesrådet og har adgang til alle dokumenter, som er nødvendige for udførelsen af dens hverv

g) vedtager en liste med mindst tre kandidater til stillingen som direktør og vicedirektører, der skal forelægges for Rådet

h) er ansvarligt for udførelsen af alle andre opgaver, som Rådet måtte pålægge Styrelsesrådet, bl.a. i gennemførelsesbestemmelser til denne afgørelse

i) fastsætter sin forretningsorden, herunder bestemmelser om sekretariatets uafhængighed.

10. Hvert år vedtager Styrelsesrådet:

a) et overslag over indtægter og udgifter, herunder udkastet til stillingsfortegnelsen, der skal fremlægges for Kommissionen, og det endelige budget

b) et arbejdsprogram for Europol's fremtidige aktiviteter under hensyntagen til medlemsstaternes operative behov og følgerne heraf for budgettet og Europol's personale, efter at Kommissionen har afgivet udtalelse

⁽¹⁾ EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

c) en almindelig beretning om Europol's aktiviteter i det forløbne år, herunder de resultater, der er opnået med hensyn til de prioriteter, som Rådet har opstillet.

Disse dokumenter forelægges Rådet til godkendelse. Rådet fremsender dem til Europa-Parlamentet til orientering.

11. Inden for fire år efter, at denne afgørelse har fået virkning, og derefter hvert fjerde år bestiller Styrelsesrådet en uafhængig ekstern evaluering af gennemførelsen af denne afgørelse samt de aktiviteter, som Europol har udført.

Styrelsesrådet præciserer opgaven nærmere med henblik herpå.

Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

12. Styrelsesrådet kan beslutte at nedsætte arbejdsgrupper. Reglerne for sådanne arbejdsgruppers oprettelse og arbejde fastsættes i forretningsordenen.

13. Styrelsesrådet udøver de beføjelser, der er fastsat i artikel 39, stk. 3, i forhold til direktøren, jf. dog artikel 38, stk. 1 og 7.

Artikel 38

Direktøren

1. Europol ledes af en direktør, der udnævnes af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, fra en liste med mindst tre kandidater forelagt af Styrelsesrådet, for en periode på fire år. Rådet kan på forslag af Styrelsesrådet, der har foretaget en evaluering af direktørens embedsførelse, forlænge direktørens embedsperiode én gang for en periode på højst fire år.

2. Direktøren bistås af tre vicedirektører, som udnævnes for en periode på fire år, der kan forlænges én gang, i overensstemmelse med proceduren i stk. 1. Vicedirektørernes opgaver fastlægges nærmere af direktøren.

3. Styrelsesrådet fastlægger regler for udvælgelse af kandidater til stillingen som direktør eller vicedirektør, herunder for forlængelsen af deres embedsperiode. Sådanne regler skal, før de træder i kraft, godkendes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

4. Direktøren er ansvarlig for:

a) udførelsen af de opgaver, som er tildelt Europol

b) den løbende administration

c) udøvelse af beføjelserne i artikel 39, stk. 3, over for personalet og vicedirektørerne, jf. dog nærværende artikels stk. 2 og 7

d) forberedelse og gennemførelse af Styrelsesrådets afgørelser og besvarelse af anmodninger fra Styrelsesrådet

e) ydelse af støtte til formanden for Styrelsesrådet i forbindelse med forberedelsen af dets møder

f) udarbejdelse af et overslag over indtægter og udgifter, herunder et udkast til stillingsfortegnelse, og et foreløbigt arbejdsprogram

g) udarbejdelse af den rapport, der er nævnt i artikel 37, stk. 10, litra c)

h) gennemførelse af Europol's budget

i) regelmæssig underretning af Styrelsesrådet om gennemførelsen af de prioriteter, som Rådet har fastsat, og om Europol's forbindelser udadtil

j) udarbejdelse og gennemførelse — i samarbejde med Styrelsesrådet — af en effektiv overvågnings- og evalueringsprocedure vedrørende Europol's embedsførelse i henseende til opfyldelsen af målene. Direktøren aflægger årligt beretning over for Styrelsesrådet om resultaterne af denne overvågning

k) udførelse af alle andre opgaver, denne afgørelse pålægger direktøren.

5. Direktøren står til ansvar for sin embedsførelse over for Styrelsesrådet.

6. Direktøren repræsenterer Europol i retlig henseende.

7. Direktøren og vicedirektørerne kan afskediges ved en afgørelse, som Rådet træffer med kvalificeret flertal efter udtalelse fra Styrelsesrådet. Styrelsesrådet fastsætter de regler, der skal anvendes i sådanne tilfælde. Sådanne regler skal, før de træder i kraft, godkendes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

*Artikel 39***Personale**

1. Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (i det følgende benævnt henholdsvis »vedtægten« og »ansættelsesvilkårene«), fastlagt i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, og de bestemmelser, som De Europæiske Fællesskabers institutioner i fællesskab har vedtaget med henblik på anvendelse af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for direktøren, vicedirektører og personale i Europol, der ansættes efter denne afgørelses anvendelsesdato.

2. Med henblik på anvendelsen af vedtægten og ansættelsesvilkårene betragtes Europol som et agentur ifølge artikel 1a, stk. 2, i vedtægten.

3. De beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og de beføjelser, som ansættelsesvilkårene tillægger den myndighed, der er beføjet til at indgå kontrakter, udføres af Europol over for personalet og direktøren i overensstemmelse med artikel 37, stk. 13, og artikel 38, stk. 4, litra c), i denne afgørelse.

4. Europolis personale ansættes som midlertidigt ansatte og/eller kontraktansatte. Styrelsesrådet skal årligt give sin godkendelse, hvis direktøren har til hensigt at indgå kontrakter på ubegrænset tid. Styrelsesrådet træffer afgørelse om, hvilke af de midlertidige stillinger, som er forudset i stillingsfortegnelsen, der kun kan besættes med ansatte fra de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Personale, der ansættes i sådanne stillinger, skal være midlertidigt ansatte i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene og kan kun tildeles tidsbegrænsede kontrakter, der kan fornyes én gang med en bestemt periode.

5. Medlemsstaterne kan udsende nationale eksperter til Europol. I den henseende vedtager Styrelsesrådet de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger hertil.

6. Europol anvender principperne i forordning (EF) nr. 45/2001 på behandling af personoplysninger om Europolis personale.

KAPITEL VII

BESTEMMELSER OM FORTROLIGHED*Artikel 40***Fortrolighed**

1. Europol og medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at beskytte klassificerede informationer, som indhentes af eller udveksles med Europol i henhold til denne afgørelse. Med henblik herpå vedtager Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet,

passende fortrolighedsregler, som er udarbejdet af Styrelsesrådet. Sådanne regler skal indeholde bestemmelser om de tilfælde, hvor Europol kan udveksle klassificerede informationer med tredjeparter.

2. I tilfælde, hvor Europol pålægger en person følsomme opgaver, forpligter de respektive medlemsstater sig til efter anmodning fra direktøren at foretage sikkerhedsundersøgelser af egne statsborgere i overensstemmelse med de nationale bestemmelser og til at bistå hinanden hermed. Den myndighed, der har kompetence i henhold til de nationale bestemmelser, meddeler kun resultatet af sikkerhedsundersøgelsen til Europol. Resultaterne er bindende for Europol.

3. Medlemsstaterne og Europol må kun betro særligt kvalificerede og sikkerhedsgodkendte personer at arbejde med data-behandling hos Europol. Styrelsesrådet vedtager reglerne for sikkerhedsgodkendelse af Europolis personale. Styrelsesrådet holdes regelmæssigt informeret af direktøren om resultatet af sikkerhedskontrollen af Europolis personale.

*Artikel 41***Tavsheds- og fortrolighedspligt**

1. Medlemmerne af Styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europolis personale og forbindelsesofficererne skal afholde sig fra enhver handling og offentlig meningstilkendegivelse, der vil kunne skade Europolis anseelse eller virksomhed.

2. Medlemmerne af Styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europolis personale og forbindelsesofficererne samt enhver, som udtrykkeligt har fået pålagt tavsheds- eller fortrolighedspligt, eller som har adgang til klassificerede informationer, må ikke afsløre faktiske forhold eller oplysninger, som de får kendskab til i medfør af deres stilling eller som led i deres virke hverken offentligt eller over for uvedkommende. Dette gælder dog ikke for faktiske forhold og informationer, som ikke er klassificeret. Tavsheds- og fortrolighedspligten gælder også efter ophøret af den pågældendes tjenesteperiode, tjenstekontrakt eller virke. Tavsheds- og fortrolighedspligten i medfør af første punktum meddeles den pågældende af Europol, samtidig med at der gøres opmærksom på de strafferetlige følger af overtrædelse deraf. Meddelelsen af tavsheds- og fortrolighedspligten føres til protokol.

3. Medlemmerne af Styrelsesrådet, direktøren, vicedirektørerne, Europolis personale, forbindelsesofficererne samt de personer, som er pålagt tavsheds- og fortrolighedspligt i henhold til stk. 2, må ikke uden at underrette direktøren eller Styrelsesrådet, hvis det drejer sig om direktøren, inden- eller udenretsligt fremsætte udtalelser eller afgive erklæringer om forhold og anliggender, som de er blevet bekendt med i medfør af deres stilling eller som led i deres virke.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

Styrelsesrådet eller direktøren, alt efter tilfældet, henvender sig til de judicielle instanser eller enhver anden kompetent instans for at sikre, at de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret træffes.

Sådanne foranstaltninger kan enten være at få fastsat nærmere regler for afgivelse af vidneudsagn, som kan sikre oplysningernes fortrolige karakter, eller, for så vidt det er tilladt ifølge national ret, at afslå at meddele oplysningerne, hvis beskyttelsen af Europol eller en medlemsstats grundlæggende interesser gør det påkrævet.

Hvis det ifølge medlemsstatens ret er muligt at afslå at vidne, skal de personer, der er nævnt i stk. 2, der indkaldes som vidner, have behørig tilladelse til at vidne. Tilladelsen gives af direktøren, eller hvis det er den pågældende selv, der er indkaldt som vidne, af Styrelsesrådet. Hvis en forbindelsesofficer indkaldes som vidne i forbindelse med oplysninger, han har modtaget fra Europol, gives tilladelsen efter samtykke fra den medlemsstat, hvor den pågældende forbindelsesofficer er hjemmehørende. Pligten til at søge tilladelse gælder også efter ophøret af den pågældendes tjenesteperiode, tjenstekontrakt eller virke.

Endvidere skal der, hvis det viser sig, at vidneudsagnet kan komme til at omfatte oplysninger og efterretninger, som en medlemsstat har videregivet til Europol, eller som klart berører en medlemsstat, indhentes en udtalelse fra denne medlemsstat, inden tilladelsen gives.

Tilladelsen til at vidne kan kun afslås i det omfang, det er nødvendigt for at sikre Europol eller den eller de berørte medlemsstaters væsentlige samfundsinteresser, som bør beskyttes.

4. Medlemsstaterne behandler enhver krænkelse af tavsheds- og fortrolighedspligten, jf. stk. 2 og 3, som en krænkelse af sine retsregler om overholdelse af tavshedspligt og beskyttelse af klassificeret materiale.

De sørger for, at disse regler og bestemmelser ligeledes gælder for deres egne ansatte, som i forbindelse med deres aktivitet har kontakt med Europol.

KAPITEL VIII

BUDGETBESTEMMELSER

Artikel 42

Budget

1. Med forbehold af andre former for indkomst, består Europol's indtægter af et tilskud fra Fællesskabet, der opføres på Den

Europæiske Unions almindelige budget (sektionen for Kommissionen) fra den dato for anvendelsen af nærværende afgørelse. Finansieringen af Europol er betinget af en aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende benævnt »budgetmyndigheden«) som fastsat i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾.

2. Europol's udgifter omfatter udgifter til personale, administration, infrastruktur og drift.

3. Direktøren udarbejder et udkast til overslag over Europol's indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår, herunder et udkast til stillingsfortegnelse, og forelægger det for Styrelsesrådet. Udkastet til stillingsfortegnelsen skal indeholde både faste og midlertidige stillinger og udstationerede nationale eksperter og anføre antal, grad og kategori for det personale, der er beskæftiget i Europol i det pågældende regnskabsår.

4. Indtægter og udgifter skal balancere.

5. Styrelsesrådet vedtager udkastet til overslag over indtægter og udgifter, herunder udkastet til stillingsfortegnelse, ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram og fremsender disse til Kommissionen senest den 31. marts hvert år. Hvis Kommissionen har indsigelser mod udkastet til overslag, meddeler den Styrelsesrådet dette inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen.

6. Kommissionen sender overslaget til budgetmyndigheden sammen med det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget.

7. På grundlag af overslaget anfører Kommissionen i det foreløbige forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget de beløb, som den finder påkrævet i forbindelse med stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der ydes over dette budget, og den forelægger disse for budgetmyndigheden i overensstemmelse med artikel 272 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

8. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne i form af tilskud til Europol og stillingsfortegnelsen i forbindelse med godkendelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget.

9. Styrelsesrådet vedtager Europol's budget og stillingsfortegnelse. De bliver gældende, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. De skal om nødvendigt tilpasses løbende gennem vedtagelse af et revideret budget.

10. Enhver ændring af budgettet, herunder af stillingsfortegnelsen, skal ske efter den procedure, der er fastlagt i stk. 5-9.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

11. Styrelsesrådet underretter snarest muligt budgetmyndigheden om eventuelle projekter, som den har til hensigt at gennemføre, og som kan få væsentlige finansielle følger for finansieringen af Europols budget, navnlig projekter, som vedrører fast ejendom, såsom leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter meddeler, at den har til hensigt at afgive udtalelse, fremsendes udtalelsen til Styrelsesrådet inden for en periode på seks uger fra datoen for dens underretning af budgetmyndigheden om projektet.

Artikel 43

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Direktøren gennemfører Europols budget.
2. Senest den 28. februar efter hvert afsluttet regnskabsår sender Europols regnskabsfører Kommissionens regnskabsfører det foreløbige årsregnskab ledsaget af en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i Rådets forordning (EF, Euratom) af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾.
3. Senest den 31. marts efter hvert afsluttet regnskabsår sender Kommissionens regnskabsfører Revisionsretten Europols foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning i regnskabsåret. Beretningen om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning sendes tillige til Europa-Parlamentet og Rådet.
4. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Europols foreløbige regnskab opstiller direktøren, i henhold til artikel 129 i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, på eget ansvar Europols endelige regnskab og sender det til Styrelsesrådet med henblik på udtalelse.
5. Styrelsesrådet afgiver udtalelse om Europols endelige årsregnskab.
6. Senest den 1. juli det efterfølgende regnskabsår sender direktøren det endelige årsregnskab sammen med Styrelsesrådets udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.
7. Det endelige årsregnskab offentliggøres.
8. Direktøren sender senest den 30. september Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Der sendes kopi heraf til Styrelsesrådet.
9. Direktøren forelægger alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren for det pågældende regnskabsår

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

kan forløbe tilfredsstillende, for Europa-Parlamentet på dets anmodning, jf. artikel 146, stk. 3, i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002.

10. Under hensyn til en henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år $n + 2$ direktøren decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret n .

Artikel 44

Finansforordning

Styrelsesrådet vedtager finansforordningen vedrørende Europol efter høring af Kommissionen. Den må ikke afvige fra forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, medmindre det er absolut nødvendigt for Europols drift. Der kræves forudgående samtykke fra Kommissionen for at vedtage regler, der fraviger bestemmelserne i forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002. Budgetmyndigheden informeres om enhver fravigelse.

KAPITEL IX

DIVERSE BESTEMMELSER

Artikel 45

Regler for adgang til Europols dokumenter

På grundlag af et forslag fra direktøren vedtager Styrelsesrådet senest seks måneder efter, at denne afgørelse har fået virkning, regler for aktindsigt i Europols dokumenter under hensyntagen til de principper og begrænsninger, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽²⁾.

Artikel 46

EU's klassificerede informationer

Europol anvender de sikkerhedsprincipper og minimumsregler, som er fastsat i Rådets afgørelse 2001/264/EF af 19. marts 2001 om vedtagelse af Rådets sikkerhedsforskrifter ⁽³⁾, for så vidt angår EU's klassificerede informationer.

Artikel 47

Sprog

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område ⁽⁴⁾, finder anvendelse på Europol.
2. Styrelsesrådet træffer med enstemmighed afgørelse om Europols interne sprogordning.

⁽²⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 101 af 11.4.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58.

3. Det oversættelsesarbejde, der er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver, varetages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer ⁽¹⁾.

Artikel 48

Underretning af Europa-Parlamentet

Formanden for Rådet, formanden for Styrelsesrådet og direktøren giver efter anmodning møde i Europa-Parlamentet for at drøfte spørgsmål vedrørende Europol under iagttagelse af tavsheds- og fortrolighedspligten.

Artikel 49

Bekæmpelse af svig

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽²⁾, finder anvendelse på Europol. På grundlag af et forslag fra direktøren vedtager Styrelsesrådet senest seks måneder efter, at denne afgørelse har fået virkning, de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger, hvorved operative oplysninger kan blive udelukket fra anvendelsesområdet for OLAF's undersøgelser.

Artikel 50

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Europol i hjemstedsstaten og de faciliteter, som hjemstedsstaten skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i Europols hjemstedsstat for direktøren, medlemmerne af Styrelsesrådet, vicedirektørerne, Europols personale og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i Styrelsesrådet skal indgås mellem Europol og Kongeriget Nederlandene.

Artikel 51

Privilegier og immuniteter

1. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter samt en særlig forordning, som skal vedtages på grundlag af artikel 16 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, gælder for Europols direktør, vicedirektører og Europols personale i øvrigt.

2. Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Europol.

3. Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater aftaler for de øvrige medlemsstaters udstationerede forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer de privilegier og immuni-

teter, der er nødvendige for, at forbindelsesofficererne kan udføre deres opgaver i Europol tilfredsstillende.

Artikel 52

Ansvar som følge af uautoriseret eller ukorrekt behandling af oplysninger

1. Medlemsstaterne er ansvarlige i overensstemmelse med national ret for skader, der påføres en person på grund af retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret eller behandlet af Europol. Den skadelidte kan kun kræve erstatning af den medlemsstat, hvor skaden er sket, og skal rette sin anmodning om erstatning til den pågældende medlemsstats judicielle myndigheder i overensstemmelse med national ret. En medlemsstat kan ikke fritages for det ansvar, den i henhold til sin nationale lovgivning har over for en skadelidt person, med henvisning til, at en anden medlemsstat eller Europol har videregivet ukorrekte oplysninger.

2. Hvis de retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, omhandlet i stk. 1, skyldes en fejlagtig videregivelse eller en manglende opfyldelse af pligter i henhold til denne afgørelse fra en eller flere medlemsstaters side, eller at Europol har lagret eller behandlet oplysningerne ulovligt eller ukorrekt, skal Europol eller den eller disse medlemsstater efter anmodning godtgøre den udbetalte erstatning i medfør af stk. 1, medmindre den medlemsstat, på hvis område skaden er sket, har anvendt oplysningerne i strid med denne afgørelse.

3. En eventuel tvist mellem den medlemsstat, der har betalt erstatning i henhold til stk. 1, og Europol eller en anden medlemsstat om det principielle i godtgørelsen eller selve beløbet skal forelægges for Styrelsesrådet, der afgør sagen med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer.

Artikel 53

Andre former for ansvar

1. Europols ansvar i kontraktforhold fastlægges efter den nationale lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, er Europol uanset et eventuelt ansvar efter artikel 52 forpligtet til at erstatte skader, som er forvoldt af dets organer eller personale under udøvelsen af deres hverv, for så vidt det kan tilskrives dem, og uanset de forskellige procedurer for skadeserstatningskrav, der findes i henhold til medlemsstaternes lovgivning.

3. Skadelidte kan kræve, at Europol undlader at foretage en handling eller omstøder en allerede foretaget handling.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2965/94 af 28.11.1994 om oprettelse af et oversættelsescenter for Den Europæiske Unions organer (EFT L 314 af 7.12.1994, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

4. Spørgsmålet om, hvilken national domstol i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister angående Europol's ansvar i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾.

Artikel 54

Ansvar i forbindelse med Europol's deltagelse i fælles efterforskningshold

1. Den medlemsstat, på hvis område Europol's personale forårsager skade i forbindelse med aktiviteter efter artikel 6 som led i deres deltagelse i operative foranstaltninger, skal genoprette en sådan skade på de betingelser, der gælder for skade forårsaget af Europol's eget personale.

2. Medmindre der aftales andet med den pågældende medlemsstat, skal Europol fuldt ud godtgøre beløb, som denne medlemsstat har udbetalt til ofre eller personer, der er berettiget på deres vegne, for den skade, der er nævnt i stk. 1. En eventuel tvist mellem denne medlemsstat og Europol om det principielle i godtgørelsen eller selve beløbet henvises til Styrelsesrådet, der afgør sagen.

KAPITEL X

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 55

Generel retssuccession

1. Denne afgørelse berører ikke retskraften af aftaler indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen før denne afgørelses anvendelse.

2. Stk. 1 gælder navnlig den hjemstedsaftale, der er indgået på grundlag af artikel 37 i Europolkonventionen, samt aftaler mellem Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater indgået på grundlag af artikel 41, stk. 2, i Europolkonventionen og alle internationale aftaler, herunder bestemmelser deri om informationsudveksling, og kontrakter indgået af Europol, erstatningsansvar pålagt Europol og ejendomme erhvervet af Europol, således som oprettet ved Europolkonventionen.

Artikel 56

Direktør og vicedirektører

1. Direktøren og vicedirektørerne, der er udnævnt på grundlag af artikel 29 i Europolkonventionen, fortsætter i den resterende del af deres embedsperiode som direktør og vicedirektører, jf. dog artikel 38 i denne afgørelse. Hvis deres embedsperiode udløber inden for et år efter denne afgørelses anvendelse, forlænges deres embedsperiode automatisk til et år efter datoen for denne afgørelses anvendelse.

2. Hvis direktøren eller en eller flere vicedirektører ikke ønsker at handle i overensstemmelse med stk. 1, udpeger Styrelsesrådet en midlertidig direktør eller eventuelt en eller flere midlertidige vicedirektører for en periode på højst 18 måneder, indtil der kan foretages udnævnelser i henhold til artikel 38, stk. 1 og 2.

Artikel 57

Personale

1. Som en undtagelse fra artikel 39 vil alle ansættelseskontrakter indgået af Europol som oprettet ved Europolkonventionen, og som var i kraft på datoen for denne afgørelses anvendelse, blive opfyldt, indtil de udløber, og de kan ikke forlænges på grundlag af Europol's personalevedtægt ⁽²⁾ efter anvendelsesdatoen for denne afgørelse.

2. Alle medlemmer af personalet med ansættelseskontrakt som nævnt i stk. 1 får mulighed for at indgå en kontrakt som midlertidigt ansat ifølge artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene, på de forskellige trin ifølge stillingsfortegnelsen, eller som kontraktansatte i henhold til artikel 3a i ansættelsesvilkårene.

Med henblik herpå gennemføres der efter denne afgørelses ikrafttrædelse og senest to år efter anvendelsesdatoen, af den myndighed, der er bemyndiget til at indgå ansættelseskontrakter, en intern udvælgelsesprøve udelukkende for det personale, der har en kontrakt med Europol på datoen for denne afgørelses anvendelse, for at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes.

Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau vil godkendte ansøgere blive tilbudt enten en kontrakt som midlertidigt ansat eller som kontraktansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den kontrakt, der blev indgået før datoen for denne afgørelses anvendelse.

3. Hvis Europol inden datoen for denne afgørelses anvendelse havde indgået endnu en tidsbegrænset kontrakt, og den pågældende ansatte havde accepteret en kontrakt som midlertidigt ansat eller kontraktansat efter betingelserne i stk. 2, tredje afsnit, kan eventuelle efterfølgende forlængelser kun indgås på ubestemt tid i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 39, stk. 4.

4. Hvis Europol inden datoen for denne afgørelses anvendelse havde indgået en kontrakt på ubestemt tid, og den pågældende ansatte havde accepteret en kontrakt som midlertidigt ansat eller kontraktansat efter betingelserne i stk. 2, tredje afsnit, indgås denne kontrakt på ubestemt tid i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 85, stk. 1, i ansættelsesvilkårene.

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Rådets retsakt af 3.12.1998 om vedtagelse af vedtægten for Europol's personale (EFT C 26 af 30.1.1999, s. 23).

5. Europol's personalevedtægt og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse på medlemmer af personalet, der ikke er ansat i overensstemmelse med stk. 2. Som en undtagelse fra kapitel 5 i Europol's personalevedtægt finder den årlige procentvise løntilpasning, der fastsættes af Rådet ifølge artikel 65 i vedtægten, anvendelse på Europol's personale.

Artikel 58

Budget

1. Dechargeproceduren for budgetter, der er godkendt på basis af artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i Europolkonventionens artikel 36, stk. 5, og finansforordningen vedtaget på grundlag af artikel 35, stk. 9, i Europolkonventionen.

2. Følgende finder anvendelse i forbindelse med gennemførelsen af dechargeproceduren, jf. stk. 1:

a) Dechargeproceduren for årsregnskaber fra det år, der ligger forud for datoen for anvendelsen af denne afgørelse, gennemføres fortsat af Det Fælles Revisionsudvalg efter procedurerne i Europolkonventionens artikel 36. Dechargeprocedurerne i Europolkonventionen finder fortsat anvendelse i det i den forbindelse nødvendige omfang.

b) Styrelsesrådet som nævnt i denne afgørelses artikel 36 har ret til at beslutte at lade andre varetage de funktioner, der tidligere blev løst af finansinspektøren og Budgetudvalget på grundlag af Europolkonventionen.

3. Alle udgifter som følge af forpligtelser indgået af Europol i overensstemmelse med finansforordningen vedtaget på basis af artikel 35, stk. 9, i Europolkonventionen før denne afgørelses anvendelse, og som på det tidspunkt endnu ikke er betalt, betales som omhandlet i nærværende artikels stk. 4.

4. Inden udløbet af en periode på 12 måneder efter denne afgørelses anvendelse, fastsætter Styrelsesrådet det beløb, der dækker de udgifter, der er nævnt i stk. 3. Et tilsvarende beløb finansieret af de akkumulerede overskud på budgetter godkendt efter artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen overføres til det første budget, der opstilles i henhold til denne afgørelse, og udgør en formålsbestemt indtægt til at dække disse udgifter.

Hvis overskuddene ikke er tilstrækkelige til at dække de udgifter, der er nævnt i stk. 3, sikrer medlemsstaterne den nødvendige finansiering i overensstemmelse med procedurerne i Europolkonventionen.

5. Resten af overskuddene på budgetter godkendt på basis af artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen betales tilbage til medlemsstaterne. Det beløb, der skal betales tilbage til hver af medlemsstaterne, beregnes på basis af medlemsstaternes årlige bidrag til Europol's budgetter, jf. artikel 35, stk. 2, i Europolkonventionen.

Tilbagebetalingen til medlemsstaterne skal foretages senest tre måneder efter fastsættelsen af det beløb, der dækker udgifterne omhandlet i stk. 3, og afslutningen af dechargeproceduren for budgetterne, der er godkendt ifølge artikel 35, stk. 5, i Europolkonventionen.

Artikel 59

Foranstaltninger, der skal forberedes og vedtages før denne afgørelses anvendelse

1. Styrelsesrådet, der er oprettet på grundlag af Europolkonventionen, og direktøren, der er udnævnt på grundlag af denne konvention, samt Den Fælles Kontrolinstans, der er oprettet på grundlag af Europolkonventionen, skal forberede vedtagelsen af følgende instrumenter:

a) bestemmelserne vedrørende rettigheder og forpligtelser for forbindelsesofficererne, jf. artikel 9, stk. 5

b) regler for analyseregistrene, jf. artikel 14, stk. 1, tredje afsnit

c) regler for Europol's forbindelser, jf. artikel 26, stk. 1, litra b)

d) regler om gennemførelse af personalevedtægten, jf. artikel 37, stk. 9, litra d)

e) regler for udvælgelse og afskedigelse af direktøren og vice-direktørerne, jf. artikel 38, stk. 3 og 7

f) regler om fortrolighed, jf. artikel 40, stk. 1

g) finansforordningen, jf. artikel 44

h) eventuelle andre instrumenter, der er nødvendige for at forberede anvendelsen af denne afgørelse.

2. Med henblik på vedtagelse af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra a), d), e), g) og h), sammensættes Styrelsesrådet som fastsat i artikel 37, stk. 1. Styrelsesrådet vedtager disse foranstaltninger efter den procedure, der er fastlagt i de bestemmelser, der henvises til i nærværende artikels stk. 1, litra a), d), e) og g).

Rådet vedtager de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, litra b), c), og f), i overensstemmelse med proceduren i stk. 1, litra b), c), og f).

Artikel 60

Finansielle foranstaltninger og afgørelser, der skal træffes forud for anvendelsen af denne afgørelse

1. Styrelsesrådet træffer i den sammensætning, der er fastlagt i artikel 37, stk. 1, alle de finansielle foranstaltninger og afgørelser, der er nødvendige for anvendelsen af den nye finansielle ramme.
2. De finansielle foranstaltninger og afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, træffes i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002, og skal blandt andet omfatte:
 - a) forberedelse og vedtagelse af alle de foranstaltninger og afgørelser, der er omhandlet i artikel 42, vedrørende det første regnskabsår efter datoen for denne afgørelses anvendelse
 - b) udnævnelse af regnskabsføreren som omhandlet i artikel 37, stk. 9, litra e), senest den 15. november året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse
 - c) oprettelse af en intern revisionsfunktion som omhandlet i artikel 37, stk. 9, litra f).
3. Godkendelsen af operationer, der henhører under det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse, foretages af den direktør, der er udpeget i henhold til Europolkonventionens artikel 29, fra den 15. november året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse. Fra og med denne dato har direktøren endvidere ret til i fornødent omfang at uddelegere opgaverne som anvisningsberettiget. Forordning (EF, Euratom) 2343/2002 iagtages ved varetagelsen af opgaverne som anvisningsberettiget.
4. Den forudgående kontrol af de operationer, der henhører under det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse, foretages af den finansinspektør, der er udpeget i henhold til Europolkonventionens artikel 27, stk. 3, fra den 15. november til den 31. december året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse. Finansinspektøren udfører denne funktion i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) 2343/2002.
5. En del af Europolis overgangsudgifter til forberedelse af den nye finansielle ramme fra året før det første regnskabsår efter datoen for anvendelsen af denne afgørelse dækkes over Den Europæiske Unions almindelige budget. Finansieringen af disse udgifter kan antage form af et tilskud fra Fællesskabet.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 61

Gennemførelse

Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale lovgivning er i overensstemmelse med denne afgørelse på datoen for anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 62

Udskiftning

Denne afgørelse træder i stedet for Europolkonventionen og protokollen vedrørende Europolis privilegier og immuniteter, medlemmerne af Europolis organer, vicedirektørerne og Europolis personale fra datoen for anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 63

Ophævelse

Medmindre andet er bestemt i denne afgørelse, ophæves alle bestemmelser om gennemførelse af Europolkonventionen med virkning fra datoen for anvendelsen af denne afgørelse.

Artikel 64

Ikrafttrædelse og anvendelse

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den 1. januar 2010 eller fra datoen for anvendelsen af forordningen omhandlet i artikel 51, stk. 1, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 57, stk. 2, andet afsnit, og artikel 59, 60 og 61 anvendes dog fra datoen for denne afgørelses ikrafttræden.

Udfærdiget i Luxembourg, den 6. april 2009.

På Rådets vegne
J. POSPÍŠIL
Formand

BILAG

Liste over andre former for grov kriminalitet, som Europol har kompetence til at beskæftige sig med, jf. artikel 4, stk. 1:

- ulovlig narkotikahandel
- illegal virksomhed i forbindelse med pengehvidvaskning
- kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer
- organiseret illegal indvandring
- menneskehandel
- kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- underslæb og bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- falskmøntneri, forfalskning af betalingsmidler
- it-kriminalitet
- bestikkelse
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- ulovlig handel med truede dyrearter
- ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- miljøkriminalitet
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer.

I denne afgørelse forstås ved de former for kriminalitet, der er omhandlet i konventionens artikel 4, stk. 1:

- a) »kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer«: strafbare handlinger i medfør af artikel 7, stk. 1, i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, undertegnet i Wien og New York den 3. marts 1980, og strafbare handlinger i forbindelse med nukleare eller radioaktive materialer som defineret i henholdsvis artikel 197 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab og i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾
- b) »organiseret illegal indvandring«: forsætlige handlinger, der i berigelseshensigt har til formål at lette personers indrejse, ophold eller beskæftigelse på medlemsstaternes og Den Europæiske Unions område i modstrid med de i medlemsstaterne gældende regler og bestemmelser

⁽¹⁾ EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

- c) »menneskehandel«: det at rekruttere, transportere eller overføre en person, holde en person skjult eller modtage en person ved brug af magt eller trusler om magtanvendelse eller anden form for tvang, bortførelse, bedrageri eller misbrug af magt eller udnyttelse af en sårbar stilling eller ydelse eller modtagelse af betaling eller fordele for at opnå samtykke fra en person, der har myndighed over en anden person, med det formål at udnytte vedkommende. Udnyttelse omfatter som minimum udnyttelse af prostitution af andre eller andre former for seksuel udnyttelse, fremstilling, salg eller distribution af børnepornografisk materiale, tvangsarbejde eller tvangstjenester, slaveri eller slavelignende praksis, trældom eller fjernelse af organer
- d) »kriminalitet i forbindelse med motorkøretøjer«: tyveri af eller ulovlig handel med personbiler, lastbiler, sættevogne, lastbilers og sættevognes last, busser, motorcykler, campingvogne og landbrugskøretøjer, køretøjer til bygge- og anlægsvirksomhed samt reservedele til motorkøretøjer og hæleri med sådanne genstande
- e) »illegal virksomhed i forbindelse med pengehvidvaskning«: de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, 2 og 3, i Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbare forhold, undertegnet i Strasbourg den 8. november 1990
- f) »ulovlig narkotikahandel«: den form for kriminalitet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i De Forenede Nationers konvention af 20. december 1988 vedrørende ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer samt i de bestemmelser, som ændrer eller træder i stedet for nævnte konvention.

De former for kriminalitet, der omhandles i artikel 4 og i dette bilag, vurderes af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>